

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๗๒(๔) รัฐพึงจัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น และมาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด รวมทั้งมาตรา ๗๕ (วรรค ๓) รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน คุ้มครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่างๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนำนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสงขลา เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จังหวัดสงขลาจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสงขลา โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ **“ประชารัฐ”** ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ คือ

- ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
(ประเด็น **การเกษตรสร้างมูลค่า** ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูป (๕) เกษตรอัจฉริยะ)
- ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(ประเด็น **สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว** รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน ประเด็น **สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล** เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็น **พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ** มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล ประเด็น **พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และพัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงอาหาร)

- ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) มี ๒๓ ประเด็น ได้แก่ (๑) ความมั่นคง (๒) การต่างประเทศ (๓) การเกษตร (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๕) การท่องเที่ยว (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้ (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี (๑๔) ศักยภาพการกีฬา (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมโดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม ดังนี้

๒.๒.๑ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๑) ความมั่นคง

แผนย่อย	แนวทาง
๑. การป้องกันและแก้ไข ปัญหาที่มีผลกระทบต่อ ความมั่นคง	๑) แผนรักษาความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ (สมช./กษ.)

๒.๒.๒ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๒) การต่างประเทศ –

๒.๒.๓ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๓) การเกษตร

แผนย่อย	แนวทาง
๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น	<p>๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาด สม่่าเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย</p> <p>๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้ง การสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก</p> <p>เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)</p>
๒. เกษตรปลอดภัย	<p>๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งจากการลด ละ เลิกการใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน</p> <p>๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร</p>

แผนย่อย	แนวทาง
<p>๒. เกษตรปลอดภัย (ต่อ)</p>	<p>และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้ง การผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย คู่ครองผู้บริโภค และการค้าระดับสากล</p> <p>๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย เพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมและส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย</p> <p>๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>เป้าหมาย ๑. สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๒. ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ) ๒. ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร</p>
<p>๓. เกษตรชีวภาพ</p>	<p>๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์เพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพร</p> <p>๔) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย โดยใช้โอกาสจากความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบันที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และการรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>เป้าหมาย ๑. สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๒. วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล เพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ) ๒. จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ</p>
<p>๔. เกษตรแปรรูป</p>	<p>๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p> <p>๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์</p> <p>๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่ มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า</p> <p>๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา</p> <p>เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)</p>

แผนย่อย	แนวทาง
๕. เกษตรอัจฉริยะ	<p>๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต อาทิ เกษตรแม่นยำ เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแนวตั้ง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทดแทนแรงงานภาคเกษตรที่ลดลงและเข้าสู่สังคมสูงอายุ</p> <p>๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นอัจฉริยะ มีขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้ และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด และทดแทนการผลิตดั้งเดิม</p> <p>เป้าหมาย ๑. สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๒. ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑. มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ) ๒. ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)</p>
๖. การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร	<p>๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าและความมั่นคงอาหาร อาทิ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ การคุ้มครองที่ดินทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตร และชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำมาวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตร และนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก</p> <p>๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน โดยสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ลดการพึ่งพาอาหารจากภายนอก ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครัวเรือนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพ ด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหารอย่างเพียงพอและเหมาะสม</p> <p>๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม และข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้งการพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย และกลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน โดยกำหนดมาตรการรองรับมาตรการเตือนภัย มาตรการการปรับตัว ระบบสำรองอาหารในภาวะวิกฤต และการประกันความเสี่ยงให้ทันกับสถานการณ์ รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้บริโภคสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชน และสหกรณ์ รวมถึงเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้ง</p>

แผนย่อย	แนวทาง
<p>๖. การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร (ต่อ)</p>	<p>สนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ และสนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น เพื่อยกระดับการพัฒนาเกษตรกรไปสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการให้มีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง</p> <p>๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการสร้างความมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งในส่วนของปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีการเกษตร เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่รองรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร</p> <p>๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค รวมทั้งจัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค</p> <p>๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ โดยการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ การจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้า การรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าหรือเรื่องราวของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับระดับสากล รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีความสวยงาม ประโยชน์ ความต้องการของผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในและต่างประเทศตลอดห่วงโซ่การผลิต</p> <p>๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า รวมทั้งการพัฒนาด้านโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดการสูญเสียระหว่างการขนส่ง ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า ตลอดจนเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน</p> <p>เป้าหมาย ๑. ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น ๒. สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑. มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ) ๒. สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)</p>

๒.๒.๔ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต –

๒.๒.๕ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๕) การท่องเที่ยว

แผนย่อย	แนวทาง
<p>๑. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม</p>	<p>๑) สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ เมืองมรดกโลก โบราณสถาน เมืองเก่า ย่านการค้า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น <u>ท่องเที่ยวเชิงเกษตร</u> <u>ท่องเที่ยว</u> โดยชุมชน <u>ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</u> <u>ท่องเที่ยววิถีพุทธ</u> <u>ท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม</u> เป็นต้น</p>

๒.๒.๖ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๖) พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

แผนย่อย	แนวทาง
๑. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการ บริหารจัดการตามแผนผัง ภูมินิเวศอย่างยั่งยืน	๑) จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์ ๒) ให้ความรู้ ประสาน และบูรณาการทุกภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว

๒.๒.๗ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบ โลจิสติกส์ และดิจิทัล

แผนย่อย	แนวทาง
๑. โครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมและระบบ โลจิสติกส์	๑) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการ ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิด การสร้างประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าและบริการ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วย การลดต้นทุน เพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

๒.๒.๘ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ -

๒.๒.๙ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ

แผนย่อย	แนวทาง
๑. การพัฒนาเขตเศรษฐกิจ พิเศษชายแดน	๑) พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและการรักษาพื้นที่สีเขียวที่มีประสิทธิภาพ ๒) เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชนและภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อผลักดันเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต

๒.๒.๑๐ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม -

๒.๒.๑๑ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต -

๒.๒.๑๒ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้ -

๒.๒.๑๓ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี -

๒.๒.๑๔ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๔) ศักยภาพการกีฬา -

๒.๒.๑๕ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๕) พลังทางสังคม -

๒.๒.๑๖ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก

แผนย่อย	แนวทาง
๑. การยกระดับศักยภาพ การเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจ	๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ มีทักษะต่างๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อ การยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีการผลิต ควบคุมต้นทุน เพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตน ให้มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้าง ขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชน ที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และ ปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒) บริหารจัดการหนี้สินอย่างยั่งยืน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินให้กับประชากรที่มีรายได้น้อย ผ่านการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมความรู้และวินัยทาง การเงิน การจัดทำบัญชีครัวเรือน นำไปสู่การออมเพื่อเป็นทุนและหลักประกันในการลงทุน พัฒนา มาตรการแก้ปัญหานี้ นอกเหนือจากแบบอย่างยั่งยืนและปรับโครงสร้างหนี้ให้สอดคล้องกับศักยภาพในการ ชำระหนี้เพื่อป้องกันหนี้เสียที่อาจส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในการขอสนับสนุนแหล่งทุน

แผนย่อย	แนวทาง
<p>๒. การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก</p>	<p>๑) ส่งเสริมและพัฒนาภาคและโครงสร้างชุดข้อมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน สร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้ง พัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน ครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์และตลาดอื่น ๆ</p> <p>๒) ส่งเสริมให้มั่นนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุน ผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวน เงื่อนไขเวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคา ที่สามารถช่วยให้ ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชี การใช้รูปแบบสินเชื่อรูปแบบใหม่ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้ง การส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง</p> <p>๓) พัฒนากลไกการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะ โดยพัฒนาฐานข้อมูลที่ดิน ให้มีความครอบคลุมทั้งประเทศ โดยแยกตามประเภทการใช้ประโยชน์ ผู้ครอบครอง ที่มีความทันสมัย โดยให้เป็นข้อมูลสาธารณะที่เปิดเผยและสามารถสืบค้นได้ พัฒนากลไกเพื่อทำหน้าที่รับฝากที่ดินจากเอกชนและนำมาหมุนเวียนสร้างประโยชน์โดยให้ผู้มีรายได้น้อย รวมทั้งปรับระบบการบริหารจัดการที่ดินของรัฐทั้งในเขตปฏิรูปที่ดิน พื้นที่ป่าเสื่อมโทรม และที่สาธารณะ เพื่อให้เกิดผลผลิตภาพของการใช้ประโยชน์ที่ดินที่สูงขึ้น</p>

๒.๒.๑๓ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๓) ความเสมอภาค และหลักประกันทางสังคม -

๒.๒.๑๘ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน

แผนย่อย	แนวทาง
<p>๑. การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว</p>	<p>๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ควบคู่กับการลดภัยคุกคามต่อพื้นที่ ชนิดสัตว์ป่า และพืชเฉพาะถิ่น ป้องกันและกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน ในแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ สร้างระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรมให้มีความสำคัญกับพันธุกรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศและ/หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง พัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างกลไกการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและยุติธรรมในระดับท้องถิ่น รวมถึงพัฒนาและบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการทำงานบูรณาการระหว่างภาคส่วน อาทิ <u>ภาคเกษตร</u> ให้เกิดการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>๒) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุก พร้อมทั้งให้มีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่และมีการบูรณาการทุกหน่วยงานในการตรวจสอบติดตาม เฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกป่า และส่งเสริมการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่สภาพเสื่อมโทรม</p> <p>๓) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโต ทางเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม</p>

แผนย่อย	แนวทาง
๒. การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ	๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๒) ปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ
๓. การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล	๑) จัดการสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จำกัดการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมให้มีการลดและเลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อมในรูปแบบมาตรฐานสากล ได้แก่ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม โดยให้มีข้อกำหนดสำหรับการทำเกษตรทุกประเภท เพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีเกษตรออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยจะต้องเป็นความรับผิดชอบของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ใช้สารเคมีในการควบคุมป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีดังกล่าว และรับผิดชอบต่อส่งเสริมความรู้และการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและปลอดภัย

๒.๒.๑๙ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

แผนย่อย	แนวทาง
๑. การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ	๑) จัดการน้ำเพื่อชุมชนชนบท พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ โดยจัดให้มีน้ำสะอาดใช้ทุกครัวเรือนในชุมชนชนบท ในปริมาณ คุณภาพ ราคาที่เข้าถึงได้ ๒) จัดการน้ำเพื่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมฟื้นฟู อนุรักษ์ พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่พิกน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ (รวมลำน้ำ) แอ่งน้ำบาดาล การระบายน้ำจากเมืองชายฝั่ง ให้มีปริมาณและคุณภาพน้ำ และใช้ประโยชน์ได้ตามเกณฑ์ของแต่ละลุ่มน้ำ และจัดทำแผนและดำเนินการป้องกัน ฟื้นฟู รักษา ร่วมกับแผนรักษาเขตต้นน้ำ และการอนุรักษ์ ฟื้นฟู รักษาสภาพสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำธรรมชาติ (รวมลำน้ำ) ตามพื้นที่ที่กำหนด ๓) จัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ จัดระบบการจัดการพิบัติภัยจากน้ำในภาวะวิกฤติ (รวมภัยจากน้ำท่วม ลมพายุ ภัยแล้ง แผ่นดินถล่ม พายุคลื่น (storm surge) และน้ำท่วมพื้นที่ติดทะเล (coastal floods) ให้สามารถลดความสูญเสียและความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการ ให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้สามารถฟื้นตัวได้ในเวลาอันสั้น ตามลักษณะของแต่ละพื้นที่ลุ่มน้ำ ๔) จัดการบริหารน้ำเชิงลุ่มน้ำอย่างมีธรรมาภิบาล ประกอบด้วย (๑) จัดการให้มีการจัดหาและใช้น้ำที่สมดุล ทันท่วงที ทันทารณ์ และสร้างความเป็นธรรมในมาตรการทั้งทางโครงสร้าง กฎระเบียบการวางองค์การการจัดการ การจัดหาและใช้น้ำที่ได้สมดุล (๒) มีระบบและกลไกการจัดสรรน้ำ การกำหนดโควตาน้ำที่จำเป็นและเป็นธรรม เพื่อการยกระดับผลผลิตภาพการใช้น้ำให้เทียบเท่าระดับสากล (๓) การพัฒนารูปแบบเพื่อยกระดับการจัดการน้ำในพื้นที่ และลุ่มน้ำ (ที่เชื่อมโยงการตลาด การผลิตพลังงานของเสียตามแนวคิด circular economy) และการผันน้ำในพื้นที่ที่มีความสำคัญ (๔) การศึกษา วิจัย พัฒนา เทคโนโลยี และนวัตกรรมเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ พร้อมทั้งใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิตและบริการ และรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต
๒. การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัดรู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล	๑) จัดการน้ำในเขตเมือง จัดให้มีน้ำเพียงพอต่อการเจริญเติบโตของเขตเมืองเพื่อการอยู่อาศัย การพาณิชย์และบริการ พร้อมระบบจัดการน้ำในเขตเมือง มีระบบแผนผังน้ำ ระบบกระจายน้ำดี ระบบรวบรวมน้ำเสีย ระบบป้องกันน้ำท่วมและระบายน้ำ คุณภาพในทางน้ำ ๒) จัดการน้ำเพื่อการพัฒนา จัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมตามแผนการเติบโตแบบสีเขียว การท่องเที่ยว และเพื่อผลิตพลังงาน พร้อมมีระบบดูแลน้ำภายในพื้นที่สำหรับผู้ใช้น้ำในนิคมเกษตร อุตสาหกรรมสมัยใหม่ พื้นที่ชลประทาน พื้นที่เกษตรน้ำฝน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว เกษตรพลังงาน เกษตรเพิ่มมูลค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓) เพิ่มผลิตภาพของการใช้น้ำ โดยการใช้กันอย่างมีคุณค่า การใช้น้ำซ้ำ การนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพการส่งและการใช้น้ำทุกภาคส่วน พร้อมเพิ่มการเก็บกักน้ำในพื้นที่

แผนย่อย	แนวทาง
๓. การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติและทั่วประเทศ	๑) พิสูจน์และสอบเขตตามเอกสารสิทธิ์ แนวแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้ชัดเจนและขึ้นทะเบียนโดยหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ๒) จัดการ แก้ไขปัญหา และป้องกันการรุกรานแนวเขตแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติ ๓) อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติในทุกมิติ เช่น ด้านการระบายน้ำ เก็บกักน้ำ การจัดการคุณภาพน้ำ ชะวะวัชพืชสิ่งกีดขวางทางน้ำ การบำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชนริมน้ำ สุนทรียภาพทางธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ๔) จัดทำข้อกำหนดในการออกแบบทั้งเชิงภูมิสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ

๒.๒.๒๐ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ -

๒.๒.๒๑ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ -

๒.๒.๒๒ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม -

๒.๒.๒๓ แผนแม่บทฯ ประเด็น (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

แผนย่อย	แนวทาง
๑. การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ	๑) พัฒนาเกษตรสร้างมูลค่า โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคการเกษตร ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลายของผลผลิต รวมทั้ง ยกกระดับรายได้ ลดรายจ่ายและลดปัจจัยเสี่ยงให้กับเกษตรกร ตลอดจนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น อาทิ พัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ ลดต้นทุนแรงงานและปัจจัยการผลิต การพยากรณ์อากาศและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง การรักษาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นต้น ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมความมั่นคง อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมอาหาร ยา และเครื่องสำอาง อาทิ ชีววัตถุและวัคซีน สมุนไพร วิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ความปลอดภัยไซเบอร์ พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก โครงข่ายพลังงานอัจฉริยะ การกักเก็บพลังงาน การบินและอวกาศ การขนส่งระบบราง และข้อมูลขนาดใหญ่
๒. การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ด้านสิ่งแวดล้อม	๑) ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำและทางทะเล ๒) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการเตรียมความพร้อมและรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก รวมทั้ง การบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ ๓) พัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อม และการจัดการมลพิษ เพื่อส่งเสริมภาคการผลิตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และควบคุมมลพิษในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การลดของเสียจากต้นทาง การจัดการขยะมูลฝอย น้ำเสีย และของเสียอันตราย การนำของเหลือทิ้งมาใช้ประโยชน์ ๔) พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการบริหารจัดการน้ำ เพื่อให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค รวมทั้ง ใช้ในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และการรักษาระบบนิเวศ อาทิ อุทกวิทยาเชิงพื้นที่ ระบบน้ำชุมชนและเกษตร ๕) พัฒนาการจัดการพลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านพลังงานหมุนเวียนและเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะระบบการกักเก็บพลังงาน และระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ และการนำมาใช้เพื่อให้สามารถผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนและกระจายศูนย์ได้ในสัดส่วนที่สูงขึ้น

๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศชาติ มีเสถียรภาพ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ มีศักยภาพบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อเป็นกรอบทิศทางการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคาม เพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ (๒) เพื่อถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และ(๓) เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบทิศทางการจัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๓ (แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ แผนปฏิบัติราชการของหน่วยงาน แผนพัฒนาในระดับพื้นที่) ที่เกี่ยวข้องทางด้านความมั่นคงได้อย่างสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีทั้งสิ้น ๑๗ นโยบายและแผนความมั่นคง แบ่งออกเป็น ๒ หมวด ประกอบด้วย

๒.๓.๑ หมวดประเด็นความมั่นคง เป็นประเด็นภัยคุกคามที่มีผลกระทบและแนวโน้มความเสี่ยงสูงต่อความมั่นคงแห่งชาติและผลประโยชน์แห่งชาติ รวม ๑๓ นโยบายและแผนความมั่นคง ดังนี้

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๒ การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ และการพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๓ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติในพื้นที่ชายแดน

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดชายแดนภาคใต้

(เป้าหมาย: จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ด้วยการยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชน และศักยภาพของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยมีสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้นทุกปีเป็นตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา: การยกระดับการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้)

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๖ การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๗ การป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๘ การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๐ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงทางไซเบอร์

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคการก่อการร้าย

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๒ การสร้างดุลยภาพระหว่างประเทศ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๓ การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขและโรคติดต่ออุบัติใหม่

๒.๓.๒ หมวดประเด็นศักยภาพความมั่นคง เป็นประเด็นเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถของประเทศในการป้องกันและแก้ไขประเด็นความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวม ๔ นโยบายและแผนความมั่นคง ดังนี้

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๕ การพัฒนาระบบข่าวกรองแห่งชาติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๖ การบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๒.๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็น อุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็น จะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศ ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญ ที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบท ทั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการ สร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศ ในระยะของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และ กลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็ม ศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บน พื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการ พัฒนาจำนวน ๕ ประการ ดังนี้

๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับ ชีตความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดย ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสม กับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและ เร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญ กับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและ ผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มี บริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการ ผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของ ระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทาง คาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้อิทธิพลของโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อ การเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อ การเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๙๗ เหรียญสหรัฐ (๒๒๗,๐๐๐บาท) ในปี ๒๕๖๔	๙,๓๐๐ เหรียญสหรัฐ (๓๐๐,๐๐๐บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี ๒๕๖๓	๐.๗๒๐๙ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุด ร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๖ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน ลดลงร้อยละ ๑๗ เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุมภาคพลังงาน คมนาคมและขนส่ง/กระบวนการทางอุตสาหกรรม(การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสียหายใต้บริบทโลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่		
	๑) ชีตความสามารถของการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ และการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะหลัก แต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่น้อยกว่า ๔๐
	๓) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
๔) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕	

๒.๔.๒ **หมุดหมายการพัฒนา**-เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจน ในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการ ผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา** จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือ มุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคม ก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑) **มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย**

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะ หุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทย ต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก โดยให้ความสำคัญกับการผลักดันอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่อย่างเต็มที่ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูง ด้วยการใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับวางแนวทางในการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูงทางด้านทางการแพทย์และสาธารณสุขตลอดจนลดผลกระทบต่อการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของคนไทย

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการพัฒนาจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๔.๓ หมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ได้แก่

๒.๔.๓.๑ หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๑) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่	ตัวชี้วัดที่
๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น	๑.๑ ผลิตรวมมูลค่ารวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาท/ครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร	๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตรวมเฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั่วประเทศปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีเมื่อสิ้นสุดแผน ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่เมื่อสิ้นสุดแผน ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชนจำนวน ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน
๓. เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม	๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น ปีละ ๔,๐๐๐ ราย

๒) กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
๑. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม	๑.๑ สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตและแปรรูปแบบมุ่งเป้า โดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการนำงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมของตลาด ๑.๒ ส่งเสริมและขยายผลงานวิจัยจากหน่วยงานวิจัย มหาวิทยาลัยและสถาบันอาชีวศึกษาภาคเอกชน และองค์กรเกษตรกรที่มีส่วนในการพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้พัฒนาเทคโนโลยีและผู้ใช้งาน

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๒. การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหารฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง</p>	<p>๒.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต โดยให้มีการจัดทำแผนที่นำทางสำหรับการพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงรายผลิตภัณฑ์อย่างครบวงจร เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้มีการพัฒนาและจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาเกษตรแปรรูป</p> <p>๒.๒ กำหนดแผนที่นำทางในการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตและใช้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ที่ผลิตจากวัตถุดิบทางการเกษตร ของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตภาคเกษตร และผลพลอยได้อื่น อาทิ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ ปุ๋ยชีวภาพ วัคซีน สารชีวภัณฑ์ คาร์บอนเครดิต และคาร์บอนซิงก์ รวมถึงการผลักดันไปสู่การปฏิบัติ</p> <p>๒.๓ ส่งเสริมให้เกษตรกรประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมกระบวนการผลิตที่หลากหลาย และคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ในการวิเคราะห์ วางแผนพัฒนาผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิต ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด</p> <p>๒.๔ ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกพืชในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมไปสู่การผลิต สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง</p> <p>๒.๕ รมรณรงค์และส่งเสริมให้ผู้บริโภค มีการตระหนัก เลือกลงใช้และบริโภคสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่ปลอดภัย คุณภาพสูง ได้มาตรฐาน เพื่อกระตุ้นให้เกิดตลาดสินค้าคุณภาพในวงกว้างอย่างทั่วถึง</p> <p>๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการมีการใช้สินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้คุณภาพ อาทิ ผลผลิตจากการเกษตรสำหรับใช้ในโรงพยาบาล โรงเรียน และเรือนจำ อาหารทางการแพทย์</p>
<p>๓. การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG เกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น</p>	<p>๓.๑ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืนที่ตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่อาศัยธรรมชาติเป็นพื้นฐาน ผ่านการดำเนินการป้องกันจัดการอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูธรรมชาติหรือระบบนิเวศที่เปลี่ยนไป เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์ และเป็นประโยชน์ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ อาทิ การปลูกป่าเศรษฐกิจ การทำวนเกษตร การลดการเผาตอซัง การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง</p> <p>๓.๒ สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็น เพื่อให้เกิดการขยายผลรูปแบบเกษตรกรรม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ สารชีวภัณฑ์ ปุ๋ยชีวภาพ พร้อมทั้งให้มีการจัดเก็บข้อมูลปริมาณการผลิตและการใช้สารชีวภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓.๓ จัดให้มีการบริหาร อนุรักษ์ เพาะพันธุ์ เพาะเลี้ยง พันธุ์พืชเฉพาะถิ่น สัตว์น้ำ และปศุสัตว์ เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตทางการเกษตรตามธรรมชาติ</p> <p>๓.๔ ขยายผลแบบอย่างความสำเร็จในการบริหารจัดการเพื่อผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับทรัพยากรของชุมชนที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ</p>
<p>๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ</p>	<p>๔.๑ ส่งเสริมและผลักดันการเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำป่าเศรษฐกิจที่สามารถสร้างรายได้ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช รวมทั้งเพิ่มปริมาณน้ำตามธรรมชาติให้มีน้ำเพียงพอต่อการใช้ทั้งระบบ</p> <p>๔.๒ เร่งพัฒนาและฟื้นฟูระบบชลประทานและการกระจายน้ำในพื้นที่เขตชลประทาน และพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทานโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแหล่งน้ำชุมชน ตลอดจนการจัดการตะกอนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำให้สามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔.๓ ดำเนินการให้มีการจัดการตะกอนอย่างเหมาะสม ตั้งแต่การมีระบบดักตะกอน การลดการชะล้างพังทลายของตะกอนในลำน้ำด้วยการปลูกพืชคลุมดินหรือพืชป้องกันกัดเซาะตลิ่ง เพื่อเพิ่มปริมาณและแหล่งเก็บกักน้ำให้สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ</p> <p>๔.๔ บริหารจัดการและวางแผนการใช้น้ำอย่างเป็นระบบและสมดุล ตลอดจนพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำที่มีประสิทธิภาพ อาทิ การใช้น้ำซ้ำ</p>

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๕. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์และประมง</p>	<p>๕.๑ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อและจูงใจให้เอกชนลงทุนและพัฒนาตลาดกลางภูมิภาค/ตลาดในชุมชน</p> <p>๕.๒ ผลักดันให้มีการจัดเก็บข้อมูลราคาสินค้าเกษตรเปรียบเทียบระหว่างตลาดภูมิภาคและตลาดส่วนกลางอย่างเนื่อง</p> <p>๕.๓ พัฒนาความรู้และทักษะให้เกษตรกรสามารถซื้อขายผลผลิตผ่านตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร เช่น พี่ช ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น</p>
<p>๖. การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้</p>	<p>๖.๑ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบประกันภัยสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับรูปแบบการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๖.๒ ดำเนินการให้มีการปรับลดต้นทุนการทำธุรกรรมของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการขอรับรองมาตรฐานต่างๆ ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงและจูงใจให้เกษตรกร มีการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น</p> <p>๖.๓ สนับสนุนบทบาทของเอกชนในการเชื่อมโยงผลผลิตของเกษตรกรที่ได้มาตรฐานเพื่อเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรสร้างมูลค่า</p> <p>๖.๔ เจรจหรือทำข้อตกลงให้มาตรฐานสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของไทย เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ</p> <p>๖.๕ เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ รวมถึงกระบวนการทดสอบคุณภาพที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง</p>
<p>๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร</p>	<p>๗.๑ สนับสนุนบทบาทสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน) ในฐานะหน่วยธุรกิจของเกษตรกร ให้ทำหน้าที่สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์ม กิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว และกระบวนการนำส่งผลผลิตจนถึงลูกค้าปลายทาง เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตของเกษตรกร</p> <p>๗.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการรวบรวมและขนส่งสินค้าเกษตรเพื่อเชื่อมโยงผลผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร</p> <p>๗.๓ พัฒนาให้มีการจัดเก็บข้อมูลความสูญเสียในกระบวนการผลิตของภาคเกษตร (Farm Loss) สำหรับใช้เป็นฐานในการวัดในอนาคต</p>
<p>๘. การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร</p>	<p>๘.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรอย่างเป็นระบบ ผ่านกลไกที่มีอยู่ อาทิ การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) และการจัดสรรที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.)</p> <p>๘.๒ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น รวมถึงการกำหนดเขตการใช้พื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสม</p>
<p>๙. การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>๙.๑ พัฒนาระบบคลังข้อมูลด้านเกษตรให้เชื่อมโยงกัน และเป็นข้อมูลเปิด เพื่อเป็นฐานสำหรับนำไปใช้งานประยุกต์ต่อยอดในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ (๑) ด้านทรัพยากรธรรมชาติ (อาทิ น้ำ ดิน ป่า ทะเล) (๒) ด้านการเกษตร เช่น ความเหมาะสมของพื้นที่ในการผลิตสินค้าเกษตร ทะเบียนเกษตรกร เป็นต้น (๓) ด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ อาทิ แนวโน้มราคา สินค้าเกษตร แหล่งรับซื้อ และ (๔) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๙.๒ พัฒนาแพลตฟอร์มและแอปพลิเคชันสำหรับการเข้าถึงคลังข้อมูลต่างๆ เพื่อให้มีการใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรในการจำแนกรูปแบบการผลิตและสมรรถนะของเกษตรกร เพื่อให้การจัดทำแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาภาคเกษตร รวมถึงมาตรการต่างๆ มีความเหมาะสมกับสมรรถนะเกษตรกรและศักยภาพของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน</p>
<p>๑๐. การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร</p>	<p>๑๐.๑ ส่งเสริมให้ชุมชนสามารถเข้าถึงความมั่นคงอาหารทั้งด้านปริมาณและโภชนาการครบถ้วน รวมถึงระบบสำรองอาหารให้มีรูปแบบที่หลากหลาย ปลอดภัย เพียงพอ และการสนับสนุนให้เกิดพื้นที่ต้นแบบด้านการสำรองอาหารของชุมชน</p> <p>๑๐.๒ เตรียมการบริหารจัดการการกระจายสินค้าเกษตรและอาหารในภาวะวิกฤต</p>

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๑๑. การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p>	<p>๑๑.๑ พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และทักษะในการบริหารจัดการฟาร์ม ความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของเกษตรกร และการดำเนินธุรกิจการเกษตรในยุคดิจิทัล เพื่อยกระดับความสามารถเกษตรกร ไปสู่การเป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนากระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน</p> <p>๑๑.๒ ยกระดับความความเข้มแข็งและความสามารถในการดำเนินธุรกิจเพิ่มมูลค่าของสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน รวมทั้ง สนับสนุนบทบาทภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาทั้งระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่ ในการเป็นผู้ให้บริการผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยี และที่ปรึกษาทางธุรกิจ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูล องค์ความรู้ และเทคโนโลยีกับการปรับเปลี่ยนและต่อยอดธุรกิจการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๑๑.๓ ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการพัฒนาสหกรณ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและเอื้อกับการสร้างความเข้มแข็งของสหกรณ์ อาทิ การปรับปรุงระบบการจัดทำบัญชีและการตรวจสอบทางการเงินให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และเป็นอิสระ เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ทันสถานการณ์ และสร้างความเชื่อมั่นของสมาชิกและประชาชนต่อระบบสหกรณ์</p>
<p>๑๒. การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p>	<p>๑๒.๑ สนับสนุนบทบาทขององค์กรหรือสภาเกษตรกรในกลไกความร่วมมือภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการในแต่ละจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงการผลิตของเกษตรกรและการดำเนินธุรกิจการเกษตรของสถาบันเกษตรกรในพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ความต้องการของภาคเอกชนในระดับจังหวัด การดำเนินภารกิจของส่วนราชการระดับจังหวัด และความเชี่ยวชาญของสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการแบ่งปันข้อมูล องค์ความรู้ ทักษะ และผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเหมาะสมกับบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบ</p> <p>๑๒.๒ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจกับสถาบันเกษตรกร และเกษตรกรในรูปแบบธุรกิจต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการผลิตให้มีความสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด โดยมีการแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม</p>

๒.๔.๓.๒ **หมายเหตุที่ ๘** ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

เป้าหมายที่	ตัวชี้วัดที่
<p>๑. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น</p>	<p>๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาคเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ</p> <p>๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีมูลค่าการลงทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท</p>
<p>๒. ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง</p>	<p>๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ</p> <p>๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด</p>
<p>๓. การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง</p>	<p>๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น</p>

๒) กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
๑. การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก	<p>๑.๑ พัฒนาภาคให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ โดยใช้แนวทางพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาค และการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ เป็นเครื่องมือสำคัญในการกระจายความเจริญเติบโต ไปสู่ภูมิภาคและการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงทั้งในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง และต่างประเทศ กำหนดสาขากิจการเป้าหมายในพื้นที่ฐานเศรษฐกิจใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ รวมถึงเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เข้ากับห่วงโซ่อุปทาน ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งจะเป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ กระจายผลการพัฒนาสู่ประชาชน และสามารถพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจหลักที่รองรับการลงทุน และการจ้างงาน</p> <p>๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน โดยสร้างเสริมองค์ความรู้ให้กับชุมชน จากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อสร้างความสามารถในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าของกิจกรรมทาง เศรษฐกิจที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ทูทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมการพัฒนาการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ มาตรฐาน มีความปลอดภัย โดยใช้ งานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการวางแผน การผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้ชุมชน สามารถสร้างรายได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่าย ได้แก่ กลุ่ม วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลาง/ขนาดย่อม และกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการถือหุ้น โดยสมาชิกในชุมชน สร้างความเข้มแข็งสถาบันการเงินในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มโอกาสในการ เข้าถึงแหล่งทุนของผู้ประกอบการและธุรกิจชุมชน โดยให้สถาบันการเงินในพื้นที่มีบทบาท ในการทำหน้าที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารเงินทุน สภาพคล่อง และการบริหารจัดการ หนี้สินอย่างเป็นระบบ และพัฒนาสินเชื่อบริการรูปแบบใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการและ ศักยภาพของชุมชน</p> <p>๑.๓ ส่งเสริมการจัดการการตลาดของท้องถิ่น สร้างสมดุลระหว่างการผลิตและการบริโภคในพื้นที่ สร้างรายได้จากตลาดภายนอก โดยส่งเสริมนวัตกรรมจัดการห่วงโซ่อุปทานในระดับพื้นที่ เพื่อลดความสูญเสียเนื่องจากผลิตมากเกินไป ลดต้นทุนและระยะเวลาการขนส่งสินค้าระหว่าง พื้นที่และภูมิภาค รวมทั้งรักษาคุณภาพผลผลิต สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกระจาย สินค้าและบริการให้หมุนเวียน ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ กลุ่มเกษตรกร กระตุ้นการบริโภคให้สอดคล้องและสมดุลกับการผลิตในท้องถิ่น ตามแนวทาง การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน ปรับแก้กฎระเบียบและนโยบายของภาครัฐที่ก่อให้เกิดการรวม ศูนย์สินค้าเกษตรบางประเภท และเป็นอุปสรรคการจัดซื้อจัดจ้างจากผู้ผลิตในพื้นที่เดียวกับการบริโภค</p> <p>๑.๔ แก้ปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง โดยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานเมือง อาทิ การออกแบบเมืองตามหลักอารยสถาปัตย์ จัดให้มีระบบสวัสดิการที่ครอบคลุมประชาชน ทุกกลุ่มในเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของกลุ่มเปราะบางให้มีสุขภาพกายและจิตใจ ที่สมบูรณ์ และส่งเสริมศักยภาพเครือข่ายชุมชนเมือง ในการช่วยเหลือและดูแลกลุ่มเปราะบาง เบื้องต้น ทั้งในภาวะปกติและเมื่อเกิดภัยพิบัติ</p>
๒. การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง	๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ โดยส่งเสริมการพัฒนา เมืองด้วยรูปแบบต่าง ๆ ศึกษาความเหมาะสมในการยกระดับกลไกขับเคลื่อนกฎบัตรการพัฒนา เมืองให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน การถอดบทเรียนจากพื้นที่ซึ่งประสบความสำเร็จ เสริมสร้างบทบาทของวิสาหกิจเพื่อสังคมในการพัฒนาพื้นที่และเมือง ในการพัฒนาธุรกิจใหม่ สร้างงานสร้างอาชีพ รองรับความเสี่ยงทางธุรกิจและการเงินในช่วงเริ่มต้น พร้อมกับถ่ายทอด ทักษะและองค์ความรู้ให้ชุมชนสามารถดำเนินการต่อไปด้วยตนเอง เช่น แนวคิดวิสาหกิจ สุขภาพเพื่อสังคม ซึ่งมุ่งเน้นเกษตรในเมือง และช่วยสร้างเมืองให้เป็นเขตอาหารปลอดภัย ขยาย เครือข่ายเชื่อมโยงธุรกิจเพื่อสังคมในพื้นที่และเมือง เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
๒. การส่งเสริมกลไกฯ (ต่อ)	<p>สังคมในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน แก่ไขกฎระเบียบภาครัฐให้เอื้ออำนวยต่อการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคีการพัฒนาอื่น ๆ ส่งเสริมให้เมืองที่มีพื้นที่ต่อเนื่องกันเชิงนิเวศร่วมวางแผนพัฒนาและดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่ มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว</p> <p>๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชน โดยปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีการพัฒนา สนับสนุนการเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูลสารสนเทศระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่และเมือง ส่งเสริมการศึกษาวิจัยนวัตกรรมการรวบรวมและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศที่เข้าถึงได้โดยสาธารณะ เพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง เช่น ระบบจัดเก็บและบริหารข้อมูลเมือง ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงบประมาณโครงการพัฒนาระดับพื้นที่ และการพัฒนาทักษะดิจิทัล เป็นต้น</p> <p>๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติ รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้วยความร่วมมือจากภาคเอกชน ประชาชน และประชาสังคมในพื้นที่ ประเมินความพร้อมด้านดิจิทัลของเมืองและเสริมสร้างความสามารถเมืองที่มีศักยภาพให้พร้อมยกระดับเป็นเมืองอัจฉริยะ ด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลที่เหมาะสม ออกแบบกลไกภาคประชาชนเพื่อร่วมวางแผนการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการเมืองอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง โดยส่งเสริมกระบวนการจัดรูปที่ดินควบคู่ไปกับการวางแผนพัฒนาพื้นที่จัดรูปดังกล่าว โดยการมีส่วนร่วมของประชาตามแนวทางการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน สนับสนุนการศึกษาความเหมาะสมในการปรับปรุงการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคาร เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน และเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะของเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเมือง และลดปัญหาเมืองที่เติบโตแบบไร้ระเบียบ</p>
๓. การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง	<p>๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และระบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และได้มาตรฐาน</p> <p>๓.๒ พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพ เพียงพอและปรับตัวได้ทันต่อความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายในพื้นที่ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและบริการได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การท่องเที่ยว เกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพ และอุตสาหกรรมอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง</p> <p>๓.๓ สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุน เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนในพื้นที่ บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาทพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง</p>
๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง	<p>๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมการวางแผนพัฒนาพื้นที่และเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งกำหนดขอบเขตพื้นที่ตามผังภูมิวิเทศ ใช้ระบบข้อมูลและตัวชี้วัดในการประเมินความยั่งยืนของเมือง และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีในพื้นที่ทุกขั้นตอน การลดการสร้างของเสียและมลพิษทุกรูปแบบ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียอย่างเบ็ดเสร็จครบวงจรด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทุกรูปแบบ ผลักดันให้พื้นที่และเมืองจัดทำแผนการลงทุน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเมืองที่จัดทำโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม สนับสนุนการศึกษาวิจัยเรื่องเครื่องมือและอำนาจของท้องถิ่นในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง ให้สามารถรับมือกับความท้าทายของโลกยุคใหม่ที่มีความ</p>

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งฯ (ต่อ)</p>	<p>ผันผวน ความไม่แน่นอน ความสลับซับซ้อน และความคลุมเครือ (VUCA World) สร้างพื้นที่เรียนรู้ของเมือง สำหรับเป้าหมายนวัตกรรมในการบริหารจัดการพื้นที่และแก้ไขปัญหาพร้อมกัน ซึ่งอาจนำไปสู่การจัดทำแซนด์บ็อกซ์ เพื่อทดสอบแนวทางดำเนินงานใหม่ ๆ เช่น การเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูล สร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักของท้องถิ่น ด้านสุขอนามัย ระบบผลิตอาหาร และพฤติกรรมบริโภคที่เสริมสร้างสุขภาพ เพื่อพร้อมรับมือกับภัยพิบัติจากโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่</p> <p>๔.๒ ยกระดับความสามารถทางการเงิน การคลังและการจัดการทุนในระดับพื้นที่ โดยแก้ไขกฎระเบียบเพื่อเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการด้านการเงินได้อย่างคล่องตัว ทั้งการจัดหารายได้และการระดมทุนจากประชาชนในพื้นที่ การปรับปรุงมาตรการทางภาษี เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาเมืองหรือการใช้ที่ดินในเมืองให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งดำเนินงานโดยวิสาหกิจเพื่อสังคม อาทิ การเกษตรในเมือง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกองทุนสำหรับส่งเสริมเมืองให้ริเริ่มดำเนินงานตามแนวทางใหม่ ๆ อาทิ กองทุนพัฒนาอาคารและสภาพแวดล้อมสุขภาวะที่มุ่งเน้นการออกแบบ ปรับปรุง พื้นฟูอาคารและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การอยู่อาศัย การป้องกันควบคุมโรคติดต่อ และศึกษาการออกแบบและทดลองใช้กลไกสร้างผลประโยชน์รูปแบบต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่และเมือง ได้แก่ พื้นที่เมืองเก่า กลุ่มอาคารประวัติศาสตร์ และชุมชนที่แวดล้อมหรืออยู่อาศัยร่วมกัน</p> <p>๔.๓ สร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรมสร้างสรรค์การพัฒนาท้องถิ่น โดยสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง ซึ่งเน้นเป้าหมาย ผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยเฉพาะโครงการที่มีความสำคัญในเชิงงบประมาณและความครอบคลุมของพื้นที่ สร้างการมีส่วนร่วมและการรับรู้ของประชาชนในกระบวนการประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถให้ข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างการรับผิดชอบของท้องถิ่นต่อประชาชนในพื้นที่</p>

๒.๔.๓.๓ **หมายเหตุที่ ๙** ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๑) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่	ตัวชี้วัดที่
<p>๑. ครั้วเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน</p>	<p>๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถหลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐</p> <p>๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐</p> <p>๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ลดลงร้อยละ ๒๐</p>
<p>๒. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต</p>	<p>๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้</p> <p>มิติที่ ๑ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ การเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ <p>มิติที่ ๒ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคมมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม ▪ จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบ เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

เป้าหมายที่	ตัวชี้วัดที่
๒. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน มิติที่ ๓ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ ▪ สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๔ ▪ สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

๒) กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
๑. การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน	<p>๑.๑ ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาศักยภาพของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เพื่อสร้างสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการเติบโตของเด็ก โดยให้ความคุ้มครองทางสังคมอย่างเฉพาะเจาะจง ในกลุ่มที่มีข้อจำกัดด้านศักยภาพ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่มีผลผลิตภาพและรายได้สูงขึ้น ผ่านการพัฒนาทักษะแรงงาน การหางานที่เหมาะสมกับศักยภาพของครัวเรือน บริบทของพื้นที่ และทิศทาง การพัฒนาประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งจัดหาพี่เลี้ยงในการให้คำแนะนำช่วยเหลือตลอดกระบวนการ</p> <p>๑.๒ พัฒนากลไกการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นในระดับพื้นที่ มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ และเพิ่มบทบาทของหน่วยงานส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่น พร้อมทั้งบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนกลยุทธ์การพัฒนา โดยใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการระบุครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ปัญหา ความจำเป็น ความต้องการ แนวทางการดำเนินการปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลอย่างใกล้ชิด ในการลดปัญหาความยากจนข้ามรุ่นอย่างยั่งยืน</p>
๒. การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น	<p>๒.๑ สนับสนุนครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้สามารถเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่ครรภ์มารดาจนถึงปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพ พัฒนาระบบการให้เงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยการแก้ไขปัญหามีสิทธิที่ตกหล่น ปรับใช้วิธีการจ่ายเงินอุดหนุนแบบมีเงื่อนไข รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>๒.๒ ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพ จัดสรรเงินอุดหนุนและทรัพยากรที่จำเป็นแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาในโรงเรียนและการเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน ทั้งแหล่งเรียนรู้ในพื้นที่กายภาพและพื้นที่เสมือนจริงหรือออนไลน์ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการเฝ้าระวัง และติดตามช่วยเหลือเด็กยากจนให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือการพัฒนาทักษะอาชีพตามความเหมาะสม</p>
๓. การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย	<p>๓.๑ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ส่งเสริมการเข้าถึงและเร่งรัดพัฒนาคุณภาพสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) ทั่วประเทศให้ได้มาตรฐาน พร้อมทั้งเพิ่มการเข้าถึงสถานรับเลี้ยงเด็ก ๐-๒ ปี ที่มีคุณภาพ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่มีความพร้อมขยายการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ครอบคลุมเด็กอายุ ๐-๒ ปี และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์เลี้ยงเด็กที่มีคุณภาพในชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงาน</p> <p>๓.๒ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างหลักประกันสำหรับวัยแรงงาน พัฒนาระบบประกันสังคมให้สามารถตอบสนองความต้องการของแรงงานนอกระบบ โดยการปรับปรุงรูปแบบการจ่ายเงินสมทบและสิทธิประโยชน์ให้มีความหลากหลายและยืดหยุ่น พร้อมทั้งส่งเสริมการออมเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับวัยเกษียณอายุ ด้วยการจูงใจให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วมระบบการออมภาคสมัครใจ ปรับปรุงเงื่อนไขด้านการออมและสิทธิประโยชน์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสามารถออมและได้ผลประโยชน์ในอัตราที่เพิ่มขึ้น รวมถึงพัฒนาระบบบริการข้อมูลทางการเงินเพื่อการเกษียณ เพื่อช่วยให้ผู้ออมสามารถวางแผนการออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนปรับปรุงหรือจัดทำกฎหมายเพื่อพัฒนาระบบการคุ้มครองสวัสดิการแรงงานให้ครอบคลุมการจ้างงานรูปแบบใหม่ ให้ผู้ที่อยู่ภายใต้</p>

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๓. การยกระดับความคุ้มครองทางสังคม (ต่อ)</p>	<p>การจ้างงานแบบชั่วคราวหรือการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม สามารถได้รับความคุ้มครองที่เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับลูกจ้างตามกฎหมาย</p> <p>๓.๓ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ มุ่งสนับสนุนระบบสวัสดิการทางเลือกที่จัดโดย อปท. และภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการบูรณาการข้อมูลด้านสวัสดิการและเงินช่วยเหลือทั้งหมดของผู้สูงอายุ เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและเอื้อต่อการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ยากจนแบบมุ่งเป้าหมายยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มการเข้าถึงบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงโดยการเพิ่มศักยภาพของบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และสนับสนุนบทบาทของ อปท. สถานบริการเอกชน ผู้ดูแลอิสระ และสมาชิกในครอบครัวที่ผ่านการฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นและได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถอยู่อาศัยในบ้านตนเอง ด้วยการสนับสนุนการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม โดยเฉพาะในผู้สูงอายุที่ยากจน ควบคู่กับการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีทางเลือกของที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย ทั้งบ้านพักสำหรับผู้สูงอายุที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ และที่อยู่อาศัยที่ออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ อย่างเพียงพอต่อความต้องการ</p>
<p>๔. การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>๔.๑ บูรณาการระบบความคุ้มครองทางสังคม โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดเป้าประสงค์ของการจัดความคุ้มครองทางสังคมร่วมกัน การกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในการจัดความคุ้มครองทางสังคมให้ชัดเจน รวมถึงการเชื่อมโยงฐานข้อมูลให้ทุกหน่วยงานสามารถทำงานบนฐานข้อมูลเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อลดความทับซ้อนระหว่างโครงการ/มาตรการ เพิ่มความเพียงพอของสิทธิประโยชน์ และลดการตกหล่นของกลุ่มเปราะบาง ทั้งผู้พิการ คนไร้บ้าน ผู้ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน และผู้ที่ประสบความเดือดร้อน</p> <p>๔.๒ ปรับปรุงรูปแบบการจัดการจัดความคุ้มครองทางสังคม ให้ทุกกลุ่มคนได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมบนฐานของความยั่งยืนทางการคลัง โดยการประเมินผลทุกโครงการ/มาตรการอย่างรัดกุม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ/มาตรการ พร้อมทั้งยกเลิกหรือลดทอนงบประมาณของโครงการ/มาตรการที่ไม่มีผลกระทบหรือมีผลกระทบต่ำ เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ตลอดจนส่งเสริมการจัดการจัดความคุ้มครองทางสังคมแบบร่วมจ่าย โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีศักยภาพสนับสนุนให้ อปท. มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการให้แก่คนในพื้นที่ และจูงใจให้คนเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น</p> <p>๔.๓ จัดทำระบบการเยียวยาช่วยเหลือในภาวะวิกฤต กำหนดระดับ แนวทาง และช่องทางการจัดสรรการเยียวยาช่วยเหลือ ทั้งในรูปแบบตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน พร้อมทั้งจัดเตรียมฐานข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย แหล่งงบประมาณเบื้องต้น ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้พร้อมช่วยเหลือเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบจากวิกฤตทางเศรษฐกิจ สังคม และ ภัยพิบัติต่าง ๆ อย่างทันที่และมีประสิทธิภาพ</p>
<p>๕. การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม</p>	<p>๕.๑ พัฒนาระบบข้อมูลรายบุคคล ที่ครอบคลุมประชากรจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นทุกคน เป็นปัจจุบัน และเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญต่อการลดความยากจนข้ามรุ่น และการบูรณาการความคุ้มครองทางสังคม พร้อมทั้งวางรากฐานให้ข้อมูลชุดนี้เป็นข้อมูลตัวอย่างซ้ำในระยะยาวของประเทศที่มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี</p> <p>๕.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล ในการออกแบบนโยบาย/มาตรการ และการติดตามประเมินผล เพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนข้ามรุ่นเป้าหมาย จัดสวัสดิการทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงแบ่งปันข้อมูลต่อภาคส่วนอื่น ๆ ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาควิชาการ เพื่อใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>

๒.๔.๓.๔ หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๑) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่	ตัวชี้วัดที่
๑. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐
๒. การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ดิฉันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศภายในปี ๒๕๗๐
๓. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน	๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

๒) กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๑.๑ เพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมและบริการ โดยการพัฒนาสินค้า บริการ และตลาดที่สร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาเครื่องมือและกลไก รวมถึงสนับสนุนการวิจัย การใช้อองค์ความรู้เพื่อต่อยอดการใช้วัสดุหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับผลผลิตการผลิตสู่การผลิตมูลค่าเศรษฐกิจหมุนเวียน ๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ นำหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตมาใช้ ผลักดันให้ภาคเอกชนมีการลงทุนเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตและบริการให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการส่งเสริมให้เกิดการใช้ที่น้อยลง ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ และส่งเสริมให้นาหลักการลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุดมาใช้ในขั้นตอนการผลิตและบริการ การใช้พลังงานสีเขียว ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงกลไกสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตไปสู่การลดปริมาณการปล่อยคาร์บอน ๑.๓ สร้างความเชื่อมโยงกับสาขาเศรษฐกิจอื่น ได้แก่ ภาคเกษตรกรรมภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว โดยสร้างระบบการผลิตที่เชื่อมโยงกัน ตั้งแต่ภาคการผลิตต้นน้ำจนถึงภาคการผลิตและการบริโภคที่เป็นปลายน้ำตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ๑.๔ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ จัดทำมาตรฐานกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ระบบรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการ และแนวทางการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ๑.๕ การใช้เครื่องมือและกลไกในตลาดเงินตลาดทุนและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการเจริญเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างกลไกความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน ส่งเสริมมาตรการทางการเงินและการลงทุนสีเขียว ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรฐานการรายงานแห่งความยั่งยืน มาตรฐานทางบัญชีความยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๒.๑ เพิ่มรายได้ชุมชนจากแนวทางขยะสู่ที่เป็นศูนย์ ทั้งจากขยะและวัสดุทางการเกษตร ส่งเสริมให้ชุมชนนำขยะและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในชุมชนมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ๆ ที่มีมูลค่า เพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้กับชุมชน สร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับผู้ประกอบการในพื้นที่ในการนำของเหลือในกระบวนการผลิตมาพัฒนาใช้ประโยชน์ในชุมชน ๒.๒ ส่งเสริมการสร้างรายได้ชุมชนบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม พัฒนาขีดความสามารถคนในท้องถิ่นให้มีองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สืบทอดอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๒. การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน (ต่อ)</p>	<p>๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดคาร์บอนและการสร้างรายได้จากการเก็บกักคาร์บอน ในภาคป่าไม้ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ จัดทำฐานข้อมูลสำหรับการซื้อขายคาร์บอน ได้แก่ข้อมูลการตรวจวัดปริมาณคาร์บอนในการผลิตสินค้าและบริการ การประเมินขีดความสามารถในการกักเก็บคาร์บอนของภาคป่าไม้ และกิจกรรมการกักเก็บคาร์บอนอื่น ๆ พัฒนาระบบการรับรองปริมาณการปล่อยและกักเก็บคาร์บอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมอำนวยการความสะดวกในการเข้าซื้อขายในตลาดคาร์บอนของผู้ปล่อยและผู้กักเก็บคาร์บอน</p> <p>๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบตลอดห่วงโซ่ในระดับชุมชน สนับสนุนการลดและคัดแยกขยะอย่างเป็นระบบในชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะก่อนทิ้งเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการนำมาเป็นวัสดุในการผลิตในชุมชนและเป็นวัตถุดิบให้โรงงาน ส่งเสริมการแปรรูปขยะมูลฝอยและวัตถุดิบที่เหลือจากกระบวนการผลิตเป็นพลังงาน สร้างชุมชนต้นแบบที่มีความสามารถในการคัดแยกขยะและนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่</p> <p>๒.๕ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน สนับสนุนการสร้างชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนที่ตอบรับกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ชุมชนต่างๆ ให้ถอดบทเรียนจากชุมชนต้นแบบ รวมทั้งยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อขยายผลต่อไปอย่างยั่งยืน</p> <p>๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกสร้างแรงจูงใจการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อเศรษฐกิจชุมชน สร้างกลไกจูงใจให้มีการปลูกป่าในพื้นที่ที่ถูกทำลายหรือพื้นที่ว่าง ดำเนินโครงการธนาคารต้นไม้ พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับการผลิต การแปรรูปและการค้าตลอดห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมไม้ สนับสนุนการศึกษาวิจัย พัฒนาคู่มือสายพันธุ์ พัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากไม้ และสร้างมาตรการจูงใจในการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจ</p>
<p>๓. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>๓.๑ สร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการผลิตให้เพียงพอและมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและขีดความสามารถในการฟื้นตัว สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน แบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมดำเนินการประเมินมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติเพื่อใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๓.๒ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากส่วนเหลือของกระบวนการผลิตให้เกิดประโยชน์ที่หลากหลาย ปราศจากเศษเหลือและของเสียจากอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และขยะอาหาร เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าดำเนินการศึกษาวิเคราะห์การไหลของวัสดุ เพื่อบริหารจัดการของเหลือจากการผลิตและการบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบกลไกหมุนเวียนใช้ประโยชน์เศษเหลือในภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจเกษตรลดการสูญเสียที่เกิดขึ้นในขั้นตอนก่อนถึงผู้บริโภคและขยะอาหาร รวมถึงการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการเศรษฐกิจหมุนเวียนให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้และนวัตกรรม ตลอดจนปรับปรุงกฎระเบียบให้สนับสนุนการนำของเสียจากอุตสาหกรรมที่ยังมีประโยชน์ให้สามารถนำกลับมาใช้ได้</p> <p>๓.๓ บริหารจัดการกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ บริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน แก้ปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสมกับศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการพื้นที่ พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน</p>

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๔. การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุน เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ</p>	<p>๔.๑ ส่งเสริมงานวิจัยเทคโนโลยีและพัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนธุรกิจรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ นำเทคโนโลยีนวัตกรรมที่ทันสมัย ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาและ นวัตกรรมท้องถิ่นประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและลดของเสียจาก กระบวนการผลิตธุรกิจและอุตสาหกรรม</p> <p>๔.๒ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต้นแบบโมเดลธุรกิจ และกลไกความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วน เกี่ยวข้องอย่างครบวงจร นำหลักการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐมาใช้ประกอบธุรกิจ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับรูปแบบธุรกิจตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน สร้างธุรกิจใหม่ที่มี การออกแบบสินค้าและบริการที่มีอายุการใช้งานยาวนาน เลือกใช้วัสดุที่สามารถใช้รีไซเคิลได้ ธุรกิจบริการในรูปแบบเช่าหรือจ่ายเมื่อใช้งาน แทนการซื้อขาด ใช้และแบ่งปันทรัพยากร ร่วมกัน</p> <p>๔.๓ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนการลดและหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรและเพิ่มมูลค่า ของเสีย ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ที่ใช้วัสดุชนิดเดียว การใช้วัสดุรอบสอง การรีไซเคิล มาใช้ในการผลิตและใช้ประโยชน์ได้มากกว่าเดิม</p> <p>๔.๔ ส่งเสริมเทคโนโลยีการดักจับ การใช้ประโยชน์ และการกักเก็บคาร์บอน ดักจับก๊าซคาร์บอนได ออกไซด์ในภาคพลังงานและภาคอุตสาหกรรม สนับสนุนเงินลงทุนด้านการวิจัยและการ พัฒนาเพิ่มมาตรการจูงใจทั้งด้านการเงินและการคลังเพื่อดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการขนส่งกักเก็บคาร์บอน</p> <p>๔.๕ สร้างความร่วมมือถ่ายทอดเทคโนโลยีกับต่างประเทศ พัฒนาเครือข่ายเพื่อสร้างความร่วมมือ ระหว่างประเทศ ส่งเสริมการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนและพัฒนาองค์ความรู้ด้านนโยบาย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านการวิจัย และด้านการนำไปประยุกต์ใช้</p> <p>๔.๖ พัฒนาระบบข้อมูล/องค์ความรู้/มาตรฐาน/กฎหมาย/มาตรการ สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนและลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกในทุกภาคส่วน ใช้มาตรการทางการเงินและการคลัง เพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิตให้ ได้มาตรฐาน ลดมลพิษ และใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้และแนวปฏิบัติด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำที่สอดคล้องกับ มาตรฐานสากล เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและหน่วยงานส่วนกลาง ท้องถิ่นและชุมชน ในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการก่อมลพิษ และส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๕. การปรับพฤติกรรมทาง เศรษฐกิจและการดำรงชีพ เข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน</p>	<p>๕.๑ สร้างความตระหนักรู้ให้เกิดในสังคม ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสมดุลส่งเสริม การสร้างความตระหนัก จิตสำนึก ทศนคติแก่ทุกภาคส่วนให้คำนึงถึงความสำคัญของการ ดำเนินการตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เร่งผลักดันให้มีการ นำไปใช้อย่างแพร่หลายในทุกภาคส่วนส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริโภค ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕.๒ สร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการดำรงชีวิตของผู้บริโภคเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สู่การบริโภคที่ยั่งยืน พัฒนากลไก เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และไม่ใช่เศรษฐศาสตร์เพื่อ จูงใจและกระตุ้นให้ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่วิถีชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้และมีความโปร่งใส ส่งเสริมแนวปฏิบัติการจัดซื้อ จัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการรีไซเคิลขยะและบรรจุภัณฑ์ ในบ้านเรือน ส่งเสริมการติดตามผลิตภัณฑ์ อาทิ ฉลากสีเขียว ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ฉลากพลังงาน เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้บริโภค</p>

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
๕. การปรับปรุงพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ (ต่อ)	<p>๕.๓ ส่งเสริมแพลตฟอร์มเศรษฐกิจแบ่งปันและตลาดสินค้ามือสอง จัดทำระเบียบข้อบังคับกฎหมายเพื่อส่งเสริมและกำกับดูแลธุรกิจประเภทเศรษฐกิจแบ่งปัน สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค สร้างแพลตฟอร์มเชื่อมโยงระหว่างผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการในการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ เพื่อหมุนเวียนและใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>๕.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและนวัตกรรมประหยัดพลังงานในครัวเรือน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ข้อมูลการบริหารจัดการ การผลิตและการใช้พลังงานทดแทน สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานทดแทนที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมนวัตกรรมประหยัดพลังงานที่มีราคาที่เหมาะสมและผู้ใช้สามารถจ่ายได้ สร้างการรับรู้และให้ข้อมูลแก่ประชาชนเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีที่มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยลดค่าใช้จ่ายในระยะยาว</p> <p>๕.๕ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการเดินทางด้วยระบบขนส่งมวลชน พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ และส่งเสริมการผลิตและการใช้ยานพาหนะที่ใช้พลังงานสะอาดและประหยัดพลังงาน</p> <p>๕.๖ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน ส่งเสริมแนวคิดการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับชุมชน สนับสนุนการนาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาต่อยอดการพัฒนาสินค้าและบริการจากนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และยึดการพึ่งพาตนเองเป็นสำคัญ ฟื้นฟู พัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้คนในสังคมได้รับรู้ เกิดความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่า คุณประโยชน์ และรักษาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของชุมชน</p>

๒.๔.๓.๕ **หมายเหตุที่ ๑๑** ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่	ตัวชี้วัดที่
๑. ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง	<p>๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย</p> <p>๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึง ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒</p> <p>๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับแผนพัฒนาฯ ๑๒</p>
๒. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง	<p>๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ</p> <p>๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ</p> <p>๒.๓ การเตือนภัยมีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)</p>

เป้าหมายที่	ตัวชี้วัดที่
<p>๓. สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>	<p>๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และ มีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ</p> <p>๓.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูล จากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง</p> <p>๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิบัติน้ำท่วมและภัยธรรมชาติ</p> <p>๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ</p>

๒) กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๑. การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ</p>	<p>๑.๑ ส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกันก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การวางผังเมืองการ จัดสรรการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นระบบ การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยจากภัย ทุกประเภท ตลอดจน การปรับปรุงมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการออกแบบก่อสร้างอาคารให้ครอบคลุมเรื่องการลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติการกำหนดรูปแบบและแนวทางการใช้พื้นที่ลุ่มต่ำเป็นพื้นที่รับน้ำนอง ระบบการระบายน้ำตามผังน้ำและการพัฒนารูปแบบของสิ่งปลูกสร้างที่ใช้แนวคิดสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับภูมิอากาศ</p> <p>๑.๒ ระบุพื้นที่สำคัญที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จำแนกตามประเภทภัย โดยการบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องและแผนที่เสี่ยงภัยของภัยแต่ละประเภท เพื่อจัดทำแผนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา บูรณาการความร่วมมือของประชาชน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการบูรณาการงบประมาณ และมีเจ้าภาพหลักในการ ดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน</p> <p>๑.๓ ทบทวนการจัดสรรงบประมาณ โดยให้ความสำคัญกับมาตรการลดความเสี่ยงและมาตรการเชิงป้องกัน มากกว่ามาตรการเผชิญเหตุฉุกเฉินและฟื้นฟู โดยมีภารกิจที่เปรียบเทียบ ต้นทุนและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินมาตรการเชิงป้องกันและลดความเสี่ยง ประกอบการจัดสรรงบประมาณรวมทั้งการจัดสรรงบประมาณโดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ สำคัญที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๑.๔ นำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีแผนแก้ไขปัญหาและเจ้าภาพที่ชัดเจน มาใช้ในพื้นที่ สำคัญ เพื่อใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของมาตรการเชิงป้องกัน ให้สามารถจัดทำแผน บริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม</p>
<p>๒. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>	<p>๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจตระหนักถึงความเสี่ยงและปรับตัวรับมือ ผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้ความสำคัญกับการ บูรณาการองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ การจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ การสนับสนุนให้ประชาชนสามารถ เข้าถึง รวมทั้งแจ้งเตือนภัย และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเตือนภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒.๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนในการรับมือและปรับตัวต่อ ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๒. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน (ต่อ)</p>	<p>๒.๓ เพิ่มศักยภาพของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะชุมชนพื้นที่เสี่ยงและกลุ่มคนเปราะบางทั่วประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายในการจัดการภัยพิบัติระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนและภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชน และชุมชน สามารถป้องกันและบริหารจัดการผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ด้วยตนเองมากขึ้น</p> <p>๒.๔ สนับสนุนมาตรการที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้าง ในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ การปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพและรวบรวมจัดหมวดหมู่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ การส่งเสริมมาตรการจูงใจเพื่อรับมือภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดสร้างระบบประกันภัยและการจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการจัดทำแผนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ เพื่อลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ</p>
<p>๓. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>	<p>๓.๑ สนับสนุนการสร้างบุคลากร นักวิจัย รวมทั้งสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย ด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง ครอบคลุมประเด็นสำคัญ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และของประเทศ และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง</p> <p>๓.๒ พัฒนาประสิทธิภาพของระบบเตือนภัย ให้มีความแม่นยำ ครอบคลุมภัยต่างๆ ที่ยังไม่มีระบบเตือนภัยในปัจจุบัน รวมทั้งการจัดทำระบบเตือนภัยในระดับพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงกับระบบเตือนภัยส่วนกลาง โดยให้ความสำคัญกับการปรับปรุงอุปกรณ์เครื่องมือ เทคโนโลยีให้รองรับกับระบบเตือนภัยในปัจจุบันและสามารถเชื่อมโยงกับต่างประเทศ ตลอดจนนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการให้ข้อมูลแจ้งเตือนภัยแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้โดยง่าย</p> <p>๓.๓ พัฒนาระบบข้อมูลสำหรับการจัดทำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญของประเทศไทย</p> <p>๓.๔ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>
<p>๔. การอนุรักษ์พื้นที่พุ่มพืชรักษาธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>	<p>๔.๑ สร้างจิตสำนึกและแรงจูงใจให้ประชาชนทุกระดับอนุรักษ์พืชรักษาธรรมชาติ ทั้งทางบกและทางทะเล ส่งเสริมและปลูกฝังจิตสำนึกให้ทุกภาคส่วนร่วมกันให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>๔.๒ เพิ่มบทบาทภาคประชาชน ชุมชน และภาคเอกชน ในการอนุรักษ์พื้นที่พุ่มพืชรักษาธรรมชาติ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเพิ่มศักยภาพการดูดซับและเก็บกักก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน แหล่งน้ำธรรมชาติ และพื้นที่ชุ่มน้ำ</p> <p>๔.๓ สนับสนุนการใช้แนวทางธรรมชาติในการจัดการปัญหาภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน อาทิ การแก้ปัญหาหน้าท่วม โดยการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำที่คอยรับน้ำดักตะกอน การแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำโดยการฟื้นฟูป่าต้นน้ำ สร้างระบบกักเก็บน้ำย่อยๆ ในระดับท้องถิ่น การปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดิน การแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งโดยการฟื้นฟูระบบนิเวศชายฝั่งดั้งเดิมที่เป็นปราการทางธรรมชาติที่สำคัญ</p>
<p>๕. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>	<p>๕.๑ พัฒนากลไกความร่วมมือกับต่างประเทศในการจัดการภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดน อาทิ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำโขง การแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามพรมแดน ทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคี โดยการจัดทำบันทึกความเข้าใจ ความร่วมมือทางวิชาการด้านการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกัน ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกัน</p>

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
๕. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ (ต่อ)	๕.๒ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศในด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้มีการจัดการองค์ความรู้ แนวทางปฏิบัติที่ดีจากต่างประเทศ มาประมวลและประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย

๒.๔.๓.๖ **หมวดหมู่ที่ ๑๓** ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทยประชาชน

๑) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่	ตัวชี้วัดที่
๑. การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้	๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐
๒. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว	๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๒) กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
๑. การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด	๑.๑ ยกเลิกภารกิจการให้บริการที่สามารถเปิดให้ภาคส่วนอื่นให้บริการแทนโดยยกเลิกภารกิจการให้บริการของภาครัฐที่มีต้นทุนสูง เมื่อเทียบกับเอกชน หรือไม่มีความจำเป็นที่ภาครัฐต้องดำเนินการ โดยพัฒนากลไกและสร้างแรงจูงใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน วิสาหกิจเพื่อสังคม องค์กรนอกภาครัฐ และภาคีการพัฒนาอื่น ๆ เข้ามาดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในลักษณะนวัตกรรมการให้บริการในการตอบสนองความต้องการของประชาชน และการพัฒนาประเทศที่มีการร่วมรับผลประโยชน์และความเสี่ยงในการดำเนินการ ๑.๒ ทบทวนกระบวนการทำงานของภาครัฐควบคู่กับพัฒนาการบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล แบบเบ็ดเสร็จ โดยปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของภาครัฐจากการควบคุมมาเป็นการ กำกับดูแลหรือเพิ่มความสะดวก รวดเร็ว โดยเฉพาะขั้นตอนการอนุมัติ อนุญาตต่าง ๆ พร้อมทั้งปรับกระบวนการทำงานภาครัฐโดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและให้มีการเชื่อมโยงการให้บริการระหว่างหน่วยงานให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการ โดยกำหนดเป้าหมายการบริการ ภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จในทุกบริการที่ภาครัฐยังต้องดำเนินการให้เกิดการบูรณาการระหว่าง หน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรมตั้งแต่ระดับนโยบาย แผนงบประมาณ กำลังคนและการติดตาม ประเมินผล ให้เป็นเอกภาพและมุ่งสู่เป้าหมายร่วมกัน
๒. การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการ และโครงสร้างของภาครัฐให้ ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้างและมี ประสิทธิภาพเพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนา ประเทศ	๒.๑ เร่งทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยปรับบทบาทและ ภารกิจใหม่ให้รองรับแนวทางการพัฒนาประเทศและสถานการณ์ในอนาคต ส่งเสริม การกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยเฉพาะในเรื่องโครงสร้างภาครัฐ อัตราค่าล้ง งบประมาณการจัดซื้อจัดจ้างให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว มีประสิทธิภาพในการบริหารของ ส่วนราชการและจังหวัดและแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ให้เอื้อต่อการ กระจายอำนาจของส่วนราชการและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพพร้อมรับการกิจการจากส่วนกลาง ไปดำเนินการได้ ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดกลไกที่สามารถให้หน่วยงานของรัฐสามารถ ปรับเปลี่ยนการทำงานหรือสร้างนวัตกรรมโดยไม่ติดอยู่ภายใต้กรอบเงื่อนไขของกฎระเบียบ เดิมโดยเร็วเป็นอันดับแรก ๒.๒ สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ โดยเปิดเผยข้อมูลผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ประชาชน องค์กร เครือข่าย และภาคีการพัฒนาต่าง ๆ สามารถเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วม ในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ ผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างกันที่หลากหลาย มีการบูรณาการการบริหารจัดการและ นำไปประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานของรัฐในการแก้ปัญหาและการพัฒนาร่วมกัน เพื่อลดการทุจริตคอร์รัปชัน

กลยุทธ์ที่	กลยุทธ์ย่อยที่
<p>๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ</p>	<p>๓.๑ ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัล โดยจัดทำข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศทั้งในด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และข้อมูลอื่นของหน่วยงานของรัฐทั้งหมดอย่างบูรณาการให้เป็นดิจิทัลที่มีมาตรฐาน ถูกต้อง ปลอดภัย พร้อมใช้งาน มีการจัดเก็บที่ไม่ซ้ำซ้อน ไม่เป็นภาระกับผู้ให้ข้อมูล มีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริการภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาได้อย่างเป็นปัจจุบันพร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อสาธารณะในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เร่งพัฒนาระบบที่บูรณาการข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐในภาพรวมที่สำคัญต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายให้แล้วเสร็จเป็นลำดับแรก</p> <p>๓.๒ ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภาครัฐเป็นดิจิทัล โดยออกแบบกระบวนการทำงานใหม่ ยกเลิกการใช้เอกสารและขั้นตอนการทำงานที่หมดความจำเป็นหรือมีความจำเป็นน้อยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ตลอดกระบวนการทำงาน ตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน และการติดตามประเมินผล โดยเฉพาะการให้บริการประชาชนและผู้ประกอบการให้มีความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว มีช่องทางและรูปแบบการให้บริการที่หลากหลายที่สอดคล้องกับการทำงานแบบดิจิทัล</p>
<p>๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมายระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ</p>	<p>๔.๑ ปรับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐเพื่อดึงดูดและรักษาผู้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงแผนกลยุทธ์องค์กรและกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลที่สามารถดำเนินการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริงโดยจะต้องทบทวนแนวทางการขับเคลื่อนภารกิจเพื่อให้ภาครัฐมีขนาดและต้นทุนที่เหมาะสมตลอดจนปรับเปลี่ยนตำแหน่งงานที่สามารถถ่ายโอนภารกิจมาเป็นตำแหน่งงานหลักที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้งปรับปรุงรูปแบบการจ้างงานภาครัฐให้หลากหลาย ยืดหยุ่น ครอบคลุมภารกิจงานในรูปแบบสัญญา หรือรูปแบบการทำงานไม่ตลอดชีพมากขึ้น และลดการจ้างงานแบบตลอดชีพ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อบริบทและเงื่อนไขการจ้างงานในปัจจุบันและดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานในภาครัฐเพื่อผลักดันภารกิจได้อย่างทันการณ์และมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างพื้นที่นวัตกรรม รูปแบบการจ้างงานเพื่อให้การขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็วเป็นรูปธรรม และเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัลแบบองค์รวมตลอดจนพัฒนาทัศนคติ จริยธรรม องค์ความรู้ และทักษะ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการประเมินผลบุคลากรภาครัฐที่สามารถส่งเสริมและสะท้อนศักยภาพในการร่วมขับเคลื่อนเป้าหมายของประเทศอย่างเป็นระบบทั้งในระดับองค์กร ระดับทีม และระดับบุคคลตลอดจนระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลที่สามารถยกระดับการใช้ทรัพยากรบุคคลทุกคนให้เกิดความคุ้มค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ</p> <p>๔.๒ ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและพัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่จริงจัง การปรับเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชนและประชาชนในการพัฒนา และปฏิรูปกฎหมายให้มีเป้าหมายที่วัดได้ในการสร้างความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นและมีการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ เพื่อให้เกิดกระบวนการทำงานที่รวดเร็ว เป็นธรรมต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงรวมทั้งกำหนดให้มีหน่วยงานกลางดำเนินการเร่งรัดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ล่าสมัย ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็น ซ้ำซ้อน หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานและการปรับตัวให้ทันการณ์ของภาครัฐโดยเฉพาะกฎหมายที่ขัดกับการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลในทุกระดับและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการดำเนินการของภาครัฐที่ต้องมุ่งเป้าร่วมกันในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งจัดให้มีการพัฒนาและบูรณาการฐานข้อมูลกลางด้านกฎหมายของประเทศที่มีความปลอดภัยสูง สะดวก เข้าถึงได้ง่าย จำแนกประเภทตามการใช้งานของผู้ใช้บริการ</p>

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐
(กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕)

ตามคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ ให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) : โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นวาระแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป และให้คณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) พิจารณากำหนดและดำเนินแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ นั้น สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการบริหารฯ จึงจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ เพื่อใช้เป็นกรอบการทำงานสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ในการร่วมขับเคลื่อนวาระแห่งชาตินี้ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็วและยั่งยืนต่อไป โดยสรุปดังนี้

๑) **วิสัยทัศน์** “เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม”

๒) วัตถุประสงค์

- (๑) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู จัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและวัฒนธรรม
- (๒) การสร้างคุณค่า (Value creation) จากทรัพยากรชีวภาพและวัฒนธรรม
- (๓) การสร้างความสามารถในการพึ่งตนเอง

๓) **ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้**

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : **การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์** เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- (๑) การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
- (๒) การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
- (๓) การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
- (๔) การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : **การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่** ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระเบิดจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเพื่อเพื่อน” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อม ๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงและพัฒนาได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- (๑) การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG

(๒) การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

(๓) การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน

(๔) การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพ ด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์

(๕) การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

(๖) การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

(๗) การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

(๘) การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : **การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน** เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพืชใน Plant factory การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขา ดังนี้

(๑) **สาขาการเกษตรและอาหาร** การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตร และอาหารไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายและมีมูลค่าสูง มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

(๑.๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

(๑.๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B C G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

(๑.๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สารสำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

(๑.๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูงระบบอัตโนมัติมาใช้บริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

(๑.๕) การปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสียระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

(๑.๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

(๑.๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ มาตรฐาน GMP

(๒) **สาขาสุขาภาพและการแพทย์** มุ่งเน้นการพัฒนาการสร้างความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อความมั่นคง เพิ่มคุณภาพการให้บริการด้านสุขภาพและการแพทย์ของไทยรวมถึงการเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค

(๓) **สาขาพลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ** มุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตเกษตร และวัสดุเหลือใช้จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่ความมั่นคงด้านพลังงานในทุกระดับ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจบนฐานการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

(๓.๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไกการกำหนดราคารับรอง การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

(๓.๑) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

(๓.๑) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการและการสร้างธุรกิจนวัตกรรมให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

(๔) **สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์** ปรับการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวสีเขียว และการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง

(๕) **สาขาเศรษฐกิจหมุนเวียน**

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาขึ้นแนวทางเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ

๒.๖ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

๒.๖.๑ **บทบาทของภาค** ภาคได้มีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับภาคและประเทศจากการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง และแหล่งท่องเที่ยวทางบกที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างกันได้ และเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญของภาค โดยเฉพาะยางพาราและปาล์มน้ำมันที่มีการผลิตและการแปรรูปเพื่อการส่งออก ตลอดจนภาคได้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก โดยเฉพาะด้านพรมแดน ที่มีมูลค่าการค้าสูงสุดของประเทศ

๒.๖.๒ **ทิศทางการพัฒนาภาค** โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคใต้ (S Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา PEARLS โดยการยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย และมีมูลค่าสูง (Premium Services & Tourism : P) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการผลิตสำหรับสาขาเศรษฐกิจสำคัญของภาค (Environment & Natural Resources Reservation : E) การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Agro-based Industries and Organic Farming : A) การส่งเสริมการใช้งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของภาค เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง (Research, Innovation & Technology : R) การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับ เขตพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในและนอกภูมิภาค (Linked Economic Corridor : L) และการเสริมสร้างความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี (Social Security Empowerment :S)



๒.๖.๓ เป้าหมายการพัฒนาภาค มุ่งสู่การเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”

๒.๖.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคใต้เฉลี่ยร้อยละ ๕.๒ ต่อปี

๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคใต้ลดลง

ต่ำกว่า ๐.๔๒๙

๒.๖.๕ แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑) พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการและธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง	(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (๒) ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยวและส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้มีกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่า (๔) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดเชิงรุกแบบมุ่งเป้า (๕) พัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน (๖) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างยั่งยืน
๒) พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	(๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคให้มีคุณภาพ (๒) ส่งเสริมอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีแบบครบวงจร อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา และผลิตภัณฑ์ประมง (๓) สนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs และ Startup ในการประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาและผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูง
๓) ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและปศุสัตว์หลักของภาค	(๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ที่เป็นอัตลักษณ์ของภาค (๒) ส่งเสริมระบบเกษตรแบบผสมผสานเพื่อนำไปสู่การเกษตรแบบยั่งยืน (๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจ Startup (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนภาคเกษตร (๕) ส่งเสริมการตลาดที่ทันสมัยและหลากหลาย

ประเด็นการพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๔) อนุรักษ์ ป่าไม้ และ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างเป็น ระบบ เพื่อเป็นฐานการ พัฒนาที่ยั่งยืน	(๑) ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์และยั่งยืน (๒) ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษชายแดน และด่านพรมแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็น ประตูการค้าการลงทุน และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ของภาค	(๑) กำหนดผังเมืองและผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดนสงขลา (๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบโลจิสติกส์ (๓) เตรียมความพร้อมกำลังแรงงานที่มีศักยภาพเพื่อรองรับสถานประกอบการในพื้นที่ เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษชายแดน (๔) ดาเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC)
๖) เสริมสร้างความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี	(๑) พัฒนาสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง (๒) เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๖.๖ ตัวอย่างแผนงานพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง
ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง โดยนำ
องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมา รวมทั้งการสร้างตราสินค้า (Branding) และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และ
การตลาด โดยมีห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน ดังนี้

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
* วิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตร * พัฒนาและปรับปรุงผลผลิต ยางพาราและปาล์มน้ำมัน * ยกระดับพืชเศรษฐกิจสำคัญ * พัฒนาเขตพื้นที่สิทธิประโยชน์	* พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงโดยใช้วัตถุดิบจาก การเกษตร * ยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราและ ปาล์มน้ำมัน (โอเลโอเคมีคอล) * พัฒนา Nutrition Foods และอุตสาหกรรม แปรรูปอาหาร * นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชีวภาพ อาทิ อาหารเพื่อสุขภาพ * พัฒนาและออกแบบสินค้าและบรรจุภัณฑ์	* ดึงดูดนักลงทุนภาคเอกชน * สร้างแบรนด์สินค้าเกษตรคุณภาพสูง * พัฒนาระบบโลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า

๒.๗ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๒.๗.๑ บทนำ ภาคการเกษตรของไทยมีบทบาทสำคัญในการเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้กับ
ประเทศและส่งออกไปยังทั่วโลกมาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานและรองรับผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น
ในอดีตที่ผ่านมาโดยตลอด ทำให้คนไทยยังคงมีความมั่นคงด้านอาหารและมีรายได้เข้าสู่ประเทศ อย่างไรก็ตาม ภาคการเกษตร
ของไทยยังคงประสบกับปัญหามากมาย เช่น ราคาผลผลิตที่ขาดเสถียรภาพ การใช้ปัจจัยการผลิตที่ไม่เหมาะสมความเสื่อมโทรม
ของทรัพยากรธรรมชาติ และปัญหานี้สินคร่าวเรือนเกษตรกรที่ยังอยู่ระดับสูง แม้ว่ารัฐบาลจะได้กำหนดแนวทางและมาตรการ
ในการช่วยเหลือต่างๆ มาโดยตลอดแต่ส่วนใหญ่เป็นแผนระยะสั้นที่ขาดความต่อเนื่องและเป็นการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า
ดังนั้น เพื่อเป็นการวางรากฐานการพัฒนาในระยะยาวอันจะนำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ จึงได้จัดทำ

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานการพัฒนาภาคการเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ

ภาคการเกษตรไทย จากการประเมินสถานการณ์และแนวโน้มของประชากรโลก เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรที่ทั่วโลกกำลังให้ความสนใจ เช่น การนำเครื่องจักรกลมาใช้ในการเกษตรทดแทนแรงงาน การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ การควบคุมสภาพแวดล้อมให้สามารถทำการผลิตได้ตลอดปีในสภาพโรงเรือน เป็นต้น รวมถึงการทบทวนสถานการณ์ภาคการเกษตรของไทยที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันสรุปประเด็นสำคัญที่นำไปสู่การวางแผนพัฒนาระยะยาว ได้แก่

๑) **การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร** เรื่องการเข้าถึงข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ และการรวมกลุ่มให้เข้มแข็ง

๒) **ระบบการผลิต** เพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ภายใต้ข้อจำกัดขนาดพื้นที่ทำการเกษตร

๓) **ปัจจัยการผลิต** ต้องหาแนวทางรองรับปัญหาที่กำลังจะเกิดและมีแนวโน้มความรุนแรงเพิ่มขึ้น ได้แก่ แรงงานเกษตรอายุเฉลี่ยสูงขึ้น และเกษตรกรรุ่นใหม่มีจำนวนน้อย ดินและน้ำมีปัญหาจากการใช้ปัจจัยการผลิตที่ไม่เหมาะสม พื้นที่ชลประทานไม่ครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพ เกษตรกรรายย่อยมีข้อจำกัดในการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร รวมทั้งยังจำเป็นต้องพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อบริหารจัดการตลอดโซ่อุปทานตั้งแต่ปัจจัยการผลิต การแปรรูป บรรจุภัณฑ์ และระบบโลจิสติกส์

๔) **ปัญหาหนี้สินและที่ดินทำกินของเกษตรกร** กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินของเกษตรกรมีแนวโน้มลดลงมากจากอดีต ส่วนหนึ่งมาจากปัญหาหนี้สินจากการขาดทุนในการทำการเกษตร

๕) **พัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตร** ในส่วนของผลผลิตการเกษตรจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการผลิตให้ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด มีการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถกำหนดเป็นมาตรฐานสินค้าเกษตรของอาเซียนและมาตรฐานสินค้าเกษตรของโลกต่อไป

๖) **สร้างมูลค่าเพิ่ม** สินค้าเกษตรต้องมีการพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและผลิตสินค้าคุณภาพสูง เช่น สินค้าเกษตรอินทรีย์ เพื่อหนีจากตลาดระดับล่างและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

๗) **พื้นที่ฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ** ต้องฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมให้เกษตรกรทำการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) ในปัจจุบันภาคการเกษตรต้องเผชิญกับปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับโลกที่มีแนวโน้มความรุนแรงมากขึ้น คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนั้น จำเป็นจะต้องมีการศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางในการรับมือกับปัญหาดังกล่าว ทั้งในเรื่องการปรับตัว และการลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้น โดยเพิ่มการจัดสรรงบประมาณในส่วนของการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในภาคการเกษตร

๘) **การบริหารจัดการภาครัฐ** จำเป็นต้องบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างและภารกิจขององค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบด้านการเกษตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์

๒.๗.๒ **สาระสำคัญของยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)** ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “**เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน**” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐจากการระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานในสังกัด

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมีภาวะวิเคราะห์ปัญหาความท้าทายและวิเคราะห์สภาพแวดล้อม เพื่อกำหนดประเด็นสำคัญของภาคการเกษตรไทยที่ควรได้รับการพัฒนาและมีแนวทางรองรับอย่างต่อเนื่องในระยะยาว ดังนี้

๑) ปัญหาและความท้าทายภายในประเทศ

(๑.๑) เกษตรกรส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและจำเป็น มีหนี้สินและไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน การรวมกลุ่มไม่เข้มแข็งทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรอง ทั้งยังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และคนรุ่นใหม่สืบทอดอาชีพเกษตรกรน้อยลง

(๑.๒) ประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรอยู่ในระดับต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง มีการใช้ปัจจัยการผลิตอย่างไม่เหมาะสม รวมทั้งมีการแข่งขันและการกีดกันทางการค้าเพิ่มมากขึ้นในรูปแบบของการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้า รวมทั้งมาตรการเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมในรูปแบบต่าง ๆ

(๑.๓) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อนำมาใช้ในการผลิตยังไม่ครอบคลุม รวมทั้งการเข้าถึงข้อมูลด้านการเกษตรที่ทันสมัยเพื่อนำมาใช้ในการผลิตยังไม่ครอบคลุม

(๑.๔) การทำการเกษตรที่ไม่เหมาะสม เช่น การปลูกพืชซ้ำซาก การผลิตในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมกับชนิดสินค้าเกษตร การปลูกในที่ลาดชันมีการบุกรุกทำลายป่าต้นน้ำ ลำธารส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ประกอบกับมีการเกิดภัยธรรมชาติจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่มีความรุนแรงและความถี่สูงขึ้น

(๑.๕) นโยบายภาครัฐที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นโครงการระยะสั้น ขาดความต่อเนื่องและมักเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและไม่มีการบูรณาการระหว่างกระทรวง

๒) ปัญหาและความท้าทายต่างประเทศ

(๒.๑) แนวโน้มประชากรโลกที่เพิ่มขึ้น ตามการคาดการณ์ขององค์การสหประชาชาติ คาดว่าประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นจากประมาณ ๗,๐๐๐ ล้านคน เป็น ๙,๐๐๐ ล้านคน ในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า ส่งผลต่อความต้องการอาหารที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ภายใต้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมในภาพรวมของโลกที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้ประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมเพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน

(๒.๒) แนวโน้มของโลกก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้ความต้องการอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น โดยผู้บริโภคจะเน้นความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต เช่น การซื้อขายสินค้าออนไลน์ ซึ่งรวมถึงสินค้าเกษตรด้วย ทำให้ผู้บริโภคและผู้ผลิตสามารถติดต่อสื่อสารถึงความต้องการสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การแข่งขันทางการค้าที่มีความรุนแรงยิ่งขึ้น

(๒.๓) การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการค้า รวมถึงการปรับเปลี่ยนขีดอำนาจของประเทศมหาอำนาจจากการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารประเทศ ล้วนส่งผลต่อนโยบายของประเทศ และกระทบต่อภาพรวมของเศรษฐกิจโลก

(๒.๔) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก เป็นปัจจัยสำคัญที่ได้รับความสนใจและจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมของการผลิตด้านการเกษตรของโลก

๓) หลักการแนวคิด

(๓.๑) เกษตรกรมีข้อมูลข่าวสารและความรู้ความสามารถที่สถานการณ์พึ่งพาตนเองได้ และสถาบันเกษตรกรเป็นกลไกหลักขับเคลื่อนการเกษตร ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา

(๓.๒) ตลาดนำกระบวนการผลิต และสินค้าเกษตรมีคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย เต็มต่ออย่างยั่งยืน ด้วยงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม ประยุกต์กับองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๓.๓) พื้นที่เกษตรมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและปรับเปลี่ยนการผลิตให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรม อาทิ Agri-Map และ Application เป็นต้น

๔) วิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”

๕) เป้าประสงค์ คือ เกษตรกรหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง (รายได้ประชาชาติต่อหัวมากกว่า ๑๓,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ ~ ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน ในปี ๒๕๗๙) โดย

(๕.๑) เกษตรกรมีความสามารถในอาชีพของตนเอง (Smart Farmer)

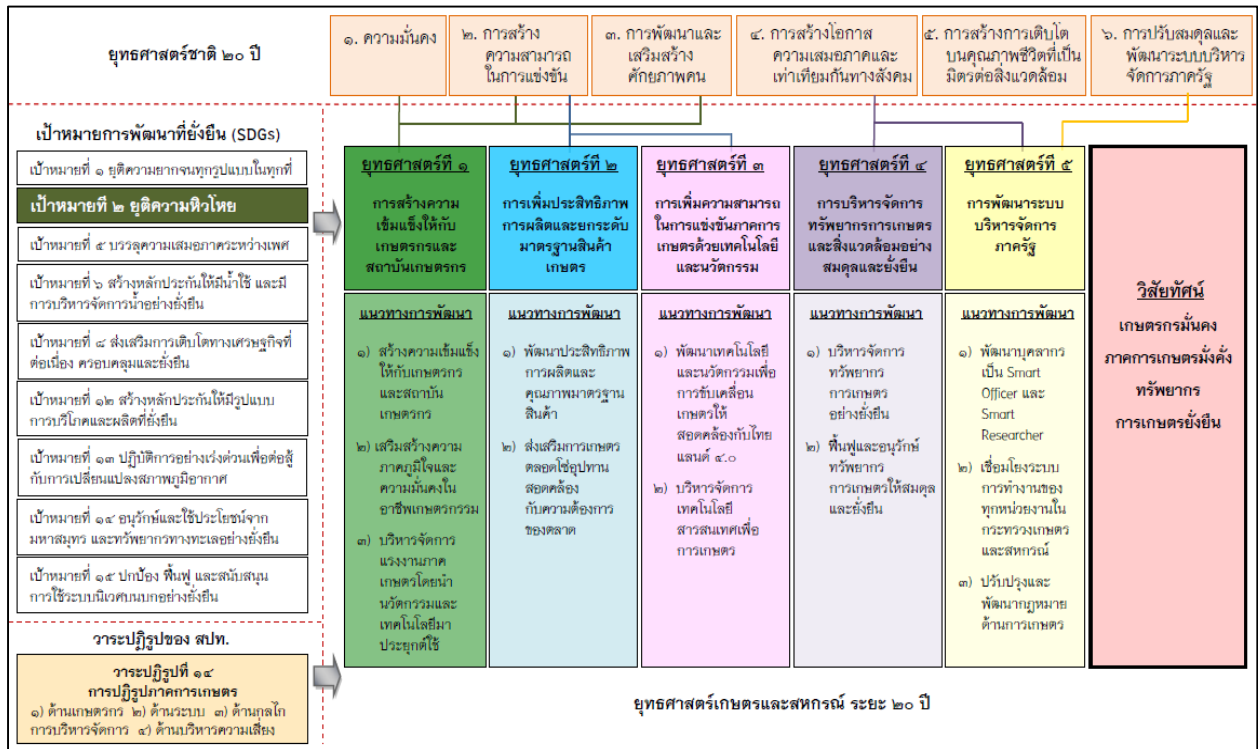
(๕.๒) สถาบันเกษตรกรมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ (Smart Agricultural Group)

(๕.๓) สินค้าเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด (Smart Agricultural Product)

(๕.๔) พื้นที่เกษตรและภาคการเกษตรมีศักยภาพ (Smart Area / Agriculture)

๖) ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัด ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	๑) รายได้เฉลี่ยของเกษตรกร ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน ๒) เกษตรกรทุกคนเป็น Smart Farmer ๓) สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๙๕	๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer ,Smart Group , Smart Enterprise ๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร ๓) บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้	๑) รายได้ต่อหัวของเกษตรกร (บาท/คน) ๒) ร้อยละของเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer ต่อเกษตรกรในวัยแรงงาน (อายุ ๑๘ - ๖๔ ปี) ๓) ร้อยละของสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน - ร้อยละความเข้มแข็งของสหกรณ์ ระดับ ๑ และ ๒ - ร้อยละความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน ๔) จำนวนเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร - จำนวนสมาชิกสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร - จำนวนสมาชิกวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตร (เฉลี่ยกลุ่มละ ๑๕ คน) ๕) ดัชนีชี้วัดความผาสุกของเกษตรกร
๒. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร	๑) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี ๒) ฟาร์ม โรงงาน และสถานประกอบการได้มาตรฐาน ๓) การทำเกษตรแบบแปลงใหญ่ ๙๐ ล้านไร่ จำนวน ๑๔,๖๐๐ แปลง	๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า ๒) ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด	๑) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี) ๒) ร้อยละของจำนวนฟาร์ม / โรงงาน / สถานประกอบการที่อยู่ในกำกับของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีมาตรฐานรองรับมาตรฐาน ผ่านการรับรองมาตรฐาน - ร้อยละจำนวนแปลง/ฟาร์ม : พืช / ประมง / ปศุสัตว์ - ร้อยละจำนวนโรงงาน/สถานประกอบการ (GMP / อื่นๆ) : พืช / ประมง / ปศุสัตว์ ๓) จำนวนแปลงใหญ่ (พืชไร่/พืชสวน/ปศุสัตว์/ประมง) ๔) จำนวนพื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการผลิตตาม Agri-map ๕) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์
๓. การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑) งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมได้รับการพัฒนาต่อยอดนำไปสู่การใช้ประโยชน์ร้อยละ ๘๐ ๒) เกษตรกรทุกคนเข้าถึงและนำงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์ได้	๑) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๒) บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเกษตร ๓) พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตร นำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์	๑) สัดส่วนงบประมาณงานวิจัยต่องบประมาณประจำปีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒) ร้อยละงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ ๓) ร้อยละเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้
๔. การบริหารจัดการทรัพยากร การเกษตร และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	๑) พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๑๐ ล้านไร่ ๒) พื้นที่การเกษตรได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟูปีละ ๒ ล้านไร่ ๓) พื้นที่ชลประทานมีจำนวน ๔๙.๕๒ ล้านไร่	๑) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน ๒) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน	๑) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๒) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟู ๓) จำนวนพื้นที่ชลประทาน ๔) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน
๕. การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ	๑) ข้าราชการทุกคนเป็น Smart Officer ๒) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๓) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้ทันสมัย	๑) พัฒนานุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher ๒) เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๓) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร	๑) ร้อยละของข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็น Smart Officer ๒) จำนวนส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการปรับปรุงโครงสร้าง ๓) จำนวนกฎหมายที่ได้รับการยกเว้น / แก้ไข / ปรับปรุง - จำนวนกฎหมายใหม่ที่ทำ และที่มีการทบทวน แก้ไข ปรับปรุง



๒.๘ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๘.๑ วิสัยทัศน์ “เกษตรกรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน”

๒.๘.๒ เป้าหมาย

- (๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
- (๒) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- (๓) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- (๔) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
- (๕) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง

๒.๘.๓ ตัวชี้วัด

- (๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี
- (๒) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- (๓) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน ภายในปี ๒๕๗๐
- (๔) ครัวเรือนเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำรวม ๒,๓๗๖,๐๑๕ ครัวเรือน ภายในปี ๒๕๗๐
- (๕) พื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๗๐
- (๖) ลดการเผาในพื้นที่เกษตร จำนวน ๑,๔๗๐,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๘.๔ ประเด็นและแนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ๒๒ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- (๑) ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่
- (๒) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง
- (๓) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร
- (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
<p>๑. ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่</p>	<p>๑. จำนวนสหกรณ์การเกษตรชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๒. จำนวนวิสาหกิจชุมชนระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๕ ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๓. จำนวนกลุ่มเกษตรกรชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๔. จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ปีละ ๔,๐๐๐ ราย</p> <p>๕. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ให้บริการทางการเกษตร เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓ ต่อปี</p>	<p>๑. เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่ โดยเสริมสร้างองค์ความรู้สมัยใหม่ และพัฒนาทักษะให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและมีแนวโน้มเติบโตที่ดีในอนาคต พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และทักษะในการบริหารจัดการฟาร์ม และการดำเนินธุรกิจการเกษตรในยุคดิจิทัล เพื่อยกระดับความสามารถเกษตรกรไปเป็น Smart Farmer โดยให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร (Start up) และ SMEs เกษตร รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ สามารถขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนา เพิ่มมูลค่าธุรกิจ รวมทั้งเพิ่มช่องทางและโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและแหล่งความรู้ที่ทันสมัยในรูปแบบต่าง ๆ และการใช้เทคโนโลยีผ่านอินเทอร์เน็ตให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร เพื่อเพิ่มโอกาสใหม่ทางการค้าทางออนไลน์ และเพิ่ม ทางเลือกในการเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เกษตรกรรายย่อย และเกษตรกรรุ่นใหม่ ตลอดจนเพิ่มบทบาทเกษตรกรสูงวัยด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยส่งเสริมการนำความรู้ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองเพื่อสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในระดับเศรษฐกิจฐานราก</p> <p>๒. สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยส่งเสริมกรรมกรกลุ่มของเกษตรกรรายย่อย และยกระดับสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรและบริการ การบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน โดยการส่งเสริมและสนับสนุนความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรต้นแบบเพื่อให้กิจการของสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ และจัดหาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมีอาชีพรองรับการเกษตรสมัยใหม่ พร้อมทั้งยกระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรให้เกิดการสร้างพลังทางสังคม และการรวมตัวของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาภาคเกษตร รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ ในการขับเคลื่อนธุรกิจทางการเกษตร</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
<p>๑. ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ธุรกิจเกษตร สมัยใหม่ (ต่อ)</p>		<p>๓. ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมุ่งเน้นสร้างองค์ความรู้และแรงจูงใจให้ลูกหลานเกษตรกร เกษตรกรรุ่นใหม่ หรือคนรุ่นใหม่ที่มีสนใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมให้เข้ามาทำการเกษตรเพิ่มมากขึ้นและสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรที่มีศักยภาพ โดยสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อการลงทุนในเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง พร้อมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้กับเกษตรกรรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง พัฒนาแรงงานเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตรเพื่อทดแทนแรงงานเกษตรสูงวัย รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเกษตรกรต้นแบบและเกษตรกรรุ่นใหม่ที่ได้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ในลักษณะผู้ประกอบการที่มีการปรับเปลี่ยนวิถีทำการเกษตรจากรูปแบบเดิมไปสู่การทำเกษตรสมัยใหม่และการเกษตรแม่นยำสูง ที่เน้นการผลิตสินค้าเกษตรด้วยการบริหารจัดการ นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดการใช้แรงงาน ลดต้นทุนการผลิต บริหารจัดการปัจจัยการผลิตและกิจการที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า ก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคงและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนในที่สุด รวมถึงสร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการประกอบอาชีพให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน กลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร โดยใช้หลักพอประมาณ ความมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน และพึ่งพาตนเอง</p> <p>๔. สร้างและพัฒนากำลังคนคุณภาพในภาคเกษตร โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ผู้ประกอบการ และเกษตรกร เพื่อให้มีความรู้ความสามารถรอบด้าน และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทักษะที่จำเป็น เพื่อรองรับการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรและการผลิตที่เกี่ยวข้องในอนาคต อาทิ ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจการพัฒนางานวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตลอดจนการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ปัญหาขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร ปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ การเตรียมความพร้อมของสังคมสูงวัย/ผู้สูงอายุในภาคเกษตร เป็นต้น</p> <p>๕. สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแก้ไขปัญหาน้ำสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงกฎหมาย หลักเกณฑ์ ระเบียบ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติสินเชื่อให้มีความรวดเร็ว การกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมและเป็นธรรม รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือแก้ปัญหาน้ำสินค้าและการถูกฟ้องร้องดำเนินคดีของเกษตรกร การสร้างวินัยทางการเงินเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร ตลอดจนเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการประกอบธุรกิจ ความเข้าใจเรื่องการเงินอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเขียนแผนประกอบธุรกิจและทำบัญชีรายได้ เพื่อเป็นปัจจัยเสริมในการเข้าถึงแหล่งทุนได้มากขึ้น</p>
<p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง</p>	<p>๑. มูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมพื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ และเกษตรแปรรูป เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี</p> <p>๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี</p>	<p>๑. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน โดยพัฒนาและจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร ทั้งเมล็ดพันธุ์ พันธุ์ปศุสัตว์ พันธุ์สัตว์น้ำ อาหารสัตว์ ปุ๋ย ยาป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืช สารชีวภัณฑ์ป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สารปรับปรุงบำรุงดิน จุลินทรีย์ที่ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต วัคซีนป้องกันโรคระบาด รวมทั้งสนับสนุนองค์ความรู้ในการใช้ปัจจัยการผลิตอย่างถูกวิธีและเหมาะสมเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า มีความปลอดภัยต่อผู้ผลิต ผู้บริโภค และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่สะดวก และรวดเร็ว</p> <p>๒. พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และบริการมูลค่าสูง</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการบริการ ที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และความ</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
๒. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง (ต่อ)	๓. มูลค่าผลผลิตของฟาร์ม / แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี	<p>ปลอดภัยตลอดโซ่อุปทาน ด้วยการปรับโครงสร้างการผลิตจากผลิตมากแต่สร้างรายได้น้อย (More for Less) ไปสู่การผลิตน้อย แต่สร้างรายได้มาก (Less for More) การปรับเปลี่ยนการปลูกพืชในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรที่มูลค่าสูง การทำการเกษตรสร้างสรรค์หรือเกษตรประณีต รวมทั้งการผลิตที่เกิดจากการนำจุดแข็งของ ความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด โดยเน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ตลอดจนส่งเสริมการบริการมูลค่าสูง อาทิ ธรรมชาติบำบัด (Naturopathy) หรือ การดูแลสุขภาพด้วยวิถีทางธรรมชาติ เช่น ดิทีท็อกซ์ อโรมาเธอราปี และการนวดหรือสปาสมุนไพร เป็นต้น</p> <p>๒.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร โดยอาศัยข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษารายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง รวมถึงส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Branding) และเรื่องราวแหล่งกำเนิดสินค้า (Storytelling) ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น</p> <p>๓. ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ สร้างความเข้าใจให้กับผู้ผลิตถึงแหล่งที่มา ชนิด ปริมาณ คุณภาพ ตลอดจนการเก็บรักษาวัตถุดิบ ก่อนเข้าสู่กระบวนการแปรรูป เพื่อให้วัตถุดิบที่เข้าสู่กระบวนการผลิตมีคุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัยต่อผู้บริโภค รวมทั้งจัดให้มีระบบ การตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม ตลอดจนพัฒนาและอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับและติดตามแหล่งที่มาของสินค้า (Traceability) ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมโยงข้อมูลการผลิตในแต่ละช่วงของห่วงโซ่ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อให้สามารถตรวจสอบข้อมูลสินค้าได้ตลอดกระบวนการ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้บริโภค โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่มีศักยภาพในการใช้ระบบตรวจสอบย้อนกลับเพื่อต่อยอดและขยายโอกาสทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๔. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมผลิตสินค้าเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอนาคต</p> <p>๔.๑ พัฒนาและต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพในกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) ซึ่งเป็นการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร (AgriTech) เทคโนโลยีอาหาร (Food tech) มาแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องและอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มเติบโตในอนาคตให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลผลิตทางการเกษตรมาเป็นวัตถุดิบตั้งต้น อาทิ สมุนไพรแปรรูป ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่ใช้โปรตีนทางเลือก อาหารทางการแพทย์ ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ อาหารฟังก์ชัน (Functional food) อาหารเสริมและวิตามิน อุตสาหกรรมชีวภาพ เช่น เชื้อเพลิงชีวภาพ และเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมยาและเวชภัณฑ์ การผลิตสารสกัดจากวัตถุดิบธรรมชาติ สารออกฤทธิ์ (Active Ingredient) จากวัตถุดิบทางธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) ในการปรับปรุงพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มในอนาคต</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
<p>๒. ส่งเสริมและ พัฒนาการผลิต สินค้าเกษตร และบริการ มูลค่าสูง(ต่อ)</p>		<p>๔.๒ พัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม แห่งอนาคต ซึ่งเป็นแหล่งรองรับวัตถุดิบทางการเกษตรที่สำคัญ มุ่งเน้นการยกระดับ ผลิตภาพการผลิตโดยใช้เทคโนโลยี การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ ด้วยการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อสร้างมูลค่าผ่าน คลัสเตอร์เกษตรที่สนับสนุนอุตสาหกรรม S-Curve และ New S-Curve รวมทั้ง ขยายผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเกษตรสมัยใหม่ ตลอดจนยกระดับผลิตภัณ์ให้มี มูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมและการตลาด โดยวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การแปรรูป บรรจุภัณฑ์และการตลาด</p> <p>๕. สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่มี คุณภาพและมีความปลอดภัย เพื่อให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคเกิดความตระหนัก ในการทำการเกษตรที่มีคุณภาพและปลอดภัย ตระหนักถึงความสำคัญของ กระบวนการผลิตที่ดีตลอดโซ่อุปทาน เช่น GAP, GMP มาตรฐานเกษตร อินทรีย์ และ HACCP เป็นต้น สร้างความรู้ความเข้าใจและแรงจูงใจในการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำเกษตรของเกษตรกร สนับสนุนการสร้างชุมชน ต้นแบบการพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ถึง ความแตกต่างของสินค้าเกษตรที่ผลิตตามมาตรฐานกับสินค้าเกษตรทั่วไป รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้บริโภคเลือกบริโภคสินค้าที่มีคุณภาพและมีความ ปลอดภัย ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นสินค้าเกษตรมาตรฐานให้กับผู้บริโภค</p> <p>๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถี เป็น การสนับสนุนให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการ พัฒนาชุมชนของตนเองให้เข้มแข็ง โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เน้นภูมิ ปัญญาท้องถิ่นซึ่งสืบทอดต่อกันมาหลายชั่วอายุคน ด้วยการถ่ายทอดเรื่องราวและ ข้อดีลักษณะความโดดเด่นของวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมที่เน้นความเรียบง่ายออกมาเป็น ผลิตภัณฑ์และบริการ มาสร้างเสน่ห์ให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ พร้อม ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในชุมชน ตลอดจนสร้าง เครือข่ายการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น/ชุมชน เพื่อเชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา สินค้าของชุมชนให้มีคุณภาพมาตรฐาน ปลอดภัย บรรจุภัณฑ์น่าใช้หยิบจับง่าย รวมทั้ง เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับการผลิตและการ บริการในภาคเกษตร เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของความสมบูรณ์ของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อัตลักษณ์ของสังคมและชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และ การบริหารจัดการนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหาร จัดการ ทรัพยากร ทางการเกษตร</p>	<p>๑. การนำวัสดุเหลือใช้ ทางการเกษตรมาสร้าง มูลค่าเพิ่มเป็นสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ อย่างน้อยปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๒. พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการ บริหารจัดการด้วย เทคโนโลยีด้านการ พัฒนาที่ดินให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๗๐</p>	<p>๑. ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน ให้เกิดการเข้าถึง อาหารที่มีอย่างเพียงพอสำหรับการบริโภค อาหาร มีความปลอดภัยและมีคุณค่า ทางโภชนาการเหมาะสมตามความต้องการตามวัยเพื่อการมีสุขภาพที่ดี รวมทั้งการ มีระบบการผลิตที่เกื้อหนุน รักษาความสมดุลของระบบนิเวศและความคงอยู่ของ ฐานทรัพยากรอาหารทางธรรมชาติของประเทศ ทั้งในภาวะปกติหรือเกิดภัยพิบัติ สา ธารณภัย อันเกี่ยวเนื่องจากอาหาร โดยส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็น ระบบเกษตรที่ครอบคลุมวิถีชีวิตเกษตรกร กระบวนการผลิต และการจัดการทุก รูปแบบ เพื่อให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวน เกษตร เป็นต้น รวมทั้งกำหนดให้ผลิตภัณ์เกษตรและอาหารที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี การผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือ</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
<p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร (ต่อ)</p>	<p>๓. เกษตรกรได้รับสิทธิ์ทำประโยชน์ในที่ดิน ๕๐,๐๐๐ รายต่อปี</p> <p>๔. พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๕. พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นจำนวน ๒,๕๒๘,๕๙๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๖. น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งหมดมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๗. ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๗๐</p>	<p>เครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลา ที่เหมาะสม</p> <p>๒. ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย โดยบริหารจัดการการใช้สารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล อาทิ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม โดยให้มีข้อกำหนดสำหรับการทำเกษตรทุกประเภท เพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีเกษตรออกสู่สิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำใต้ดิน แม่น้ำ ลำคลอง แหล่งน้ำทะเล การชะล้างและตกค้างในดิน รวมทั้งการฟุ้งกระจายในอากาศ รวมทั้งส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตรที่เหมาะสม โดยเน้นทำการเกษตรที่ไม่ใช้สารเคมีหรือทำเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งส่งเสริมการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องปลอดภัย การใช้สารชีวภัณฑ์ทดแทนในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช เพื่อลดต้นทุนการผลิต และ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ (Zero Waste) โดยการบริหารจัดการของเสีย/ ขยะจากฟาร์ม/ แปลงเกษตรอย่างเป็นระบบ เพื่อหยุดการเผาและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า โดยนำกลับมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น เฟอร์นิเจอร์ ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ แผ่นไฟเบอร์บอร์ด ของตกแต่งบ้าน เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ผลผลิต ของเหลือ หรือผลพลอยได้ทางการเกษตรมาใช้เป็นพลังงานทดแทน พลังงานชีวภาพ/ ชีวมวล เพื่อใช้ในระดับครัวเรือน/ ชุมชน รวมถึงนำมาใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปวัสดุทางการเกษตร เป็นต้น</p> <p>๔. สร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตร</p> <p>๔.๑ พัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล สร้างกลไกการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและยุติธรรมในระดับท้องถิ่น รวมถึงพัฒนาและบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ผิดกฎหมาย ส่งเสริมการทำงานบูรณาการระหว่างภาคส่วน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน รวมถึงการสร้างความรู้และจิตสำนึกในการอนุรักษ์รวมทั้งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>๔.๒ สนับสนุนการเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกิน ด้วยการบริหารจัดการที่ดินทำกินแก่เกษตรกรรายย่อยและผู้ด้อยโอกาส การจัดที่ดินให้แก่เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน ปรับปรุงแผนที่แปลงที่ดิน ตรวจสอบที่ดิน ปรับปรุงฐานข้อมูลศูนย์บริการประชาชน และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรและประชาชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ พร้อมทั้งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ</p> <p>๔.๓ การจัดการน้ำทั้งระบบเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งด้านการจัดหา การใช้ และการอนุรักษ์ และการจัดการในภาวะวิกฤต เพื่อบริหารจัดการน้ำให้สามารถแก้ไขปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม การขาดแคลนน้ำ ภาคการผลิต น้ำอุปโภคบริโภค และเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ ปรับปรุงทางน้ำ ทางผันน้ำ พื้นที่รับน้ำนอง เขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตร โดยการประเมินความเสี่ยง พร้อมทั้งติดตาม เฝ้าระวัง ประกาศ และแจ้งเตือนภัยหน่วยงานในพื้นที่ให้เฝ้าระวัง และเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการพัฒนา</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
<p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร (ต่อ)</p>		<p>เพิ่มประสิทธิภาพ อนุรักษ์ พื้นฟูแหล่งน้ำ ระบบกระจายน้ำ และเชื่อมโยง วางระบบเครือข่ายน้ำ / ลุ่มน้ำ ทั้งในและนอกเขตชลประทาน และการก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบส่งน้ำเพื่อชุมชน / ชนบท การปรับปรุงงานชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพส่งน้ำ ระบายน้ำในพื้นที่ชลประทานเดิม การจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน รวมทั้งบำรุงรักษางานชลประทาน เพื่อส่งน้ำระบายน้ำให้พื้นที่เพาะปลูก รวมถึงปฏิบัติการทำฝนเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่เกษตร แก้ไขภาวะภัยแล้งให้แก่เกษตรกร และการให้บริการด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการฝนหลวง และปฏิบัติงานด้านการเกษตร</p> <p>๕. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยส่งเสริมการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตร การลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซเรือนกระจกจากกระบวนการผลิตในภาคเกษตร รวมถึงการตลาดสำหรับสินค้าคาร์บอนต่ำ ด้วยการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาศักยภาพเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ให้มีขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาฐานข้อมูล องค์ความรู้ และเทคโนโลยี โดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสนับสนุนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การมีส่วนร่วมในการบรรเทาการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่สอดคล้องกับบริบทของภาคเกษตร และพัฒนาให้เกิดการเติบโตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืน รวมถึงผลักดันให้เกิดการบูรณาการแนวทางและมาตรการในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในทุกภาคส่วนและทุกระดับ</p>
<p>๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร</p>	<p>๑. มูลค่าการซื้อขายสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายบนแพลตฟอร์มออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๕ ต่อปี</p> <p>๒. ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตรที่มีการเชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทานในสินค้าเกษตรที่สำคัญ อย่างน้อย ๑ ระบบ ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๓. สัดส่วนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร ถูกนำไปใช้ประโยชน์ / ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐</p> <p>๔. ต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขายลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี</p>	<p>๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เกษตร เพื่ออำนวยความสะดวกและเอื้อต่อการบริหารจัดการสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ตลอดโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการในการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตร พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร ด้วยการยกระดับศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตร ของสถาบันเกษตรกร และสร้างเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้เป็นฐานการรวบรวม กระจาย และเป็นจุดเชื่อมต่อ การขนส่งสินค้าเกษตรที่สำคัญในภูมิภาค สนับสนุนองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตรให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ ธุรกิจเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมและยกระดับผู้ให้บริการ ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานในการให้บริการด้วยราคาที่เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการ ตลอดจนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนโลจิสติกส์ภาคการเกษตร</p> <p>๒. สร้างหลักประกันเพื่อความมั่นคงทางการเกษตร</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมการทำเกษตรพันธสัญญาที่เป็นธรรม เพื่อสร้างความไว้วางใจ ความเชื่อมั่นและ ความร่วมมือ ตลอดจนเป็นการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพในการผลิตและการบริการทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล ส่งผลให้เกษตรกรมีความมั่นคงด้านรายได้และได้รับการถ่ายทอดความรู้ที่จำเป็นและเทคโนโลยีการผลิตที่ได้มาตรฐาน รวมไปถึงได้รับการป้องกันความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก ทำให้เกษตรกร เกิดความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันในตลาดการค้าเสรีได้</p> <p>๒.๒ ส่งเสริมการทำประกันภัยสินค้าเกษตร เพื่อให้เกษตรกรได้รับความคุ้มครอง ความเสียหาย หรือความสูญเสียของพืชผลทางการเกษตรที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภัยศัตรูพืช และโรคระบาด ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร ตลอดจนสามารถ ช่วยเหลือและเยียวยาเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติต่าง ๆ ได้อย่างทันท่วงที</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
<p>๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร(ต่อ)</p>		<p>๓. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ โดยส่งเสริมการวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เช่น สินค้าที่มีแนวโน้มเติบโตในอนาคต อาทิ อาหาร ทางกรมแพทย์ อาหารสุขภาพ ยา และเวชภัณฑ์ อาหารฟังก์ชัน การวิจัยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เช่น สร้างโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร ปรับเปลี่ยนทัศนคติจากเกษตรดั้งเดิมสู่เกษตรสมัยใหม่ และการวิจัยเพื่อการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม อาทิ เกษตรกรรมยั่งยืน (Sustainable agriculture) และการบริหารจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและต่อยอดผลงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์จากหน่วยงานวิจัย สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และองค์กรเกษตรกร เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับศักยภาพในแต่ละพื้นที่ ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในงานวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้พัฒนาวิจัยและผู้ใช้งาน รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตและแปรรูปในประเทศเพื่อลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ</p> <p>๔. ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร โดยมุ่งส่งเสริมการขับเคลื่อนการประกอบธุรกิจการค้าสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการส่งเสริมและเพิ่มโอกาสการขยายตลาดสินค้าเกษตรไทยทั้งใน และต่างประเทศ โดยสร้างความร่วมมือกับแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ รวมไปถึงสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ในการจำหน่ายสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) เพื่อให้ความรู้ คำปรึกษา และคำแนะนำแก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรขนาดกลางและขนาดย่อม ในการดำเนินธุรกิจตลาดอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ การจัดแสดงสินค้า และผลิตภัณฑ์เกษตรมูลค่าสูง เพื่อรักษาตลาดเดิม และเจาะตลาดใหม่ ผ่านการสร้างความร่วมมือด้านการค้าและการเจรจาทางการค้า ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความร่วมมือและข้อตกลงทางการค้าที่มีอยู่ รวมถึงสนับสนุนบทบาทภาคเอกชน ในการลงทุนพัฒนาตลาดกลางสินค้าระดับภูมิภาคที่มีศักยภาพเชิงธุรกิจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเชื่อมโยงด้านการตลาดให้กับสินค้าเกษตรในภูมิภาค ตลอดจนการพัฒนาการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน พร้อมทั้งการสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตร ให้ผู้ประกอบการไทยเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ในต่างประเทศ รวมถึงการสร้างเชื่อมั่นให้กับสินค้าและบริการของไทย ให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีการค้าระหว่างประเทศอย่างยั่งยืน ผ่านการรับรองคุณภาพ มาตรฐานที่ยอมรับในระดับสากล ตลอดจนส่งเสริมและกระตุ้นการใช้สินค้าและบริการที่ผลิตภายในประเทศ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าภายในประเทศ กระจายรายได้สู่เศรษฐกิจ ฐานรากให้มากขึ้น</p> <p>๕. พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตร (Big Data) ที่มีมาตรฐานและครบวงจรตลอดโซ่อุปทานตั้งแต่การผลิตจนถึงการตลาด จัดทำข้อมูลให้เป็นเอกภาพจากฐานข้อมูลเดียวกัน (Single Big Data) และเชื่อมโยงข้อมูลการเกษตร ของประเทศไทยให้เป็นข้อมูลเปิด ทั้งในด้านข้อมูลอุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตร อาทิ ข้อมูลด้านราคาและมูลค่าสินค้าเกษตร ข้อมูลเสถียรภาพด้านราคา ข้อมูลที่ตั้งโรงงานและแหล่งรับซื้อ ข้อมูลความเหมาะสมของพื้นที่เพาะปลูก และข้อมูลแหล่งน้ำพื้นที่เกษตรกรรม รวมไปถึงการพัฒนาระบบเตือนภัยเศรษฐกิจการเกษตร อาทิ ความเสี่ยง จากภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาด และแมลงศัตรูพืช พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้งาน ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคเกษตร ตลอดจนพัฒนาแพลตฟอร์มและแอปพลิเคชันสำหรับการ</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร(ต่อ)		<p>เข้าถึงคลังข้อมูลต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสมรรถนะเกษตรกรและศักยภาพของพื้นที่ที่แตกต่างกัน</p> <p>๖. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร โดยส่งเสริมการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเอื้อ ต่อการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตรของไทย ด้วยการพัฒนากฎหมายใหม่ และปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่เดิมให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม สามารถลดความเหลื่อมล้ำ กระจายความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนคุ้มครองผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างถูกต้องและเป็นธรรม โดยเฉพาะการคุ้มครองสิทธิของเกษตรกร เพื่อรองรับกฎกติกาใหม่และผลักดันกฎหมายใหม่ ๆ ที่มีความจำเป็น อาทิ สวัสดิการเกษตรกร การคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม กฎระเบียบข้อบังคับในเรื่องเกษตรพันธะสัญญา ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขายฝาก รวมทั้งแก้ไขกฎหมายให้เป็นที่มาหลักสากล เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศ ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย ให้มีความเป็นธรรมและทั่วถึง สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด อาทิ กฎหมายด้านมาตรฐานสินค้าเกษตร กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพปัจจัยการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเพิ่มการใช้กฎหมายว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rule of Origin: RoO) เพื่อประโยชน์ในการอ้างอิงที่มาของสินค้า</p>

๒.๙ แผนปฏิบัติการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๙.๑ วิสัยทัศน์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี”

๒.๙.๒ พันธกิจ

- ๑) ยกกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- ๒) พัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- ๓) วางแผนการผลิตด้วยหลักการตลาดนำการผลิต
- ๔) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๕) ส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง
- ๖) ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๗) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

๒.๙.๓ เป้าประสงค์

- ๑) เกษตรกรกินดีอยู่ดีมีทักษะมีความเชี่ยวชาญและมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรกรม
- ๒) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีความเข้มแข็ง และเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร
- ๓) การพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศไทยให้ดีขึ้น และปรับตัวได้ทันตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรสมัยใหม่
- ๔) การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๕) การบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๙.๔ เป้าหมาย

- ๑) ผลิตรถยนต์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- ๒) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- ๓) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น
- ๔) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
- ๕) การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล

๒.๙.๕ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) อัตราการขยายตัวของผลิตรถยนต์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี

๒) อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๐ ต่อปี

๓) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๔) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน

(๑) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อยร้อยละ ๙๕

(๒) วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง อย่างน้อยร้อยละ ๓๐

๕) ครัวเรือนเกษตรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ ๒,๖๒๔,๘๘๕ ครัวเรือน

๒.๙.๖ ประเด็นพัฒนา

- ๑) เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร
- ๒) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร
- ๓) สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร
- ๔) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๕) พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร

๒.๙.๗ รายละเอียดตามประเด็นพัฒนา/เป้าหมาย/ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย/แนวทางการพัฒนา

ประเด็นที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
๑) ปัญหาการค้ำหนุนด้านแรงงานประมงได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจด้านประมง	๑) สินค้าประมงส่งออกของไทยไม่ถูกตีกลับจากสหภาพยุโรปเนื่องจากสาเหตุ IUU ร้อยละ ๑๐๐
๒) เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีรายได้เพิ่มขึ้น	๒) การใช้แรงงานในเรือประมงพาณิชย์ถูกต้องตามกฎหมาย ร้อยละ ๑๐๐
	๓) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพจังหวัดชายแดนใต้มีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร	(๑) สร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชามาใช้เป็นกรอบแนวทางในการประกอบอาชีพให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน กลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร โดยใช้หลักพอประมาณ ความมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน และพึ่งพาตนเอง เน้น “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ไปสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และวิถีชีวิต โดยยึดความต้องการของเกษตรกรผ่านการทำประชาคม ส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ด้วยการส่งเสริม สนับสนุนความรู้ เทคโนโลยี ปัจจัยการผลิตการเกษตร การแปรรูป การตลาด และติดตามวิเคราะห์ แก้ปัญหา ทั้งด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ การจัดตั้งธนาคารเกษตร ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร การสร้างแปลงเกษตรต้นแบบ

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
<p>๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร (ต่อ)</p>	<p>และเสริมสร้างความพอเพียงทางการเงินแก่เกษตรกร</p> <p>(๒) บูรณาการการขับเคลื่อนการพัฒนาตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ นโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ โดยดำเนินงานตามนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ร่วมกันระหว่างองค์กรภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน ภาคประชาชน เกษตรกร กลุ่มนักรบเมืองท้องถิ่น และกลุ่มต่าง ๆ ของคนในพื้นที่ เพื่อร่วมกันปรึกษาหารือแก้ไขปัญหาการทำงานในพื้นที่ให้เกิดความเป็นเอกภาพและมีการบูรณาการงานในพื้นที่</p> <p>(๓) ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ มุ่งเน้นการวางกลยุทธ์/ยุทธวิธีในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงทางไซเบอร์ ให้ครอบคลุมสภาพปัญหาของภัยคุกคามทางไซเบอร์ ได้แก่ การโจมตีทางไซเบอร์ของกลุ่มแฮกเกอร์ การจารกรรมหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูล การโจมตีต่อกลุ่มโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อความปั่นป่วนอันกระทบต่อประชาชน รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง</p> <p>(๔) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing : IUU Fishing) โดยยึดหลักการบริหารจัดการประมงตามมาตรฐานสากล เพื่อยกระดับการประมงไทยให้ได้มาตรฐานสากลได้อย่างสมบูรณ์ทั้งระบบ รวมทั้ง แก้ไขปัญหาการทำประมงของประเทศไปสู่การประมงอย่างยั่งยืน ทั้งด้านกฎหมาย การบริหารจัดการทรัพยากรประมงและกองเรือ การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง การตรวจสอบย้อนกลับ รวมถึงด้านแรงงาน โดยร่วมมือกับประชาคมโลกในการร่วมรักษาทรัพยากรทางทะเล และนำผลการประมงของประเทศและโลกไปสู่ความยั่งยืน เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารให้แก่ประชากรของโลก</p> <p>(๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ โดยบูรณาการตรวจสอบเรือประมงและแรงงานในภาคประมงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คุ้มครองแรงงานประมงผ่านระบบการออกหนังสือคนประจำเรือสำหรับคนต่างด้าว บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมประมงให้ทำงานถูกต้องตามกฎหมายและได้รับความคุ้มครอง มีความปลอดภัยจากการค้ามนุษย์ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่นให้กับผู้นำเข้าสินค้าประมง</p> <p>(๖) บริหารจัดการทรัพยากรประมงทะเลที่ยั่งยืน ตามยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวกับ การแก้ปัญหา IUU Fishing โดยดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน ลดอุปสรรคในธุรกิจประมงพาณิชย์และประมงชายฝั่ง รวมทั้งช่วยเหลือดูแลประมงพื้นบ้าน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานด้านการประมงขององค์กรระหว่างประเทศ และนโยบายหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย โดยฟื้นฟูและสนับสนุนอาชีพการทำประมงให้เกิดความยั่งยืนบนพื้นฐานของการรักษาทรัพยากรทางการประมงและทรัพยากรทางทะเลให้มีความสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสีน้ำจืดเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน รวมทั้งสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรแร่และทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพื่อการพัฒนาประเทศและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p>

ประเด็นที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	๑) มูลค่าผลผลิตผลไม้เมืองร้อนที่สำคัญ ข้าวหอมมะลิ ผ้าไหมไทย (Thai Silk) ปศุสัตว์ ประมง และอื่นๆ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี
๒) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	๒) มูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
๓) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	๓) มูลค่าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตพลังงานทดแทน (มันสำปะหลัง ปาล์ม น้ำมัน) มูลค่าสมุนไพรและเครื่องเทศ แผลงเศรษฐกิจ และสินค้าเกษตรจากฐานชีวภาพ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
๔) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	๔) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องหนังและผลิตภัณฑ์ ยางและผลิตภัณฑ์ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
๕) สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	๕) มูลค่าผลผลิตของฟาร์ม/แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี
๖) ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น	๖) ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์ม/แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี
๗) ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น	๗) มูลค่าผลผลิตของสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน ยางพารา สับปะรด โคนม โคเนื้อ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร กุ้งขาวแวนนาไม ปลาไนล) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี
๘) สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น	๘) อัตราการขยายตัวปริมาณธุรกิจของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
๙) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้น	๙) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี
๑๐) ต้นทุนโลจิสติกส์ภาคเกษตรลดลง	๑๐) สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขายลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
๑๑) วิสาหกิจชุมชนและเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น	๑๑) วิสาหกิจชุมชนและเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ต่อปี
๑๒) อัตราการขยายตัวมูลค่าผลผลิตมวลรวมภาคเกษตรของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น	๑๒) อัตราการขยายตัวมูลค่าผลผลิตมวลรวมภาคเกษตรของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ณ ราคาประจำปี เพิ่มขึ้น ๓.๕ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น	<p>(๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการวางแผนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยกำหนดชนิดสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นและพื้นที่การผลิต จัดทำแผนการผลิตสินค้าการบริหารจัดการพื้นที่ การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยี การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนรวบรวม อนุรักษ์พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เป็นอัตลักษณ์พื้นถิ่น</p> <p>(๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น การพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นสินค้าเกษตร พรีเมียม เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เพิ่มทักษะเพื่อยกระดับการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ ข้าว ผลไม้เมืองร้อน หม่อนไหม/ผ้าไหมไทย ปศุสัตว์ สัตว์น้ำ และอื่น ๆ การบริหารจัดการกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่าย การพัฒนาความรู้ และเพิ่มศักยภาพกระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น</p> <p>(๓) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) และขึ้นทะเบียนสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ สร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นหรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า พัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การรับรองสินค้าและระบบ</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๑) เกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น (ต่อ)	<p>ตรวจสอบย้อนกลับ พัฒนาระบบที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>(๔) พัฒนาลาดสินค้าเกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น พัฒนาการเข้าถึงข้อมูลสินค้า จัดทำฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ ราคา แหล่งผลิตสินค้าเกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น สร้างเครือข่ายและช่องทางการจำหน่ายสินค้าถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการด้านการตลาดเฉพาะ สนับสนุนการประชาสัมพันธ์การบริโภคสินค้าเกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และจัดแสดงงานสินค้า ตลอดจนสร้างการรับรู้ความเข้าใจด้านโภชนาการของสินค้าเกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น</p>
๒) เกษตรปลอดภัย	<p>(๑) สนับสนุนปัจจัยการผลิตเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ที่มีคุณภาพและเหมาะสม การจัดการพื้นที่สภาพดินและน้ำที่เหมาะสม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการผลิตเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน</p> <p>(๒) วางแผนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตร โดยลด ละ เลิก การใช้สารเคมี และ การใช้สารเคมีอย่างถูกต้องปลอดภัย รวมทั้งปรับเปลี่ยนมาทำการเกษตรที่ไม่ใช้สารเคมีและเกษตรอินทรีย์ โดยการใช้สารชีวภัณฑ์ทดแทนในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชเพื่อลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร รวมถึงการค้นคว้าวิจัยนำสารชีวภัณฑ์จากพืช สัตว์ จุลินทรีย์ มาใช้ประโยชน์เพื่อทดแทนสารเคมี</p> <p>(๓) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>(๔) ยกกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้ได้การรับรองมาตรฐาน เริ่มตั้งแต่ปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ โครงสร้างพื้นฐานด้านดิน น้ำ พื้นที่ที่เอื้อต่อการผลิตสินค้าให้เป็นไปตามมาตรฐานต่างๆ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานรัฐในการตรวจรับรองมาตรฐานให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว ทันท่วงที และเข้าถึงง่าย เพื่อเร่งผลักดันให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบการผลิตทางการเกษตรที่ได้มาตรฐานตามระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์</p> <p>(๕) ส่งเสริมการผลิตและขยายผลระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน รวมทั้งสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ เริ่มจากการเตรียมความพร้อมและการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การตรวจรับรองและการแปรรูป จนถึงการตลาดและการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรอินทรีย์</p> <p>(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตรและพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล</p> <p>(๗) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย เพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสม การสร้างตราสินค้าและความเชื่อมั่นให้กับสินค้าและบริการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย</p>
๓) เกษตรชีวภาพ	<p>(๑) วางแผนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรชีวภาพ โดยกำหนดชนิดและพื้นที่การผลิตที่เหมาะสม สார்วจอนุรักษ์ รวบรวมพันธุกรรมพืช สัตว์ และจุลินทรีย์ รวมทั้งสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์ เพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
<p>๓) เกษตรชีวภาพ (ต่อ)</p>	<p>(๒) ส่งเสริมการทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยการจัดระบบการจัดการของเสียจากฟาร์ม เกษตร ระบบการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร โดยสนับสนุนให้มีการนำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร เช่น แกลบ เปลือกและเมล็ด มูลสัตว์ กลับมาแปรรูปเป็นพลังงานทดแทนหรือพลังงานชีวภาพ หรือผลิตเป็นปุ๋ย เพื่อใช้ในระดับครัวเรือนและชุมชน ตลอดจนการผลิตในเชิงอุตสาหกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอยและรักษาสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ โดยมีปริมาณสารสกัดเพียงพอและปลอดภัยจากสารเคมี เพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพร เช่น สมุนไพรแปรรูป ตลอดจนการปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการปศุสัตว์</p> <p>(๔) ยกกระดับเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ สนับสนุนการจัดตั้งและบริหารจัดการวิสาหกิจ (เชิงพาณิชย์) ให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยนำทรัพยากรชีวภาพในท้องถิ่นหรือชุมชนมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับการดำเนินการจัดตั้งวิสาหกิจเกษตรฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการบริหารจัดการ รวมทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายกับภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป การวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ อาทิ อาหาร เวชภัณฑ์ เครื่องสำอาง และพลังงานชีวภาพ รวมทั้งยกระดับผลิตภัณฑ์สู่สินค้าพรีเมียมและการสร้างตราสินค้า ตลอดจนมีการใช้ฐานจากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่การผลิตในเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>(๖) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย โดยใช้โอกาสจากความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบันที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และการรักษาสิ่งแวดล้อม ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ</p>
<p>๔) เกษตรแปรรูป</p>	<p>(๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่ได้มาตรฐานและเพียงพอเพื่อเชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง สำหรับใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต ตลอดจนห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p> <p>(๒) ส่งเสริมการแปรรูปขั้นต้นและขั้นกลาง โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป เพื่อสร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมขั้นสูง</p> <p>(๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต กระบวนการหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ระบบควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ระบบติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการแปรรูป อุปกรณ์ เครื่องจักรกลเพื่อการแปรรูปและทดแทนแรงงานคน</p> <p>(๔) ส่งเสริมและกระตุ้นความต้องการใช้และบริโภคสินค้าเกษตรแปรรูปคุณภาพสูง ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างเครือข่ายตลาดแปรรูปและจับคู่ธุรกิจ การประชาสัมพันธ์ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา</p>
<p>๕) เกษตรอัจฉริยะ</p>	<p>(๑) สนับสนุนการนำงานวิจัยและเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ด้านกระบวนการผลิตและการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต อาทิ เกษตรแม่นยำ เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแนวตั้ง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับ</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๕) เกษตรอัจฉริยะ (ต่อ)	<p>ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทดแทนแรงงานภาคเกษตรที่ลดลงและเข้าสู่สังคมสูงอายุ</p> <p>(๒) สนับสนุนการจัดทำแปลง/โรงเรือนสาธิตต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกรที่มีความพร้อมในการรับองค์ความรู้มาสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นแปลง/โรงเรือนสาธิตในท้องถิ่น โดยหน่วยงานรัฐทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยง และอุดหนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็นตามความเหมาะสม เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิตและการจัดการฟาร์ม การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ</p> <p>(๓) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัลฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer/Young Smart Farmer/Start up ด้านการทำเกษตรอัจฉริยะ</p> <p>(๔) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรตั้งแต่ระดับการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นพื้นฐานจนถึงขั้นสูงสุดตามศักยภาพของเกษตรกร การถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มผลผลิตภาพการผลิต เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด และทดแทนการผลิตดั้งเดิม การแปรรูปสินค้าเกษตรอัจฉริยะ รวมถึงการให้บริการด้านการเกษตรอัจฉริยะ และการสนับสนุนให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเทคโนโลยี/การให้บริการเกษตรอัจฉริยะ (Agricultural Service Provider)</p> <p>(๕) พัฒนาระบบตลาดพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการจัดการตลาดอัจฉริยะ จัดสร้างแพลตฟอร์มตลาด online offline การเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการ การประชาสัมพันธ์ จัดการแสดงสินค้า และส่งค่านิยมในการบริโภคสินค้าในประเทศ</p>
๖) การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร	<p>(๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าและความมั่นคงอาหาร อาทิ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ การคุ้มครองที่ดินทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำมาวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตร และนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก</p> <p>(๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน โดยสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ลดการพึ่งพาอาหารจากภายนอก ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครัวเรือนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหารอย่างเพียงพอและเหมาะสม รวมทั้ง การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง การติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ</p> <p>(๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์และอุปทาน สินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม และข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้งการพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย และกลไกการจัดการปัญหาที่อาจจะเกิด</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
บ) การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร (ต่อ)	<p>ขึ้นกับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน อาทิ เสถียรภาพราคาสินค้า กฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ ภัยพิบัติธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงอาหารโดยกำหนดมาตรการรองรับ มาตรการเตือนภัย มาตรการการปรับตัว ระบบสำรองอาหารในภาวะวิกฤต ระบบการประกันภัยและการประกันความเสี่ยงให้ทันกับสถานการณ์ รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>(๕) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ รวมถึงเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านการผลิตและการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ ให้ดำเนินธุรกิจในลักษณะเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการกระจายผลประโยชน์ในห่วงโซ่มูลค่าที่นำไปสู่ความยั่งยืน และสนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น เพื่อยกระดับการพัฒนาเกษตรกรไปสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการให้มีกลไกในการกำกับดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์ จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม</p> <p>(๖) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐานรวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ต่างๆ ทั้งในส่วนของการผลิตเทคโนโลยีการเกษตร เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่รองรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร</p> <p>(๗) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค รวมทั้งจัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค</p> <p>(๘) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ โดยการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ การจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้า การรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าหรือเรื่องราวของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าไทย ให้เป็นที่ยอมรับระดับสากล รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีความสวยงาม โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อการใช้งาน ความต้องการของผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในและต่างประเทศตลอดห่วงโซ่การผลิต</p> <p>(๙) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า รวมทั้งการพัฒนาด้านโลจิสติกส์การเกษตร ภายในฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุน ลดการสูญเสียระหว่างการขนส่ง ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า ตลอดจนเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๓) ท้องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร ยกระดับฟาร์มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว มีองค์ความรู้ สัญลักษณ์และความเป็นอัตลักษณ์ของแต่ละแห่ง เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นด้านการเกษตรและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน รวมทั้งเชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสินค้าระหว่างชุมชน เพื่อเป็นทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยว รวมถึงสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้นำเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ พัฒนาระบบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตรทั้ง ๗๗ จังหวัด โดยเน้นการใช้แอปพลิเคชัน หรือ Social Media เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ นำไปสู่การสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรในชุมชน
๘) โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การเกษตร	<p>(๑) สร้าง ปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์การเกษตรของสถาบันเกษตรกร เช่น ตลาดกลาง ห้องเย็น และระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการให้บริการในพื้นที่ตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจหรือจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้าและด่านที่มีการขนถ่ายสินค้าเกษตร รวมถึงสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้รวบรวม กระจาย และขนถ่ายสินค้าเกษตร ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ระหว่างเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ นำไปสู่การลดต้นทุนการผลิต เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ รวมทั้งพัฒนาระบบการให้บริการเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ (National Single Window : NSW) เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร</p> <p>(๒) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร สถาบันเกษตรกรให้มีการบริหารจัดการโลจิสติกส์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าเกษตร ควบคู่ไปกับการเคลื่อนย้ายข้อมูลโลจิสติกส์เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและทันเวลา ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค</p> <p>(๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานภาคเกษตร ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น และมีการดำเนินกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุนเพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน</p>
๙) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่	สร้างและพัฒนาสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาเชิงพาณิชย์ การปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ ในการขับเคลื่อนธุรกิจ โดยการส่งเสริมกิจการของสถาบันเกษตรกรและสนับสนุนความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรต้นแบบ เพื่อให้กิจการของสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ สอนแนะการจัดทำบัญชี การจัดทำงบการเงิน การใช้ข้อมูลทางบัญชีในการบริหารจัดการ กำกับและแนะนำการจัดทำบัญชี และติดตามผล
๑๐) การพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ	<p>(๑) การพัฒนาการเกษตรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก</p> <p>(๑.๑) ยกระดับผลผลิตการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ ด้วยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อสร้างมูลค่าผ่านคลัสเตอร์เกษตรที่สนับสนุนอุตสาหกรรม S-Curve และ New S-Curve รวมทั้งขยายผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเกษตรสมัยใหม่ เช่น การทำเกษตรแม่นยำสูง และการใช้ระบบเซนเซอร์เพื่อตรวจสอบสภาพพื้นที่ในการเพาะปลูก</p> <p>(๑.๒) ยกระดับผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมและการตลาด โดยวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การแปรรูป บรรจุภัณฑ์และการตลาด พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการตลาดและโลจิสติกส์ การเกษตร ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างช่องทางตลาดใหม่ผ่านระบบออนไลน์ (E-Commerce) และระบบการประมูลสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (E-Auction)</p> <p>(๑.๓) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภาคเกษตร และสร้างบรรยากาศเข้าธุรกิจการเกษตรสมัยใหม่ โดยการพัฒนากลุ่มเกษตรกรสู่เกษตรกรอัจฉริยะต้นแบบพร้อมขยายผล สนับสนุนและพัฒนาผู้วิจัยและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรต่อเนื่อง สนับสนุนการต่อยอดมาตรฐานการผลิตทางการเกษตรและสินค้าเกษตร รวมถึงสนับสนุนการประกันความเสี่ยงและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๑๐) การพัฒนาการเกษตร ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (ต่อ)	(๒) การพัฒนาการเกษตรในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการ ประมงในภาคใต้ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางทะเล เช่น การพัฒนาการเพาะพันธุ์และการเลี้ยงกุ้งมังกร กุ้งทะเล และหอยมุก โดยยกระดับเกษตรกรรายย่อย ให้มีความสามารถในการผลิตและแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม (๓) การพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาด้านสินค้าเกษตรชายแดน เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพของการอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน โดยเน้นพัฒนาด้านสินค้าเกษตรชายแดนให้มี คุณภาพมาตรฐานระดับสากล มีศักยภาพในการตรวจสอบสินค้าเกษตรที่จะนำเข้าประเทศไทยและ อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้าเกษตรที่ผ่านด่านชายแดนให้มีความสะดวกและรวดเร็ว การ ก่อสร้าง/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของด่านสินค้าเกษตรชายแดน รวมทั้งเฝ้าระวังการป้องกันลักลอบ การนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

ประเด็นที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
๑) เกษตรกรเป้าหมายได้รับการพัฒนาตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	(๑) เกษตรกรเป้าหมายที่น้อมนำแนวพระราชดำริไปปฏิบัติและได้ผลจริง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐
๒) เกษตรกรสูงวัยมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	(๒) เกษตรกรสูงวัยที่ผ่านการอบรมด้านการประกอบอาชีพ และนำไปปฏิบัติไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓) ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น	(๑) เกษตรกรได้รับสิทธิเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน จำนวน ๔๕,๐๐๐ รายต่อปี (๒) เกษตรกรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๑) การเสริมสร้างทุนทางสังคม	(๑) มุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการรวมตัวของประชากรภาคการเกษตรกลุ่มต่างๆ รวมถึงภาคีเครือข่าย ในการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมเป็นพลังสำคัญในการจัดการกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม เสริมสร้างสังคมแห่งการให้และช่วยเหลือกันและกัน โดยการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร โดยอบรม ให้ความรู้ สอนแนะการจัดการจัดทำบัญชีต้นทุน ถ่ายทอดเทคโนโลยีในพื้นที่โครงการฯ ทั้งด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ แก่เกษตรกรพัฒนาและส่งเสริมสหกรณ์ในพื้นที่โครงการ สร้างทายาทเกษตรกร สสำรวจและวางแผนการใช้ที่ดิน จัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ สอนแนะการจัดการจัดทำบัญชี และพัฒนาแหล่งน้ำให้เกษตรกรในพื้นที่โครงการได้รับน้ำ (๒) การพัฒนาพื้นที่โครงการหลวง โดยการถ่ายทอดความรู้ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่เกษตรกร สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการฟื้นฟูและรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งขยายผลความสำเร็จของโครงการหลวงไปยังพื้นที่สูงอื่น ๆ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในการดำเนินธุรกิจและการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ถ่ายทอดความรู้โครงการหลวง โครงการในพระราชดำริและการให้บริการทางสังคม ให้กับเกษตรกรและประชาชน รวมทั้งจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่โครงการฯ (๓) ถ่ายทอดองค์ความรู้ ประยุกต์ใช้ ขยายผล และพัฒนา รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนการสืบสาน รักษา และต่อยอดเศรษฐกิจพอเพียง
๒) การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก	เพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้สูงอายุ ส่งเสริมการนำความรู้ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตของเกษตรกรผู้สูงอายุมาถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง เพื่อให้เกิดการสืบสานและต่อยอดการพัฒนาสังคม รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้สูงอายุเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และสามารถช่วยเหลือชุมชนและสังคม เพื่อให้เกษตรกรผู้สูงอายุมีสุขภาพกายที่แข็งแรง

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๒) การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก (ต่อ)	สุขภาพจิตที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีศักดิ์ศรี และมีความสุขในการดำเนินชีวิตในสังคม และสามารถคงไว้ซึ่งศักยภาพและบทบาทในการสร้างสรรค์สังคม เป็นอีกหนึ่งแรงพลังในการช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศได้เช่นเดียวกับช่วงวัยอื่น ๆ
๓) การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ	<p>(๑) เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม เพื่อให้เกิดระบบเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ในพื้นที่ เกิดการสร้างอาชีพและกระจายรายได้ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาคจากระดับชุมชน ด้วยการส่งเสริม พัฒนา และสร้างทักษะในการประกอบอาชีพทั้งในและนอกภาคเกษตรให้กับเกษตรกร อาทิ ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่งเสริมเกษตรกรรมทางเลือกและเกษตรผสมผสาน ส่งเสริมความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการทำปศุสัตว์ รวมทั้งสนับสนุนปัจจัยการผลิตเบื้องต้นแก่เกษตรกร สนับสนุนเงินอุดหนุนให้แก่สหกรณ์ การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ เพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร</p> <p>(๒) สนับสนุนให้เกษตรกรเรียนรู้ทางการเกษตรผ่านศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ซึ่งเป็นศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ ได้แก่ สถานการณ์ภัยแล้ง เตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช ราคาผลผลิต เป็นต้น รวมทั้งเป็นแหล่งความรู้และจุดสถานีการเรียนรู้ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ การอบรมให้ความรู้ และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่เกษตรกร การจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจในระดับครัวเรือน</p> <p>(๓) พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร และยกระดับเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิต และการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร การบริหารจัดการกิจการ และการตลาดสินค้าเกษตร ตลอดจนสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรต้นแบบ สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้กับเกษตรกรรายอื่น ๆ พัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการเกษตรต้นแบบ สร้างพื้นฐานในการประกอบการเกษตรสมัยใหม่ที่มีการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูล นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ และหม่อนไหม</p>
๔) การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก	<p>(๑) สนับสนุนการเข้าถึงทรัพยากรและปัจจัยการผลิต โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินด้วยการบริหารจัดการที่ดินทำกินแก่เกษตรกรรายย่อยและผู้ด้อยโอกาส การจัดที่ดินให้แก่เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน ปรับปรุงแผนที่แปลงที่ดิน ตรวจสอบที่ดิน ปรับปรุงฐานข้อมูลศูนย์บริการประชาชน และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรและประชาชน</p> <p>(๒) พัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มการผลิตและผลิตภัณฑ์ชุมชน การพัฒนาผู้ประกอบการ โดยการส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ ยกระดับสหกรณ์สู่ความเข้มแข็ง พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนของสหกรณ์ ด้วยการสร้างนวัตกรรมการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยเพิ่มศักยภาพการดำเนินธุรกิจรวบรวมและจัดเก็บผลผลิตการเกษตรในสถาบันเกษตรกร</p> <p>(๓) พัฒนาระบบตลาด ด้วยการพัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรหรือตลาดเกษตรกร ๗๗ จังหวัด และประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรในต่างประเทศ</p> <p>(๔) ปรับโครงสร้างหนี้สินเกษตรกรอย่างต่อเนื่องและเป็นแผนระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนี้กองทุนในกำกับของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือสถาบันการเงิน รวมทั้งหนี้นอกระบบ เพื่อป้องกันการสูญเสียที่ดินทำกินของเกษตรกร จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือแก้ปัญหาหนี้สินและการถูกฟ้องร้องดำเนินคดีของเกษตรกร ส่งเสริมการสร้างวินัยทางการเงินเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร การช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ด้วยการลดภาระดอกเบี้ยให้กับสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ที่ประกอบอาชีพการเกษตรให้ได้มีโอกาสนำเงินส่วนที่ได้รับการช่วยเหลือไปฟื้นฟูประกอบอาชีพ ลดต้นทุนในการประกอบอาชีพ ตลอดจนมีเงินทุนไว้ใช้จ่ายในครัวเรือน</p>

ประเด็นที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
๑) ลดการเผาในพื้นที่เกษตร	(๑) ลดการเผาในพื้นที่เกษตร จำนวน ๑,๔๗๐,๐๐๐ ไร่
๒) การบริหารจัดการน้ำภาคเกษตรอย่างทั่วถึง	(๒) ปริมาตรเก็บกักน้ำเพิ่มขึ้น จำนวน ๒,๖๕๓ ล้านลูกบาศก์เมตร (๓) พื้นที่ได้รับการป้องกันและลดผล กระทบจากอุทกภัย จำนวน ๔,๐๒๗,๕๐๙ ไร่ (๔) พื้นที่ชลประทานที่ได้รับการบริหารจัดการ ๒๘.๓๘ ล้านไร่ (๕) พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๒,๗๗๘,๐๘๔ ไร่ (๖) ปริมาณฝนจากการปฏิบัติการฝนหลวง จำนวน ๒,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๑) การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ	(๑) การพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ส่งเสริมให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรเชิงพื้นที่ระดับภาค เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กระจายทั่วทุกภูมิภาค โดยการเสริมสร้างองค์ความรู้และเพิ่มศักยภาพให้แก่เกษตรกรในทุกพื้นที่ให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนและสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ อาทิ การกำหนดพื้นที่ระดับภาคให้เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูง การยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ระดับภาคให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล (๒) การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์ โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เป็นผู้เลือกและตัดสินใจในการจัดทำแผนผังต่าง ๆ ทั้งนี้ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรม ตามแผนผังภูมินิเวศสามารถดำเนินการได้ อาทิ การกำหนดพื้นที่การ ใช้ที่ดินระดับตำบลเพื่อวางผังเมือง เกษตรสีเขียว เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย และการกำหนดพื้นที่เกษตรกรรมตามความเหมาะสมของพื้นที่
๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว	(๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ควบคู่กับการลดภัยคุกคามต่อพื้นที่ ชนิดสัตว์ สัตว์น้ำ และพืชเฉพาะถิ่น สร้างระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรม โดยให้ความสำคัญกับพันธุกรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศและ/หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงส่งเสริมการทำงานบูรณาการระหว่างภาคส่วนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน (๒) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้ง การเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามช่วงเวลาที่เหมาะสม
๓) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล	ปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ โดยพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรประมงในแหล่งน้ำธรรมชาติ ประกอบกับการดูแลที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้แนวทางการบริหารจัดการประมงอย่างยั่งยืน การศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการผลิตสัตว์น้ำให้มีคุณภาพควบคู่กับการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ การผลิตลูกพันธุ์สัตว์น้ำ เพาะขยายสัตว์น้ำที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ และปรับปรุงพันธุ์เพื่อปล่อยลงในแหล่งน้ำธรรมชาติ การฟื้นฟูทรัพยากรประมงชายฝั่ง การพัฒนาเขตสัตว์น้ำชุมชน การควบคุมการทำประมงทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ การสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถานะทรัพยากรและการประมงเพื่อใช้ประกอบการประเมินศักยภาพการผลิต (MSY) ของเรือประมง และฟื้นฟูสภาพพื้นที่ท่องเที่ยว โดยการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลขนาดเล็ก (ปะการังเทียม)

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
<p>๔) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ</p>	<p>(๑) ครอบคลุม พัฒนา และสร้างฐานข้อมูล องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้ในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้กับภาคีการพัฒนา ในทุกระดับ และส่งเสริมการวิจัยร่วมกันระหว่างภาครัฐ เกษตรกร นักวิชาการ และภาคเอกชน เพื่อศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อพืช ปศุสัตว์ ประมง และทรัพยากรทางการเกษตร สร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิเคราะห์ผลกระทบและการเตือนภัย</p> <p>(๒) เพิ่มความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้แก่เกษตรกรสถาบันเกษตรกร และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การบริหารจัดการดินอย่างยั่งยืน เสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และพัฒนามาตรการสนับสนุนการปรับตัวของเกษตรกรและธุรกิจ</p> <p>(๓) สร้างการมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและพัฒนาให้เกิดการเติบโตแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีส่วนช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมถึงการตลาดสำหรับสินค้าคาร์บอนต่ำ</p>
<p>๕) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล</p>	<p>(๑) ส่งเสริมการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตร ด้วยการถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้สามารถทำการเกษตรปลอดการเผา ส่งเสริมให้มีการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ มุ่งสู่การทำเกษตรปลอดการเผาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายปลอดการเผาให้กับเกษตรกร รมรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการไถกลบและผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก เพื่อทดแทนการเผาในพื้นที่ และการปฏิบัติการฝนหลวงและตัดแปรสภาพอากาศเพื่อลดความหนาแน่นของหมอกควัน ฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๑๐ และ PM๒.๕) รวมทั้งการเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับพื้นที่ป่าไม้เพื่อป้องกันการเกิดปัญหา ไฟป่า</p> <p>(๒) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์ และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีการทำฟาร์มที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเป็นไปตามระเบียบกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและการสาธารณสุข โดยไม่ก่อมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนในชุมชนอย่างยั่งยืน</p> <p>(๓) จัดการสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล กำจัดการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมให้มีการลดและเลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สำหรับการทำการเกษตรทุกประเภทเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อมในรูปแบบมาตรฐานสากล ได้แก่ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม โดยให้มีข้อกำหนดสำหรับการทำเกษตรทุกประเภท เพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีเกษตรออกสู่สิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำใต้ดิน แม่น้ำ ลำคลอง แหล่งน้ำทะเล การชะล้างและตกค้างในดินรวมทั้งการฟุ้งกระจายในอากาศ</p>
<p>๖) การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ</p>	<p>(๑) อนุรักษ์ พื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรม ป้องกันการชะล้างพังทลายของดินในพื้นที่ต้นน้ำ โดยการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และพื้นฟูพื้นที่เกษตรกรรมด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยศึกษาสำรวจ และประเมินสถานภาพทรัพยากรดินเชิงระบบ สำหรับแก้ปัญหาด้านการชะล้างพังทลายของดินในพื้นที่เกษตรกรรม พร้อมวางแผนแนวทางการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน</p> <p>(๒) พัฒนา เพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสีย ป้องกันระดับความเค็มและลดน้ำเสีย จากแหล่งกำเนิดชุมชนและพื้นที่เศรษฐกิจ ลดการใช้น้ำภาคอุตสาหกรรมและพื้นที่ชลประทานเดิม โดยดำเนินการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และจัดระบบน้ำเพื่อเกษตรกรรม</p> <p>(๓) การส่งเสริมอนุรักษ์และพื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติในทุกมิติ โดยการเฝ้าระวังด้านปศุสัตว์เพื่อแก้ไขปัญหาลุ่มน้ำวิกฤต ด้วยการสำรวจ เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งฟาร์มเลี้ยง โรงฆ่าสัตว์ และสถานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่มีความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อลุ่มน้ำวิกฤติ และประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับชุมชน</p> <p>(๔) จัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้สามารถแก้ไขปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม การขาดแคลนน้ำภาคการผลิต น้ำอุปโภคบริโภค และเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ ป้องกันและบรรเทาอุทกภัยพื้นที่ชุมชน และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ ให้สามารถลดความสูญเสียและความเสี่ยงจากภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงทางน้ำ ทางผันน้ำ พื้นที่รับน้ำนอง เขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน จัดทำ</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๖) การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (ต่อ)	ผังเมืองและระบบป้องกันน้ำท่วมชุมชนและพื้นที่เศรษฐกิจ การจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการเกษตร โดยการประเมินความเสี่ยง พร้อมทั้งติดตาม ฝักระวัง ประกาศ และแจ้งเตือนภัย หน่วยงานในพื้นที่ให้ฝักระวัง และเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา
๗) การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบ ในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล	<p>(๑) พัฒนา เพิ่มประสิทธิภาพ อนุรักษ์ พื้นฟูแหล่งน้ำ ระบบกระจายน้ำ และเชื่อมโยงวางระบบเครือข่ายน้ำ/ลุ่มน้ำ ทั้งในและนอกเขตชลประทาน ประกอบด้วย โครงการชลประทานขนาดใหญ่ โครงการชลประทานขนาดกลาง และรวมถึงการก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบส่งน้ำเพื่อชุมชน/ชนบท เช่น ก่อสร้างฝาย อาคารบังคับน้ำ และสถานีสูบน้ำ เป็นต้น การปรับปรุงงานชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพส่งน้ำ ระบายน้ำในพื้นที่ชลประทานเดิม การจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน รวมทั้งบำรุงรักษางานชลประทาน เพื่อส่งน้ำ ระบายน้ำให้พื้นที่เพาะปลูก</p> <p>(๒) ปฏิบัติการทำฝนเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่เกษตร ป่าไม้ และเขื่อนเก็บกักน้ำ แก้ไขภาวะภัยแล้งให้แก่เกษตรกรและประชาชนผู้ใช้น้ำทั่วไป รวมทั้งพื้นที่ที่ต้องการฝนในการแก้ไขปัญหายับยิบติดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการให้บริการด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการฝนหลวง และปฏิบัติงานด้านการเกษตร</p>

ประเด็นที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
๑) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลสารสนเทศภาคเกษตรไปใช้ประโยชน์	(๑) ข้อมูลสารสนเทศ การ เกษตรถูกนำไป ใช้ในการขับเคลื่อนร้อยละ ๙๐
๒) หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว	(๒) ระดับ Digital Government Maturity Model (Gartner) ระดับ ๓
๓) บุคลากรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต	(๓) หน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (๘๕ คะแนนขึ้นไป) ร้อยละ ๑๐๐
๔) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ที่ได้รับการปรับปรุง ให้มีเนื้อหาที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ	(๔) ร้อยละของจำนวนกฎหมายที่ได้มีการทบทวนตามแผนพัฒนากฎหมาย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร้อยละ ๗๐
๕) งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรที่มีการนำไป ใช้ประโยชน์	(๕) สัดส่วนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรที่มีการนำไปใช้ประโยชน์เทียบกับงานวิจัยที่แล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๑) การพัฒนาบริการประชาชน	(๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการและภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงานแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
<p>๑) การพัฒนาบริการประชาชน (ต่อ)</p>	<p>ทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพสะดวกรวดเร็วและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล</p> <p>(๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อยลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาลเกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>(๓) ปรับวิธีการทำงาน จาก "การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด" เป็น "การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ" ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือ เป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการปฏิบัติงานของหน่วย งานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ และเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวกทันสถานการณ์</p>
<p>๒) การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ</p>	<p>(๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น "ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง" สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนและทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจการบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>(๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปันและใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนากระบวนการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ</p> <p>(๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ ไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์การแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินภารกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างองค์การ ระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีอันทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน</p>
<p>๓) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ</p>	<p>(๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการบริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐ</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๓) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ (ต่อ)	<p>ในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกชั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้งเพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่างๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว</p> <p>(๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนากระบวนการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราว ให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณาค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ</p> <p>(๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการทำงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ</p>
๔) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ	<p>(๑) ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรมไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยงและแจ้งเบาะแส เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส</p> <p>(๒) ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น การนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้แทนการใช้ดุลยพินิจเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน การสร้างมาตรฐานที่โปร่งใสในกระบวนการบริการของภาครัฐ ลดขั้นตอนกระบวนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้วยวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนตรวจสอบได้ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต รวมถึงการสร้างความรู้ โปร่งใสในการบริการข้อมูลภาครัฐทั้งระบบ โดยการพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลที่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกา กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงานการเข้าถึงข้อมูล รวมถึงข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างและการใช้งบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ สร้างความโปร่งใส และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการของภาครัฐโดย</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๕) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ(ต่อ)	<p>สาธารณชน ซึ่งรวมถึงการมีกลไกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างและการดำเนินการภาครัฐ เพื่อบูรณาการการทำงานของรัฐและประชาชน รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนการตื่นตัวและเพิ่มขีดความสามารถของประชาชนในการร่วมเฝ้าระวัง และป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันที่มีอยู่ใกล้ตัว โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและมั่นใจให้กับผู้ให้เบาะแส</p>
๕) การพัฒนากฎหมาย	<p>(๑) พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับบริบทและเื้อื่อต่อการพัฒนาประเทศ โดยประเมินผลสัมฤทธิ์ ทบทวนความจำเป็นและความเหมาะสมของกฎหมายที่มีอยู่ทุกลำดับชั้นของกฎหมาย แก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย ยกเลิกกฎหมายที่มีเนื้อหาไม่จำเป็นหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้กฎหมายช่วยสร้างสรรคความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ และกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม มีความสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม ให้เื้อื่อต่อการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาประเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาภูมิภาคและจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ เื้อื่อต่อการใช้นวัตกรรมทั้งในภาครัฐและเอกชนให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เื้อื่อต่อการประกอบธุรกิจทั้งในและต่างประเทศทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการกำหนดวงรอบในการทบทวนปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกฉบับระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>(๒) มีวิธีการบัญญัติกฎหมายอย่างมีส่วนร่วม ต้องดำเนินการให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนากฎหมายทุกระดับและทุกลำดับศักดิ์ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป เื้อื่ออำนวยความสะดวกการบริหารราชการแผ่นดิน การดำเนินงานของภาครัฐที่เหมาะสมการพัฒนาประเทศ การให้บริการประชาชน การประกอบธุรกิจ และการแข่งขันระหว่างประเทศ</p>
๖) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร	<p>(๑) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ พัฒนาเกษตรสร้างมูลค่า โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคการเกษตรเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลายของผลผลิต รวมทั้ง เพื่อยกระดับรายได้ลดรายจ่ายและลดปัจจัยเสี่ยงในการทำการเกษตรให้กับเกษตรกร ตลอดจนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การพัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ การลดต้นทุนแรงงานและปัจจัยการผลิต การพยากรณ์อากาศและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงเพื่อการเกษตร การรักษาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร</p> <p>(๒) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน พัฒนางค์ความรู้พื้นฐานและเทคโนโลยีฐาน โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาความรู้พื้นฐานและเทคโนโลยีฐาน รวมทั้งส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจและสังคม เช่น สนับสนุนงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ความรู้พื้นฐานด้านพืช สัตว์ และเทคโนโลยีทางการเกษตร ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตสินค้าเกษตรจากผลงานวิจัยของหน่วยงานที่ถูกต้องและเหมาะสมให้แก่เกษตรกร สนับสนุนการนำผลงานวิจัยที่ดีที่สุดสู่กลุ่มเป้าหมายให้นำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาการเกษตร และการนำปัญหาการผลิตสินค้าเกษตรของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่สู่การวิจัยและพัฒนา</p> <p>(๓) ปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม</p> <p>(๓.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จำเป็นต่อการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่สำคัญ พัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้แก่ ห้องปฏิบัติการวิจัย ศูนย์ความเป็นเลิศเฉพาะทาง สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฐานข้อมูลและดัชนีด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ระบบสารสนเทศกลางเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านการวิจัยและนวัตกรรม ในระดับชาติและนานาชาติ รวมทั้งแนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลระบบสารสนเทศกลาง ภายใต้กรอบเงื่อนไขกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครอง</p>

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
๖) การวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร (ต่อ)	<p>ข้อมูลส่วนบุคคล ความลับทางการค้า สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญาและลิขสิทธิ์ โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษาและภาคเอกชน โดยบูรณาการความสามารถของนักวิจัย ภายใต้สังกัดต่างๆ เพื่อทำงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในประเด็นที่มุ่งเน้น ได้แก่ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ขนาดเล็กที่ออกแบบและควบคุมให้สามารถทำหน้าที่ในการเก็บเกี่ยวผลผลิต การเกษตร เทคโนโลยีเกษตรชีวภาพในการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชให้มีคุณสมบัติตามความต้องการของอุตสาหกรรมชีวภาพ</p> <p>(๓๒) การเพิ่มจำนวนและคุณภาพบุคลากรวิจัยและนวัตกรรมเพื่อผลิต (เชิงปริมาณ) และพัฒนาศักยภาพ (เชิงคุณภาพ) ของบุคลากรวิจัยและนวัตกรรมของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติให้เพียงพอ ทั้งภาคการผลิต บริการ สังคมและชุมชน เพื่อรองรับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการวิจัยและนวัตกรรม และเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต</p> <p>(๔) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านสังคม สร้างความเสมอภาคทางสังคม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม เพื่อลดความแตกต่างทางด้านรายได้ รายจ่าย และการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การจัดการที่ดินทำกินให้กับเกษตรกร ระบบสวัสดิการเกษตรกร และการแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร</p> <p>(๕) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๕.๑) ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำและทางทะเล เพื่อให้รักษาความอุดมสมบูรณ์ทางชีวภาพของประเทศ และนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ พันธุ์พืชและสัตว์ป่าเฉพาะถิ่นหายาก แหล่งกำเนิดของพันธุ์ไม้ ความหลากหลายชีวภาพและการใช้ประโยชน์ในระบบนิเวศ ธรณีวิทยาทางทะเล การบริหารจัดการประมงทะเล</p> <p>(๕.๒) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการเตรียมความพร้อมและรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ฐานข้อมูลการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคการเกษตรและป่าไม้ การประเมินผลกระทบต่อชุมชนเมือง และภาคการผลิตต่าง ๆ การกักตุนขยะฝัง การบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ</p> <p>(๕.๓) พัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อม และการจัดการมลพิษ เพื่อส่งเสริมภาคการผลิตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และควบคุมมลพิษในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การลดของเสียจากฟาร์ม การจัดการขยะมูลฝอย น้ำเสีย และของเสียอันตราย การนำของเหลือทิ้งมาใช้ประโยชน์</p> <p>(๕.๔) พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการบริหารจัดการน้ำ เพื่อให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค รวมทั้ง ใช้ในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และการรักษาระบบนิเวศ โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ อุทกวิทยาเชิงพื้นที่ ระบบน้ำ ชุมชนและเกษตร</p> <p>(๕.๕) พัฒนาการจัดการพลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านพลังงานหมุนเวียน พลังงานทดแทน และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง อาทิ การผลิตไฟฟ้าชีวมวล การผลิตพลังงานจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p>

๒.๑๐ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

การแก้ไขปัญหาหนี้สินทั้งในภาคเกษตร ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน รัฐบาลจะลดภาระพี่น้องเกษตรกรด้วยการพักชำระหนี้เกษตรกรตามเงื่อนไขและคุณสมบัติที่เหมาะสม ส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งกระทบระยะกลางและระยะยาว ได้แก่ การทูตเศรษฐกิจเชิงรุกเพื่อเปิดประตูการค้าสู่ตลาดใหม่ๆ ให้สินค้าและบริการของประเทศ เร่งการเจรจากรอบความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศ (FTA) ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมสีเขียว ต่อยอดเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๔ ภาค ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจการค้าที่ถูกกฎหมายตามแนวชายแดน

สำหรับประชาชนในภาคการเกษตร รัฐบาลจะสร้างรายได้ในภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ **ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้** โดยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคการเกษตรควบคู่ไปด้วยกัน จะมีการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการน้ำในแต่ละพื้นที่ ใช้การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้วยนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ (Precision Farming) การวิจัย พัฒนาพันธุ์ เพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนต่อไร่ให้สูงขึ้น ตลอดจนการหาตลาดให้สินค้าเกษตรได้ขายในราคาที่เหมาะสม สนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและเศรษฐกิจ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น

รัฐบาลจะฟื้นชีวิตอุตสาหกรรมประมงให้กลับมาเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประชาชนอีกครั้ง ด้วยการแก้ไขข้อกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายให้เหมาะสม การบริหารจัดการภาคการเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้านตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง มีเป้าหมายทำให้รายได้ของเกษตรกรทั้งประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ภายในระยะเวลา ๔ ปี การให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เพื่อสร้างโอกาสในการมีอาชีพ รายได้ และความมั่นคงในชีวิต โดยรัฐบาลจะเร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน มีชีวิตที่มั่นคง พิจารณาเอกสารสิทธิ์การใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด เพื่อให้สามารถนำไปต่อยอดให้เข้าถึงแหล่งทุนได้ นำมาพัฒนาที่ดินเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระยะยาว

รัฐบาลจะส่งเสริมแนวทางที่สร้างรายได้จากผืนดินและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน โดยกำหนดให้มีสัดส่วนการปลูกไม้ยืนต้นให้เหมาะสมกับประเภท และลักษณะของพื้นที่ และส่งเสริมให้เจ้าของที่ดินหรือชุมชนโดยรอบได้รับประโยชน์จากการเพิ่มพูนของระบบนิเวศ การขายคาร์บอนเครดิตอย่างยุติธรรม และได้รับการยอมรับจากระดับสากล การนำพื้นที่ของหน่วยทหารที่เกินความจำเป็นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน โดยเฉพาะการใช้เพื่อการเกษตร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขภาค การเพิ่มพูนความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ และการใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนการสร้างรายได้ การสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและการสร้างความเข้มแข็งด้านสังคมของประเทศ ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความสมบูรณ์ของดินและน้ำคืนสู่ธรรมชาติ แก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมและมลภาวะเพื่อคืนสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่คนไทย พร้อมทั้งวางแผนรับมือและป้องกันวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต

รัฐบาลจะแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต รัฐบาลจะแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติโดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM_{๒.๕} ที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกปี และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนทุกคน ด้วยการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบในภาคเกษตรกรรม ใช้ข้อมูลจากดาวเทียมเพื่อประเมินผลและติดตามการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๒.๑๑ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ได้มอบนโยบายการขับเคลื่อน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหลักการทำงานสำคัญให้กับผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และองค์กรมหาชน รวมทั้งบุคลากรหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๑๑.๑ ขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร ตามที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑-๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ

๑) นโยบายพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์โดยเน้นโครงการพระราชดำริ

๒) นโยบายแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

- เร่งเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้ง รวมถึงภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- สร้างรายได้ เสริมอาชีพระหว่างการพัฒนาพื้นที่ เพื่อสนับสนุนนโยบายพักหนี้เกษตรกรของรัฐบาลและมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สิน
- ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์และเพิ่มมูลค่า สร้างรายได้ รวมทั้งสนับสนุนนโยบายเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และ เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy Model)
- ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบการตรวจรับรอง GAP และสามารถต่อยอดไปสู่คาร์บอนเครดิตในภาคการเกษตร

๓) นโยบายระยะกลางและระยะยาว : สร้างรายได้ สร้างโอกาส และสร้างคุณภาพชีวิต โดยเน้นการบริหารจัดการภาคเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้าน ตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง ได้แก่

(๑) การสร้างรายได้ภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ **ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้** ด้วยการ

- ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม เพิ่มอาชีพบริการทางการเกษตร (Service Provider)
- แก้ไขปัญหาประมง รวมทั้งแก้ไขกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมประมงให้เหมาะสม
- ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่/เกษตรแม่นยำ (Precision Farming)
- สนับสนุนให้การปลูกพืชให้เหมาะสมกับพื้นที่
- เน้นการวิจัย พัฒนาพันธุ์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของเกษตรกร การใช้สารชีวภัณฑ์ ลดการใช้สารเคมี และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตและแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรภายใต้หลักตลาดนำการวิจัย
- สนับสนุนความร่วมมือกับหน่วยงานนอก กษ.ในการหาตลาดเพื่อรองรับผลผลิตสินค้าเกษตร

(๒) การสร้างและขยายโอกาส

• เร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน และพิจารณาเอกสารสิทธิ์การใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด รวมทั้งยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น

• ยกระดับห้องปฏิบัติการเพื่อให้บริการและตอบสนองต่องานวิจัยที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (Future Lab)

(๓) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี

- บริหารจัดการน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน
- สนับสนุนการขยายคาร์บอนเครดิต และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

๒.๑๑.๒ ขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม“เกษตรกรกินดี อยู่ดี มีรายได้ มีอาชีพที่มั่นคง สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน และภาคเกษตรไทยคือผู้นำสินค้าเกษตรในตลาดโลก”โดยมีนโยบายและงานสำคัญที่จะเร่งดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑) เน้นการสร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ ได้แก่

(๑) จัดตั้งศูนย์บริการประชาชนภาคการเกษตร โดยเป็นศูนย์บริการร่วมที่ครอบคลุมทุกจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถติดต่อสอบถาม และรับเรื่องร้องเรียน คลายทุกข์ให้แก่เกษตรกร ณ ศูนย์บริการร่วมเพียงแห่งเดียว

(๒) สร้างครอบครัวเกษตรกร บูรณาการงานเข้มแข็ง เน้นการทำงานแบบครอบครัวกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เข้มแข็ง ซึ่งทุกคนทุกหน่วยงาน ต้องทำงานเป็น Team Work เพื่อการทำงานแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยความมุ่งมั่น ร่วมแรงร่วมใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

(๓) ขับเคลื่อนภารกิจการกำกับดูแลสินค้าเกษตรด้วยการยกระดับ MR. สินค้าเกษตร โดยสินค้าเกษตรทุกชนิดต้องมีผู้รับผิดชอบหลักที่สามารถทำงานเชิงรุก แก้ปัญหาได้ถูกจุดตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๒) การรับมือกับภัยธรรมชาติ จะต้องวางแผนมาตรการต่างๆ อย่างชัดเจน เพื่อรับมือตั้งแต่การป้องกันการแก้ไข และการฟื้นฟู เมื่อประสบเหตุภัยแล้ง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิด

๓) ประกาศสงครามกับสินค้าเกษตรเถื่อนอย่างจริงจัง โดยปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตร ผิดกฎหมายให้เข้มงวดยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ รวมถึงการตรวจสอบสต็อกสินค้าเกษตรในประเทศเพื่อควบคุมการนำเข้า การกักตุน และเก็งกำไร โดยเฉพาะช่วงก่อนที่ผลผลิตออกสู่ตลาด

๔) การยกระดับสินค้าเกษตร เสริมศักยภาพเกษตรกร ได้แก่

(๑) ผลักดันสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ด้วยการสร้าง ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง สร้าง Brand หรือ Story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร

(๒) ส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร โดยเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรมีเครื่องมือ เครื่องจักรกลของตนเองพร้อมเป็นผู้ให้บริการด้านธุรกิจเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ซึ่งตอบโจทย์กลุ่มประชากรภาคเกษตรยุคใหม่

๕) การจัดการทรัพยากรทางการเกษตร ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG / Carbon Credit จะต้องทำการเกษตรที่ลดภาระต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม การลดการเผา ซังข้าว/ตอซังการกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง และส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย

๖) การอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร ด้วยการพัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตรซึ่งเป็นอีกหนึ่งนโยบายสำคัญของการพัฒนาภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ที่แน่นอน โดยจะเดินหน้าต่อยอด พัฒนาสร้างระบบประกันภัยให้แก่เกษตรกรไทย

๒.๑๒ ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐และเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๘๕)

๒.๑๒.๑ วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด

๑) วัตถุประสงค์ “เพื่อเพิ่มศักยภาพทุกมิติในการแข่งขัน และยกระดับการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง”

๒) ทิศทางการพัฒนา (AOTHAI)

๒.๑) ระดับแนวความคิด

A (Advance)

ยกระดับการพัฒนาในทุกมิติ

O (Opportunity)

สร้างโอกาสในการพัฒนาในทุกๆ ด้านของกลุ่มจังหวัด

๒.๒) ระดับปฏิบัติ

T (Tourism, Trade,Service)

(๑) พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยว การค้า บริการ ในประเภทต่างๆ ทุกรูปแบบเพื่อมุ่งสู่การเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

(๒) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและมีมาตรฐานบนฐานวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับกิจกรรมสร้างสรรค์ที่มีมูลค่าสูง

(๓) พัฒนาศักยภาพของชุมชนให้มีความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม

(๔) พัฒนาและต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

(๕) พัฒนาการตลาดเชิงสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นการสื่อสารคุณค่าให้กับสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๖) ยกระดับมาตรฐานสถานที่ท่องเที่ยวและบริการ

H (High, Health, Human, Heritage)

พัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์และสุขภาพรวมทั้งใช้มรดกทางวัฒนธรรมทุกรูปแบบของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

A (Agriculture)

พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูงทุกรูปแบบเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

I (Infrastructure, Interconnection, Information, Innovation, International, Integrated)

(๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกรูปแบบและเชื่อมโยงการคมนาคมระหว่างภูมิภาคเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสู่ระดับนานาชาติ

(๒) พัฒนาระบบข้อมูลที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดและเน้นการใช้นวัตกรรมเพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาทุกรูปแบบ

๒.๑๒.๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๑. เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด “พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ สู่อุตสาหกรรมและบริการมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่สังคมเป็นสุข”

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑. การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)	๑.๑ มีนวัตกรรมจากภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น ๑๐ รายการ ๑.๒ รายได้ของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาภายใต้โครงการของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. พัฒนาการพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน	๒.๑ ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีรายได้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด	๓.๑ ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยอ้อม จากโครงการกลุ่มจังหวัดมีรายได้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง โลจิสติกส์เรือสายการสื่อสารและพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด	๔.๑ มีการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๑ โครงข่าย ต่อปี ๔.๒ จำนวนอุบัติเหตุและอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ลดลง ร้อยละ ๕
๕. การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	๕.๑ กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสังคมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๖๐ ๕.๒ กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๖๐

๓. ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นพัฒนาที่ ๑ การเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง

ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การเพิ่มปริมาณผลผลิต การลดต้นทุนการผลิต พืช สัตว์ สัตว์น้ำเศรษฐกิจ และ รายได้จาก การเพาะปลูก การปศุสัตว์เพิ่มขึ้นโดยใช้ เทคโนโลยีและการจัดการ สมัยใหม่	๑.๑ ผลผลิตปาล์ม น้ำมัน ยางพารา ไม้ผล เพิ่มขึ้น ๕% ๑.๒ ต้นทุนการผลิตปาล์ม น้ำมัน ยางพารา ไม้ผล ลดลง ๕% ๑.๓ รายได้จากการทำการเกษตร และ ปศุสัตว์ เพิ่มขึ้น ๕% ๑.๔ ความสูญเสียจากแมลงศัตรูพืช โรคพืช โรคสัตว์ ลดลง (ซึ่งต้อง ไม่ใช่โรคอุบัติใหม่)	๑.๑ พัฒนาสายพันธุ์พืชที่ให้ผลผลิตสูง ๑.๒ พัฒนาสายพันธุ์สัตว์ที่ตรงกับความต้องการของตลาด ๑.๓ ถ่ายทอดองค์ความรู้ในการใช้ปุ๋ย การวิเคราะห์ดิน เพื่อให้ เกษตรกรใช้ปุ๋ยได้อย่างถูกต้อง ๑.๔ สร้างและถ่ายทอดความรู้ในการผลิตสัตว์ ๑.๕ พัฒนาดิน และบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่าง มีประสิทธิภาพ ๑.๖ การปลูกพืชหรือปรับเปลี่ยนชนิดพืชเดิมที่เหมาะสมกับสภาพ ของดิน ๑.๗ สนับสนุนการผลิตพืช อาหารสัตว์ อาหารสัตว์ผสมครบส่วน (TMR) เพื่อลดต้นทุนการผลิต ๑.๘ การจัดการแมลงศัตรูพืช หรือโรคพืช โรคระบาดสัตว์ ๑.๙ การส่งเสริมการทำเกษตรผสมผสาน
๒. การแปรรูปผลผลิตทาง การเกษตรไปสู่ผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูงและพัฒนากระบวนการ เก็บรักษาผลผลิต ผลิตภัณฑ์	๒.๑ มีผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น ผลิตภัณฑ์อาหาร (Functional & Future food) ผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอาง อุปกรณ์ทาง การแพทย์ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรทาง การค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่น เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕ ชนิดต่อปี	๒.๑ สนับสนุนงานวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากผลผลิต ทางการเกษตร ๒.๒ สนับสนุนโครงการ/กิจกรรม การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ๒.๓ ให้ความรู้เกษตรกร ผู้ประกอบการ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อให้เข้าใจถึงเทคโนโลยีที่ใช้ในการแปรรูปผลผลิต ๒.๔ การพัฒนา ส่งเสริมการทำห้องเย็นเพื่อการเก็บรักษาผลผลิต ทางการเกษตร

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๓. การพัฒนาการตลาดผลผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการจัดการด้าน Logistic	๓.๑ มีตลาด online (Market place) ของผลผลิตทางการเกษตรหลักของพื้นที่ในระดับกลุ่มจังหวัด หรือระดับจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง ต่อกลุ่ม หรือ ๑ แห่งต่อจังหวัด ๓.๒ มีกลุ่มเกษตรกรรวมตัวกันเพื่อขายผลผลิตทางการเกษตร และสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม เช่น สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม	๓.๑ การสำรวจตลาด สํารวจกลุ่มเป้าหมาย และจัดตั้ง online market place ของผลผลิต และผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปจังหวัดละ ๑ กลุ่ม ๓.๒ การร่วมมือพัฒนาการตลาดผลผลิตทางการเกษตรร่วมกับ market place ขนาดใหญ่ ในปัจจุบัน ๓.๓ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรใหม่ และการสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม และการสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม
๔. การควบคุมมาตรฐาน พืช สัตว์ เศรษฐกิจหลักในพื้นที่และมาตรฐานอาหาร	๔.๑ ผลผลิต และผลิตภัณฑ์หลัก และผลิตภัณฑ์อาหารของกลุ่มจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานระดับประเทศ หรือระดับนานาชาติกรณีเป็นสินค้าส่งออก	๔.๑ สนับสนุนการขับเคลื่อนการขอรับมาตรฐานการผลิต หรือมาตรฐานการแปรรูป ของผลผลิต และผลิตภัณฑ์หลักของกลุ่มจังหวัด เช่น มาตรฐานปาล์มน้ำมัน (RSPO) อาหารปลอดภัย (GMP GHP) มาตรฐานยาง (SSC) การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ฟาร์มที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM)
๕. การขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์เกษตรปลอดภัย	๕.๑ มีผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์หรือเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้นปีละ ๑๐๐ ราย	๕.๑ อบรมเกษตรกรเพื่อเข้าสู่การทำเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย ๕.๒ ขับเคลื่อนการตลาดเกษตรอินทรีย์ หรือเกษตรปลอดภัยผ่าน Modern trade หรือ รูปแบบ online หรือช่องทางการตลาดอื่น
๖. การขับเคลื่อน oil Palm city, Herbal city, Rubber city	๖.๑ มีแผนพัฒนาระยะ ๕ ปีและแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อการขับเคลื่อน Palm city Herbal city และ Rubber city	๖.๑ ดำเนินการโครงการ/กิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปีไม่น้อยกว่า ๓๐ % ของโครงการทั้งหมด
๗. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และแมลงเศรษฐกิจ เดิมและชนิดใหม่	๗.๑ มีจำนวนเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ที่เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และแมลงเศรษฐกิจใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐ รายต่อปี	๗.๑ การอบรมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจใหม่ และแมลงเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มจำนวนเกษตรกร ๗.๒ การสนับสนุนการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และแมลงเศรษฐกิจ อย่างครบวงจร (การเลี้ยง แปรรูป และการตลาด) ๗.๓ สนับสนุนการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐาน ตามความต้องการของตลาด
๘. การเพิ่มพื้นที่ปลูกไม้เศรษฐกิจ	๘.๑ พื้นที่ปลูกไม้เศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ ไร่ต่อปี	๘.๑ การส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ ๘.๒ ส่งเสริมการเพาะพันธุ์กล้าไม้เศรษฐกิจระดับชุมชน
๙. การปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการค้า	๙.๑ เพิ่มเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร ๑๐ ราย/ปี	๙.๑ อบรมการปลูก และการตลาด พืชสมุนไพร ๙.๒ สนับสนุนการจัดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร
๑๐. การพัฒนาเกษตรกรสู่การเป็นเกษตรกร อัจฉริยะ และการทำการเกษตรแบบครบวงจร	๑๐.๑ มีเกษตรกรอัจฉริยะ เพิ่มขึ้นปีละ ๒๕ ราย ๑๐.๑ มีศูนย์สาธิตการเกษตรอัจฉริยะในพื้นที่จำนวน ๕ ศูนย์ ๑๐.๑ มีศูนย์สาธิตการเพาะเลี้ยงอัจฉริยะในพื้นที่จำนวน ๕ ศูนย์	๑๐.๑ อบรมการให้ความรู้ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะให้แก่เกษตรกร ๑๐.๒ สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่ทำเกษตรอัจฉริยะ ๑๐.๓ พัฒนาพื้นที่เป็นศูนย์สาธิตการเกษตรอัจฉริยะรูปแบบ ต่าง ๆ เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้เกษตรอัจฉริยะของ ภูมิภาค ๑๐.๔ ส่งเสริมเกษตรกร จากผู้ผลิตไปสู่ผู้ประกอบการอย่างครบวงจร (ผลิต, แปรรูป และผู้ขาย)
๑๑. การพัฒนาหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ด้านการเกษตรในพื้นที่ ให้มี	๑๑.๑ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม มีความรู้ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้าน	๑๑.๑ จัดการฝึกอบรมด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการเกษตรให้แก่บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ๑๑.๒ จัดอบรมความรู้ทางการบริหารจัดการทั้งส่วนต้นน้ำกลางน้ำ และปลายน้ำ ของภาคการเกษตร

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
ศักยภาพในการสนับสนุนภาคการเกษตรในพื้นที่	การเกษตร รวมทั้งความรู้ทางการบริหารจัดการตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของภาคการเกษตร	

๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร)

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวเดิม/ใหม่	๑.๑ แหล่งท่องเที่ยวเดิมได้รับการพัฒนาจนมีสภาพสมบูรณ์ ๑.๒ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ได้รับการยกระดับให้เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ๑.๓ มีแหล่งท่องเที่ยว /กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ จำนวน ๕ แหล่ง/กิจกรรม ต่อปี ๑.๔ การพัฒนากลุ่มชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวใหม่ หรือกลุ่มท่องเที่ยวเดิมในกลุ่มจังหวัดอย่างน้อย ๔ กลุ่ม	๑.๑ สำรวจ /ประเมินความเชื่อมโยง และกำหนดแนวทางการพัฒนา ของแหล่งท่องเที่ยวเดิม ๑.๒ ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ให้เป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ๑.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ๑.๔ พัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๑.๕ การพัฒนากลุ่มชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวใหม่ หรือกลุ่มท่องเที่ยวเดิมในกลุ่มจังหวัด
๒. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมการท่องเที่ยว/routeท่องเที่ยวใหม่	๒.๑ มี route การท่องเที่ยวใหม่ในกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๕ เส้นทาง ๒.๒ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวตอนใน ไม่น้อยกว่า ๕ เส้นทาง ๒.๓ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด กับภูมิภาคอื่นไม่น้อยกว่า ๒ เส้นทาง ๒.๔ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด กับ ต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า ๒ เส้นทาง	๒.๑ พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด ๒.๒ พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล และแหล่งท่องเที่ยวตอนใน ๒.๓ พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด และภูมิภาคอื่น ๒.๔ สนับสนุนการจัดตั้งเที่ยวบินตรงระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัดกับประเทศต่าง ๆ
๓. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับภาคส่วนเศรษฐกิจอื่น เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (การแพทย์ การแพทย์แผนไทย)	๓.๑ มีรูปแบบการท่องเที่ยวผสมผสานกับภาคเศรษฐกิจอื่นจำนวน ๑ รูปแบบ (อาจเน้นไปที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร)	๓.๑ พัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แหล่งการท่องเที่ยวเชิงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด
๔. การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวแบบ MICE (ธุรกิจ MICE)	๔.๑ มีกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ MICE ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ กิจกรรม ต่อปี	๔.๑ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ MICE ในพื้นที่

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
<p>๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ</p>	<p>๕.๑ ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดมีความสมบูรณ์</p> <p>๕.๒ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๕.๓ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ</p> <p>๕.๔ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญได้รับการติดตั้งระบบรักษาความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์</p> <p>๕.๕ เส้นทางการเดินทางทางบก ทางทะเล และทางอากาศ มีความเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์</p>	<p>๕.๑ สร้าง และซ่อมบำรุงถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๕.๒ ติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ครอบคลุมพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๕.๓ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใน แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ</p> <p>๕.๔ ติดตั้งกล้อง CCTV และระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๕.๕ พัฒนาเส้นทางทางบก ทางทะเล และทางอากาศที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน และกำหนดเวลาเดินทางที่สัมพันธ์กัน</p>
<p>๖. การพัฒนาด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์</p>	<p>๖.๑ มีกิจกรรมการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๖.๒ มีการทำตลาดแบบ Integrated Marketing โดยเฉพาะทางช่องทาง online</p>	<p>๖.๑ จัดกิจกรรม หรือเข้าร่วมกิจกรรม การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๖.๒ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ ของกลุ่มจังหวัด ทั้งสื่อรูปแบบเดิมหรือสื่อ online ต่าง ๆ</p> <p>๖.๓ จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดในรูปแบบ ที่หลากหลาย เช่น การใช้ Brand Ambassador, การใช้ Youtuber การถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศ เป็นต้น</p>
<p>๗. การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว(ความปลอดภัย ระบบสาธารณสุข และสุขภาพ ของนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการ)</p>	<p>๗.๑ มีระบบการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว</p> <p>๗.๒ มีระบบการดูแลสุขภาพของนักท่องเที่ยว</p> <p>๗.๓ มีระบบการดูแลสุขภาพผู้ให้บริการ</p>	<p>๗.๑ ติดตั้งกล้อง CCTV และระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๗.๑ พัฒนามาตรฐานบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย และสุขภาพของนักท่องเที่ยว</p> <p>๗.๑ พัฒนามาตรฐานการป้องกันโรคอุบัติใหม่ และโรคระบาดเดิม</p>
<p>๘. การยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลาง และระดับสูง</p>	<p>๘.๑ การท่องเที่ยวชุมชนในกลุ่มจังหวัด มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลาง และระดับบน</p>	<p>๘.๑ จัดอบรมผู้ประกอบการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้มีองค์ความรู้ มีทักษะ การใช้ภาษา ทักษะทางการสื่อสารการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลางและระดับบน</p> <p>๘.๒ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความทรงจำ และความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว</p>
<p>๙. การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>๙.๑ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน มีความเข้าใจในสถานการณ์การท่องเที่ยว เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและกำลังจะเกิดขึ้น มีความเข้าใจในพฤติกรรมนักท่องเที่ยว มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และการ</p>	<p>๙.๑ อบรมบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เข้าใจในสถานการณ์การท่องเที่ยว เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และกำลังจะเกิดขึ้น มีความเข้าใจ ในพฤติกรรมนักท่องเที่ยว มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อประกอบการท่องเที่ยว</p>

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	บริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อประกอบการท่องเที่ยว	
๑๐. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ	๑๐.๑ มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องที่ครบถ้วน ถูกต้องทันสมัย ๑๐.๒ การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลการท่องเที่ยวของทุกจังหวัด ในกลุ่มจังหวัด หรือกับภูมิภาคอื่น ๑๐.๓ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และการใช้ Big data และการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อบริการนักท่องเที่ยว การตลาด การประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	๑๐.๑ สํารวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องเพื่อปรับให้เป็นข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้อง ทันสมัย ๑๐.๒ พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูล โดยใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี Clouding technology เพื่อให้มีความปลอดภัยในการจัดเก็บ สถานปรับเปลี่ยน/ปรับปรุงได้ง่ายและเข้าถึงได้ง่าย ๑๐.๓ อบรมการใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีและการใช้ Big data และการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อบริการนักท่องเที่ยวการตลาด การประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว
๑๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง (โรงแรม ร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ผลิตภัณฑ์/บริการชุมชน)	๑๑.๑ อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง เช่น โรงแรม ร้านอาหาร บริการขนส่ง สินค้าชุมชน และ OTOP มีเพียงพอ และมีมาตรฐาน เพียงพอต่อการจัดการท่องเที่ยว ในพื้นที่	๑๑.๑ พัฒนามาตรฐานการให้บริการ มาตรฐานด้านคุณภาพ และมาตรฐานด้านความปลอดภัย และถ่ายทอดให้แก่อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง กับการท่องเที่ยว

๓) ประเด็นการพัฒหน้าที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การสร้าง SME ใหม่ และกพัฒนาสร้างความเข้มแข็งให้ SME เดิม	๑.๑. SME ในกลุ่มจังหวัด ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ในการประกอบการ ๑.๒ เกิด SME /Start up รายใหม่ในพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕ รายต่อปี	๑.๑ จัดโครงการวินิจฉัยสถานประกอบการเพื่อได้ทราบประเด็นที่ต้องพัฒนาและให้การปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาและการพัฒนาด้านนั้น ๆ ๑.๒ จัดอบรมองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ในการประกอบการ ๑.๓ การปรับปรุงข้อจำกัดด้านกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ๑.๔ การเข้าถึงแหล่งทุนของ SME ๑.๕ สนับสนุนการค้าเนื่งกิจการของ SME ในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น การลด/ยกเว้นภาษี การสนับสนุนกิจกรรมอื่นภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่
๒. การสร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมชุมชน	๒.๑ วิสาหกิจชุมชน ในกลุ่มจังหวัด ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการประกอบการ	๒.๑ จัดโครงการวินิจฉัยวิสาหกิจชุมชนเพื่อได้ทราบประเด็นที่ต้องพัฒนา และให้การปรึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาและการพัฒนาด้านนั้น ๆ ๒.๒ จัดอบรมองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ การบริการการเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการประกอบการให้แก่วิสาหกิจชุมชน

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๒.๒ เกิด วิสาหกิจชุมชน รายใหม่ ๆ ในพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕ ราย/ปี ๒.๓ ผลผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญของพื้นที่ ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่าง ๆ	๒.๓ สนับสนุนการดำเนินงานของ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น การลด/ยกเว้นภาษี การสนับสนุนกิจกรรมอื่นภายใต้ขอบเขตหน้าที่ ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่ ๒.๔ การปรับปรุงข้อกำหนดด้านกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ๒.๕ การเข้าถึงแหล่งทุนของ วิสาหกิจชุมชน
๓. การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (เช่น Oleochemical Function & Future food, Cosmetic)	๓.๑ มีอุตสาหกรรมชีวภาพเพื่อการแปรรูปผลผลิต และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพิ่มเติมจำนวน ๑ รายต่อปี	๓.๑ สนับสนุนการจัดตั้งอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อการแปรรูปผลผลิต และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๓.๒ สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการถ่ายทอดความรู้เพื่อใช้ในการประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพ
๔. การพัฒนาระบบตลาดของผลผลิตทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูป ทั้งระบบ online และ offline	๔.๑ มีตลาด online (Market place) ของผลผลิตทางการเกษตรหลักของพื้นที่ในระดับกลุ่มจังหวัด หรือระดับจังหวัด จำนวน ๑ แห่งต่อกลุ่มหรือ ๑ แห่งต่อจังหวัด ๔.๒ มีกลุ่มเกษตรกรรวมตัวกันเพื่อขายผลผลิตทางการเกษตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม	๔.๑ จัดตั้ง online market place ของผลผลิตและผลิตภัณฑ์จากการแปรรูป จังหวัดละ ๑ กลุ่ม ๔.๒ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร เพื่อขายผลผลิตทางการเกษตรแต่ละประเภท จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม
๕. การขับเคลื่อนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ	๕.๑ มีโครงการที่สอดคล้องกับแนวทาง การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และระเบียงเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ ต่อปี	๕.๑ จัดโครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และระเบียงเศรษฐกิจ ๕.๒ สนับสนุนเงื่อนไขพิเศษ หรือให้การอุดหนุนผู้ประกอบการในการจัดตั้งธุรกิจเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่
๖. การพัฒนาผู้ประกอบการผู้ประกอบการ digital และบุคลากรภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่	๖.๑ ผู้ประกอบการ และบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่	๖.๑ อบรมผู้ประกอบการและบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่
๗. การส่งเสริมการค้า การลงทุน และการตลาดแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการ	๗.๑ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้ประกอบการได้รับความรู้ ทักษะในด้านการตลาด การตลาดออนไลน์ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คนต่อปี ๗.๒ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการค้า	๗.๑ อบรมเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีความรู้ มีทักษะด้านการตลาด และประยุกต์ใช้ Digital Technology ด้านการตลาด ๗.๒ ส่งเสริมเชื่อมโยงและขยายช่องทางการค้า แก่กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการ

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	การลงทุน และการตลาด ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คนต่อปี	
๘. การสนับสนุนการศึกษา เพื่อสร้างแรงงานระดับ อาชีวะ และพัฒนาฝีมือ ทักษะแรงงาน เสริมสร้าง ความเข้มแข็งด้านอาชีพ รายได้ของกำลังแรงงาน และผู้ประกอบการ	๘.๑ มีสัดส่วนผู้เรียน สายอาชีพ และอาชีวะศึกษา เพิ่มขึ้น	๘.๑ สร้างกลไกในการจูงใจให้นักเรียน เลือกเรียนในสายอาชีพ อาชีวะศึกษา เช่นการให้ทุนการศึกษา การเพิ่มการจ้าง งาน การจ้างงานในระหว่างศึกษาโดยภาครัฐ หรือสถาน ประกอบการต่างๆ เป็นต้น ๘.๒ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน กลุ่มอาชีพ และยกระดับ ศักยภาพแรงงาน เพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่ายการ ลือสาร และพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การพัฒนาเครือข่ายถนน สายรองในพื้นที่ให้ได้ มาตรฐาน	๑.๑ ถนนสายรองในพื้นที่ได้รับ การ ปรับปรุง ซ่อมบำรุงให้ได้ ตาม มาตรฐาน ๑.๒ มีการใช้ยางพารา ในการสร้าง หรือซ่อมบำรุงถนนสายรองใน กลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ เส้นทางต่อปี	๑.๑ สร้าง หรือซ่อมบำรุงถนนสายรองในพื้นที่ที่อยู่ในสภาพดี ๑.๒ ส่งเสริมการใช้ยางพารา ในการสร้างหรือซ่อมบำรุงถนน สายรองในกลุ่มจังหวัด
๒. การพัฒนาท่าเทียบเรือ น้ำ ลึกเพื่อการขนส่งสินค้า และท่าเทียบเรือเพื่อการ ท่องเที่ยว	๒.๑ มีท่าเทียบเรือน้ำลึกเพื่อการ ขนส่งสินค้าจำนวน ๑ แห่ง ๒.๒ มีท่าเทียบเรือสำราญเพื่อการ ท่องเที่ยวจำนวน ๑ แห่ง	๒.๑ ศึกษาความเป็นไปได้ และ SEA ในบริเวณที่จะจัดทำ ๒.๒ สร้างท่าเรือน้ำลึกเพื่อการขนส่งสินค้า ในพื้นที่ที่เหมาะสม ๒.๓ สร้างท่าเรือสำราญเพื่อการท่องเที่ยว ในพื้นที่ที่เหมาะสม
๓. พัฒนาการขนส่งระบบ รางเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย อันดามัน และระบบรถไฟ รางคู่	๓.๑ มีทางรถไฟเชื่อมโยงระหว่าง อ่าวไทย และอันดามัน ๓.๒ ทางรถไฟหลักในกลุ่มจังหวัด ได้รับการปรับเป็นรถไฟรางคู่	๓.๑ ติดตามและเร่งรัด แผนงานการสร้างทางรถไฟเชื่อมโยง ระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี และพังงา และ สงขลา แลสตูล ๓.๒ ติดตาม และเร่งรัด แผนงานการสร้างทางรถไฟรางคู่จาก จังหวัดชุมพร ไปยังจังหวัดสงขลา
๔. ปรับปรุงการขนส่งทาง อากาศระหว่างภูมิภาค และระหว่างประเทศ	๔.๑ มีเส้นทางการขนส่งทางอากาศ ระหว่างกลุ่มจังหวัดกับภูมิภาค อื่น หรือต่างประเทศ เพิ่มขึ้น ๑ เส้นทาง ต่อปี	๔.๑ สนับสนุนการพัฒนาเส้นทางการขนส่งทางอากาศระหว่าง กลุ่มจังหวัดกับภูมิภาคอื่น หรือต่างประเทศ
๕. ปรับปรุงการขนส่งทางเรือ ระหว่างภูมิภาค	๕.๑ มีเส้นทางขนส่งสินค้า หรือ นักท่องเที่ยวทางเรือระหว่าง ภูมิภาค ๑ เส้นทาง	๕.๑ พัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้า หรือนักท่องเที่ยวทางเรือ ระหว่างภูมิภาค
๖. การพัฒนาเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง และ Free wifi ในเขต เมืองและสถานที่ ท่องเที่ยว	๖.๑ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขต เมือง และสถานที่ท่องเที่ยว ที่ สำคัญในพื้นที่ที่สมบูรณ์ ๖.๒ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงในชุมชน เพื่อ สนับสนุนการประกอบการของ วิสาหกิจ และกลุ่มชุมชน ในทุก ชุมชน	๖.๑ ติดตั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขตเมือง และสถานที่ ท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ และในพื้นที่ของกลุ่มชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน
๗. พัฒนาศูนย์กระจายสินค้า ในพื้นที่	๗.๑ ศูนย์กระจายสินค้าเดิมในพื้นที่ ได้รับการพัฒนาด้านต่าง ๆ	๗.๑ พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าเดิมในพื้นที่

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
		๗.๒ ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดสร้างศูนย์กระจายสินค้าเพิ่มเติมในพื้นที่ที่เหมาะสม
๘. สร้างความมั่นคงของระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่ เพื่อรองรับการพัฒนาในด้านต่างๆ	๘.๑ ระบบไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร ในพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์และมี ความเสถียร	๘.๑ วิเคราะห์ความต้องการไฟฟ้า ประปา และระบบการสื่อสารในพื้นที่ ๘.๒ จัดทำแผนการจัดการ ไฟฟ้า ประปา และระบบการสื่อสารในพื้นที่ เพื่อให้เพียงพอต่อการพัฒนาทุก ๆ ด้านทั้งในปัจจุบัน และอนาคต
๙. สนับสนุน ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทนในชุมชน (และภาคการเกษตร)	๙.๑ มีชุมชนที่มีการใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก จำนวน ๕ ชุมชนต่อปี ๙.๒ มีมาตรการในการลดการใช้พลังงานสำหรับหน่วยงานภาครัฐ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ในพื้นที่	๙.๑ จัดอบรมการใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือกให้กับกลุ่มชุมชนต่างๆ ๙.๒ พัฒนาพลังงานทางเลือกหรือพลังงานทดแทนที่เหมาะสมให้กับชุมชน และประยุกต์ใช้ให้มีในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ๙.๓ สร้างมาตรการในการลดหรือประหยัดการใช้พลังงาน สำหรับหน่วยงานภาครัฐ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ ในพื้นที่

๕) การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การบริหารจัดการขยะมูลพิษ และน้ำเสียในพื้นที่	๑.๑ ปริมาณขยะในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ๑.๒ น้ำของแม่น้ำสายหลัก แหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ และน้ำทะเลชายฝั่ง ดีเพิ่มขึ้น ๑.๓ ปริมาณขยะที่มีการจัดการ อย่างถูกต้องคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของปริมาณขยะทั้งหมด ๑.๔ ปริมาณในน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดอย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของน้ำเสียทั้งหมด	๑.๑ รมรณรงค์ หรืออบรมการสร้าง ความเข้าใจในการบริหารจัดการขยะให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อลดการสร้างขยะ และการจัดการขยะอย่างเหมาะสม ๑.๒ สร้างมาตรการเชิงจูงใจและมาตรการเชิงบังคับเพื่อลดการสร้างขยะ และการจัดการขยะอย่างเหมาะสม ๑.๓ รมรณรงค์ หรืออบรมการสร้าง ความเข้าใจในการบริหารจัดการน้ำเสียให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อลดการสร้างน้ำเสียและการจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม ๑.๔ สร้างมาตรการเชิงจูงใจ และมาตรการ เชิงบังคับเพื่อลดการสร้างน้ำเสีย และการจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม ๑.๕ ให้ อปท.ดำเนินการเรื่องการจัดการน้ำเสีย ๑.๖ มีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาจัดการขยะ
๒. การแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง การฟื้นฟูแหล่งน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	๒.๑ ชายฝั่งทะเลในพื้นที่ได้รับ การแก้ไข หรือป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเหมาะสม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ของชายฝั่งที่มีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทั้งหมด ๒.๒ ทะเลสาบสงขลาได้รับการแก้ไข เรื่องการตื่นเงิน ๒.๓ การทำการประมงผิดกฎหมาย ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	๒.๑ จัดโครงการป้องกัน และ/หรือ แก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งของ กลุ่มจังหวัด ๒.๒ ขุดลอกทะเลสาบสงขลาเพื่อแก้ไข ปัญหาการตื่นเงิน ๒.๓ รมรณรงค์เพื่อลดการทำประมงอย่างผิดกฎหมาย ในแหล่งน้ำต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด ๒.๔ บังคับใช้กฎหมายการทำประมง ที่ผิดกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ส่งเสริมการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	๓.๑ มีกิจการเดิม หรือกิจการใหม่ ที่มีการลงทุนที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ กิจการต่อปี	๓.๑ จัดโครงการวินิจฉัยสถานประกอบการเพื่อ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพื่อจัดกิจกรรม หรือปรับกิจกรรมต่างๆ ในสถานประกอบการให้กิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓.๒ สนับสนุนสถานประกอบการในการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ผ่านกลไกต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๓.๒ มีกิจการที่สามารถการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ ร้อยละ ๕ จำนวน ๕ กิจการต่อปี	๓.๓ สนับสนุนการจัดตั้งบริษัทที่มีกิจการ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓.๔ สนับสนุนกิจกรรมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคชุมชน หรือภาคส่วนต่างๆ
๔. ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่า การปลูกป่า การปลูกป่าชุมชน และป่าชายเลน	๔.๑ มีกิจกรรม/โครงการ ด้านการอนุรักษ์ป่า หรือการเพิ่มพื้นที่ป่า ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี ๔.๒ สัดส่วนพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑ ของพื้นที่ป่าไม้ ๔.๓ มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น ๑๐๐๐ ไร่ต่อปี ๔.๔ มีการผลิต กล้าไม้ ๑๐๐,๐๐๐ กล้า ต่อปี	๔.๑ รมรณรงค์ให้ประชาชนเกิดความตระหนัก ในการอนุรักษ์ป่า ป่าชายเลน ๔.๒ จัดโครงการด้านการอนุรักษ์ป่า หรือการเพิ่มพื้นที่ป่า ๔.๓ สนับสนุนให้ สถานประกอบการ จัดโครงการอนุรักษ์ป่า การเพิ่มพื้นที่ป่า เพื่อเป็นโครงการ CSR สถานประกอบการ ๔.๔ ส่งเสริมการพัฒนากล้าไม้และการปลูกป่าเศรษฐกิจ
๕. การพัฒนาคุณภาพดิน และน้ำ	๕.๑ คุณภาพดิน และคุณภาพน้ำ ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดมีคุณภาพตามมาตรฐาน	๕.๑ สุ่มตรวจวิเคราะห์ดิน และคุณภาพน้ำในพื้นที่การเกษตรสำคัญของกลุ่มจังหวัด ๕.๒ จัดโครงการพัฒนาคุณภาพดินและน้ำ
๖. การแก้ปัญหาหน้าท่วมและน้ำแล้ง	๖.๑ พื้นที่น้ำท่วม และน้ำแล้งลดลง	๖.๑ พัฒนาโครงการสร้างแหล่งเก็บน้ำเพื่อการเกษตร
๗. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง	๗.๑ มีกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทะเล และชายฝั่ง ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี ๗.๒ มีการฟื้นฟูพื้นที่ปะการัง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี ๗.๓ มีการติดตั้งจุดเรือเพื่อป้องกันการทำลายปะการัง	๗.๑ จัดกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง ๗.๒ มีมาตรการในการป้องกันการทำลายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและมีการบังคับใช้อย่างเข้มงวด ๗.๓ มีการฟื้นฟูปะการัง ๗.๔ มีการติดตั้งและการซ่อมบำรุงจุดเรือให้ใช้งานได้อย่างสมบูรณ์
๘. มีบริการทางการแพทย์ และศูนย์ทางการแพทย์อย่างครบวงจร	๘.๑ มีศูนย์การแพทย์และบริการทางการแพทย์อย่างครบวงจรในเขตภาคใต้ตอนบน	๘.๑ ศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสม หรือรูปแบบที่จะเหมาะสมในการจัดตั้งศูนย์บริการทางการแพทย์อย่างครบวงจร ๘.๒ จัดทำข้อเสนอในการจัดตั้งศูนย์การแพทย์ และบริการทางการแพทย์อย่างครบวงจร
๙. การพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ	๙.๑ มีเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ เช่น Telemedicine ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	๙.๑ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ
๑๐. การมีองค์กร และกิจกรรมในการดูแลผู้สูงอายุ	๑๐.๑ มีองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจรในพื้นที่ มีแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการประจำปีในการดูแลผู้สูงอายุ	๑๐.๑ จัดตั้งหรือสนับสนุนการจัดตั้งองค์กร ที่มีบทบาทหน้าที่ในการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจร ๑๐.๒ จัดทำแผนพัฒนาหรือแผนปฏิบัติการประจำปีในการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อให้สามารถดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน
๑๑. การสร้างระบบ กลไก ในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ และอุบัติซ้ำ และภัยพิบัติ	๑๑.๑ มีกลไกในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ อุบัติซ้ำระดับจังหวัด อุตสาหกรรม และองค์กร ๑๑.๒ มีกลไกในการเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด	๑๑.๑ จัดทำมาตรการในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ ในระดับจังหวัด อุตสาหกรรม และองค์กร ๑๑.๒ จัดสร้างกลไก หรือมาตรการในการเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑๒. พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน	๑๒.๑ มีเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน ในทุกจังหวัด	๑๒.๑ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเมือง และชุมชน
๑๓. เสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเอง และพึ่งพากันเอง และ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับชุมชน	๑๓.๑ มีกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเอง อย่างน้อย ๕ กิจกรรมต่อปี ๑๓.๒ มีกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชนอย่าง น้อย ๕ กิจกรรมต่อปี	๑๓.๑.๑ จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเอง ๑๓.๑.๒ จัดกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับชุมชน
๑๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน องค์กรเครือข่าย สหกรณ์ และวิสาหกิจชุมชน	๑๔.๑ มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน อย่างน้อย ๕ กิจกรรม ๑๔.๒ มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน อย่างน้อย ๕ กิจกรรมต่อปี	๑๔.๑ จัดกิจกรรมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน ๑๔.๒ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน
๑๕. สร้างกลไกในการให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องปฏิบัติงานและประสานงานด้วยกัน ในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา	๑๕.๑ มีคณะกรรมการบริหารจัดการรายประเด็นพัฒนา หรือรูปแบบอื่น ที่ทำให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องทำงานประสานงานกัน ในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา	๑๕.๑ จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการคณะกรรมการขับเคลื่อนหรือคณะกรรมการรูปแบบอื่น เพื่อขับเคลื่อนประเด็นพัฒนาแต่ละประเด็นพัฒนา หรือการใช้รูปแบบอื่นจะทำให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องทำงานประสานงานกัน ในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา ในทุกประเด็นพัฒนา
๑๖. พัฒนากลไกเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงาน ภาค รัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อสร้างการยอมรับการพัฒนา	๑๖.๑ มีกลไก หรือการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงานภาครัฐ กับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อสร้างการยอมรับการพัฒนาในทุกกิจกรรมการพัฒนาขนาดใหญ่	๑๖.๑ จัดเวทีประชาคม หรือจัดเวทีรูปแบบอื่น เพื่อได้เสริมสร้างความเข้าใจร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ร่วมในกิจกรรม การพัฒนาขนาดใหญ่ หรือกิจกรรม การพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด ๑๖.๒ จัดทำ SEA ๑๖.๓ (Strategic Environmental Assessment) ในพื้นที่พัฒนาเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด
๑๗. การพัฒนา Smart Living City	๑๗.๑ มีพื้นที่เมืองตัวอย่างในการเป็น Smart Living City	๑๗.๑ ศึกษาการความพร้อมของจังหวัด ในกลุ่มจังหวัด หรือพื้นที่ใดพื้นที่ หนึ่งในกลุ่มจังหวัด ที่มีความพร้อม ในการพัฒนาเป็นพื้นที่สาธิต Smart Living City ๑๗.๑.๒ จัดกิจกรรมการเป็น Smart Living City ในพื้นที่เป้าหมายที่ได้คัดเลือกไว้
๑๘. ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนในพื้นที่	๑๘.๑ มีกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนในพื้นที่ ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี	๑๘.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยที่ดี ของประชาชนในพื้นที่
๑๙. ความสำเร็จของการบริหารจัดการ การพัฒนา กลุ่มจังหวัด	๑๙.๑ ความสำเร็จของการบริหารจัดการ การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	๑๙.๑ มีการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ

ที่มา : สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุงสุราษฎร์ธานี สงขลา),แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ , ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖)

๒.๑๒.๓ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๘๕)

๑. เป้าหมายการพัฒนา “สงขลา ศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน มหานครนำอยู่ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”

ศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง สงขลาเป็นจังหวัดที่มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ มุ่งเน้นให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ สามารถดึงดูด นักลงทุน นักท่องเที่ยว จากภูมิภาคอาเซียน

มหานครนำอยู่ หมายถึง จังหวัดสงขลาเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่ ที่มีความเป็นศูนย์กลางในหลายมิติ มีลักษณะเป็นใจกลางเมืองชานเมือง และเชื่อมโยงกับเมืองรอบๆ ด้วยระบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวก มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ด้านการค้า การลงทุน มีพหุวัฒนธรรม และมีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม มีศักยภาพในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเมืองให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกมิติโดยมีองค์ประกอบที่ดี ๖ ประการ คือ การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล การพัฒนาเศรษฐกิจการทำงานร่วมกันทางสังคมความเท่าเทียมทางสังคม ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต เป็นศูนย์กลางการเชื่อมต่อของภูมิภาค มีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีอัตลักษณ์ท้องถิ่น และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับความต้องการของคนทุกกลุ่ม

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง สงขลาเป็นเมืองที่มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) หรือ SDGs

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วงระยะเวลา ๕ ปี

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑) เป้าหมายการพัฒนา ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ - เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ - เป็นเมืองนำอยู่	ตัวชี้วัดเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ - GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ ๑ (ข้อมูลปี ๒๕๕๙-๒๕๖๔ GDP เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ๑.๑๙ GPP สงขลา เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ -๐.๗๖) - HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๕ ต่อปี (ข้อมูลปี ๒๕๕๘-๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑ ต่อปี) - ลำดับเมืองนำอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ ๑ ลำดับ (ข้อมูลจากกองยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง สศช.)
๒) เป้าหมายการพัฒนา ปี ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕ - เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของ IMT-GT - เป็นเมืองนำอยู่อัจฉริยะ	ตัวชี้วัดเป้าหมาย ปี ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕ - GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ ๑ - HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๕ ต่อปี - ลำดับเมืองนำอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ ๑ ลำดับ
๓) เป้าหมายการพัฒนา ปี ๒๕๗๖ – ๒๕๘๐ - เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของ ASEAN ตอนล่าง - เป็นมหานครนำอยู่	ตัวชี้วัดเป้าหมาย ปี ๒๕๗๖ – ๒๕๘๐ - GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ ๑ - HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๕ ต่อปี - ลำดับเมืองนำอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ ๑ ลำดับ
๔) เป้าหมายการพัฒนา ปี ๒๕๘๑ – ๒๕๘๕ - เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของ ASEAN - เป็นมหานครนำอยู่อย่างยั่งยืน	ตัวชี้วัดเป้าหมาย ปี ๒๕๘๑ – ๒๕๘๕ - GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ ๑ - HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๕ต่อปี - ลำดับเมืองนำอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ ๑ ลำดับ

๓. แผนการดำเนินงานที่สำคัญ/แผนที่นำทาง (Roadmap)

Roadmap	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
๑. แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ เชื่อมต่อภายในเมืองและประเทศอื่นๆใน ASEAN ๒. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการห่วงโซ่คุณค่าแบบบูรณาการ	๑. ขยายพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ SEZ ระเบียบเศรษฐกิจเชื่อมโยงและนิคมอุตสาหกรรม ๒. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยใช้เทคโนโลยีระบบอัจฉริยะ	๑. ยกระดับและขยายโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดสงขลาให้รองรับต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในทุกมิติ	๑. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน
๒. แผนการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นเกษตรปลอดภัยเกษตรชีวภาพเกษตรแปรรูป	๑. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการผลิตและการแปรรูปที่ได้คุณภาพเพื่อสร้างแบรนด์สินค้าและเข้าสู่ตลาดเฉพาะกลุ่ม (niche market) ๒. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทั้งด้านเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูป และบรรจุรวมถึงการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	๑. เพิ่มประสิทธิภาพห่วงโซ่คุณค่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างเกษตรกร ผู้แปรรูปผู้จัดจำหน่าย และผู้ค้าปลีก รวมถึงการจับคู่ธุรกิจเพื่อให้เกิดการขยายตลาดทั้งในประเทศและ IMTGT	๑. ส่งเสริมให้มีการกำหนดมาตรฐาน และคุณภาพ ให้เป็นที่ยอมรับในตลาด ASEAN	๑. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาที่มุ่งเน้นความยั่งยืน การปรับตัวตามบริบทการเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นธรรมในผลประโยชน์สำหรับทุกภาคส่วน
๓. แผนการพัฒนาผู้ประกอบการ SME และ startup เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างระบบนิเวศทางธุรกิจและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ และโอกาสในการเข้าสู่ตลาด ASEAN	๑. การส่งเสริมการสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบในระดับอาเซียน การเข้าสู่ตลาดระหว่างประเทศ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การเพิ่มมาตรฐานคุณภาพ เพื่อให้ผู้ประกอบการแสดงตัวตนในตลาด	๑. ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน สร้างโอกาสในการระดมทุน สนับสนุนผู้ประกอบการ เพื่อสังคมและสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อขับเคลื่อนผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
๔. แผนงานยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูง	๑. ส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์อัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวและศิลปวัฒนธรรม ๒. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการปรับปรุง พัฒนา และขยายพื้นที่ หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่	๑. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน และการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวระดับสากล ๒. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมการท่องเที่ยว	๑. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ๒. ส่งเสริมสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยวมูลค่าสูง	๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืน

Roadmap	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
๕. แผนงานยกระดับสงขลาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน	<p>๑. เพิ่มศักยภาพบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้มั่นใจในบริการคุณภาพสูงและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน</p> <p>๒. ส่งเสริมให้มีการใช้เกษตรชีวภาพภูมิปัญญาความเชื่อความศรัทธาเพื่อการดูแลและรักษาสุขภาพ</p> <p>๓. ส่งเสริมการสร้างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในทางการแพทย์และสุขภาพ</p> <p>๔. ยกระดับสงขลาเป็นศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพในเขต IMT-GT</p>	<p>๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทั้งรูปแบบการแพทย์สมัยใหม่และการแพทย์ทางเลือก</p> <p>๒. ยกระดับสงขลาเป็นศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพในเขต ASEAN ตอนล่าง</p>	<p>๑. ส่งเสริมการรักษาเฉพาะทาง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สร้างความร่วมมือและความร่วมมือกับองค์กรด้านสุขภาพระดับภูมิภาค</p> <p>๒. ลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับอุตสาหกรรม การแพทย์และสุขภาพ โดยเน้นนวัตกรรมการรักษาและเทคโนโลยี</p> <p>๓. ยกระดับสงขลาเป็นศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพในเขต ASEAN</p>	<p>๑. เสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและการวิจัยเพื่อส่งเสริมนวัตกรรมในอุตสาหกรรม การแพทย์และสุขภาพ</p>
๖. แผนยกระดับด้านการศึกษา	๑. ยกระดับการศึกษาเป็นศูนย์กลางของภาคใต้	๑. ยกระดับการศึกษาเป็นศูนย์กลาง IMT-GT	๑. ยกระดับการศึกษาเป็นศูนย์กลางของ ASEAN ตอนล่าง	๑. ยกระดับการศึกษาเป็นศูนย์กลางของ ASEAN
๗. แผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	<p>๑. เพิ่มขีดความสามารถของทุกภาคส่วนในการรับรู้และรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๒. ส่งเสริมการปรับตัวให้มีการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสีเขียว</p>	๑. ยกระดับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	<p>๑. ส่งเสริมให้มีการดำเนินธุรกิจและใช้ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. ส่งเสริมการเติบโตของเศรษฐกิจสีเขียว</p>	๑. เสริมสร้างมิติทางสังคมของความยั่งยืนโดยการส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรและโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน
๘. แผนพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	<p>๑. พัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพร่วม SEA games ในปี ๒๕๖๘ และพัฒนากิจการกรม/ธุรกิจต่อยอด</p> <p>๒. เสริมสร้างแนวทางการบริหารจัดการ เมืองให้เกิดความน่าอยู่แบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน</p> <p>๓. ส่งเสริมสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น AI, บล็อกเชน และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อเป็นเมืองอัจฉริยะ</p>	๑. ยกระดับและขยายการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น AI, บล็อกเชน และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อเป็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	๑. ส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และการฟื้นฟูระบบนิเวศ	๑. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีเมืองอัจฉริยะแบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

๒.๑๒.๔ แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“สงขลาเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ เชื่อมโยงอาเซียน พัฒนาอย่างยั่งยืน”

๒. พันธกิจ

- ๑) พัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การบริการทางการแพทย์ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อรองรับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้เชื่อมโยงอาเซียน
- ๒) พัฒนาสงขลาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ ประชาชนมีคุณภาพ ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง เติบโตบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) รักษาความสงบเรียบร้อย มั่นคงปลอดภัย เอื้อต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและหนุนเสริมการพัฒนาของเศรษฐกิจ
- ๔) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด	ข้อมูลปีฐาน	เป้าหมายรายปี																															
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐																											
๑. เศรษฐกิจเจริญเติบโต อย่างมีเสถียรภาพ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น	อัตราขยายตัว GPP ย้อนหลัง ๓ ปี (๒๕๖๒-๒๕๖๔) หดตัวร้อยละ -๑.๖๐ ปี ๒๕๖๔ GPP ขยายตัวร้อยละ ๑.๘๐	๑	๑	๑	๑	๑																											
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีบนวิถีความพอเพียง	ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑.๐																																	
๓. คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีและรักษาสถานะทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ค่าเป้าหมาย : ปี ๒๕๗๐ มีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า ปี ๒๕๖๒	รายได้จากการท่องเที่ยว ปี ๒๕๖๒ = ๖๖,๓๕๖.๕๒ บาท ปี ๒๕๖๓ = ๒๒,๘๗๐.๕๖ บาท ปี ๒๕๖๔ = ๓,๒๕๔.๓๑ บาท ปี ๒๕๖๕ = ๑๕,๗๓๙.๑๖ บาท	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๘																											
	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑.๒๕ ต่อปี	ข้อมูล ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๑ ต่อปี	๑.๒๕	๑.๒๕	๑.๒๕	๑.๒๕	๑.๒๕																											
		<table border="1"> <thead> <tr> <th>ปี</th> <th>ดัชนีความก้าวหน้า</th> <th>อัตราการเพิ่ม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๒๕๕๘</td> <td>๐.๖๒๒๙</td> <td></td> </tr> <tr> <td>๒๕๕๙</td> <td>๐.๖๐๒๖</td> <td>-๓.๒๕</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๐</td> <td>๐.๖๑๗๖</td> <td>๒.๔๙</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๑</td> <td>๐.๖๒๕๗</td> <td>๑.๓๐</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๒</td> <td>๐.๖๔๕๒</td> <td>๓.๑๒</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๓</td> <td>๐.๖๖๐๖</td> <td>๒.๓๙</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๔</td> <td>๐.๖๖๓๖</td> <td>๐.๔๕</td> </tr> <tr> <td>เฉลี่ย</td> <td></td> <td>๑.๐๘</td> </tr> </tbody> </table>	ปี	ดัชนีความก้าวหน้า	อัตราการเพิ่ม	๒๕๕๘	๐.๖๒๒๙		๒๕๕๙	๐.๖๐๒๖	-๓.๒๕	๒๕๖๐	๐.๖๑๗๖	๒.๔๙	๒๕๖๑	๐.๖๒๕๗	๑.๓๐	๒๕๖๒	๐.๖๔๕๒	๓.๑๒	๒๕๖๓	๐.๖๖๐๖	๒.๓๙	๒๕๖๔	๐.๖๖๓๖	๐.๔๕	เฉลี่ย		๑.๐๘					
ปี	ดัชนีความก้าวหน้า	อัตราการเพิ่ม																																
๒๕๕๘	๐.๖๒๒๙																																	
๒๕๕๙	๐.๖๐๒๖	-๓.๒๕																																
๒๕๖๐	๐.๖๑๗๖	๒.๔๙																																
๒๕๖๑	๐.๖๒๕๗	๑.๓๐																																
๒๕๖๒	๐.๖๔๕๒	๓.๑๒																																
๒๕๖๓	๐.๖๖๐๖	๒.๓๙																																
๒๕๖๔	๐.๖๖๓๖	๐.๔๕																																
เฉลี่ย		๑.๐๘																																

๔. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: พัฒนาและยกระดับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มแข่งขันได้
- ๒) เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนที่สำคัญของประเทศ และมีการค้าชายแดนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- ๔) เพื่อสร้างและพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำการค้า การลงทุน ผู้ประกอบการค้ามีความเข้มแข็ง มีศักยภาพระดับประเทศและนานาชาติ
- ๕) เพื่อสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงระบบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ รองรับการใช้งานของคนทุกกลุ่ม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลปีฐาน	เป้าหมายรายปี																																							
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐																																			
เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑.๐	อัตราขยายตัว GPP ย้อนหลัง ๓ ปี (๒๕๖๒ -๒๕๖๔) หดตัวร้อยละ -๑.๖๐ ปี ๒๕๖๔ GPP ขยายตัวร้อยละ ๑.๘๐	๑	๑	๑	๑	๑																																			
	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑.๕	การค้าชายแดนย้อนหลัง ๓ ปี ปี ๒๕๖๔ = ๓๒๙,๙๕๗.๒๒ ลิป. ปี ๒๕๖๕ = ๓๓๐,๓๗๙.๙๒ ลิป. ปี ๒๕๖๖ = ๒๘๑,๙๖๓.๓๒ ลิป. ปีฐานมูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี = ๓๑๔,๑๐๐.๑๕ ลิป.	๐.๕	๐.๕	๑.๐	๑.๐	๑.๕																																			
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสงขลา (GPP) ภาคเกษตร เพิ่มขึ้น ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๒	<table border="1"> <thead> <tr> <th>ปี</th> <th>มูลค่า (ล้านบาท)</th> <th>ขยายตัว (%)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>๒๕๕๕</td><td>๒๖,๔๘๖</td><td>๑๘.๑๙</td></tr> <tr><td>๒๕๕๖</td><td>๒๖,๘๓๑</td><td>๑.๓๐</td></tr> <tr><td>๒๕๕๗</td><td>๒๕,๙๔๗</td><td>-๓.๓๐</td></tr> <tr><td>๒๕๕๘</td><td>๒๕,๐๙๓</td><td>-๓.๒๙</td></tr> <tr><td>๒๕๕๙</td><td>๒๕,๒๖๔</td><td>๐.๖๘</td></tr> <tr><td>๒๕๖๐</td><td>๒๒,๔๗๕</td><td>-๑๑.๐๔</td></tr> <tr><td>๒๕๖๑</td><td>๒๕,๑๖๐</td><td>๑๑.๙๕</td></tr> <tr><td>๒๕๖๒</td><td>๒๒,๘๕๐</td><td>-๙.๑๘</td></tr> <tr><td>๒๕๖๓</td><td>๒๑,๒๓๙</td><td>-๗.๐๕</td></tr> <tr><td>๒๕๖๔</td><td>๒๒,๓๕๘</td><td>๕.๒๗</td></tr> <tr><td colspan="2">เฉลี่ย ๑๐ ปี</td><td>๐.๓๕</td></tr> </tbody> </table>	ปี	มูลค่า (ล้านบาท)	ขยายตัว (%)	๒๕๕๕	๒๖,๔๘๖	๑๘.๑๙	๒๕๕๖	๒๖,๘๓๑	๑.๓๐	๒๕๕๗	๒๕,๙๔๗	-๓.๓๐	๒๕๕๘	๒๕,๐๙๓	-๓.๒๙	๒๕๕๙	๒๕,๒๖๔	๐.๖๘	๒๕๖๐	๒๒,๔๗๕	-๑๑.๐๔	๒๕๖๑	๒๕,๑๖๐	๑๑.๙๕	๒๕๖๒	๒๒,๘๕๐	-๙.๑๘	๒๕๖๓	๒๑,๒๓๙	-๗.๐๕	๒๕๖๔	๒๒,๓๕๘	๕.๒๗	เฉลี่ย ๑๐ ปี		๐.๓๕	๒	๒	๒	๒	๒
		ปี	มูลค่า (ล้านบาท)	ขยายตัว (%)																																						
		๒๕๕๕	๒๖,๔๘๖	๑๘.๑๙																																						
		๒๕๕๖	๒๖,๘๓๑	๑.๓๐																																						
		๒๕๕๗	๒๕,๙๔๗	-๓.๓๐																																						
		๒๕๕๘	๒๕,๐๙๓	-๓.๒๙																																						
		๒๕๕๙	๒๕,๒๖๔	๐.๖๘																																						
		๒๕๖๐	๒๒,๔๗๕	-๑๑.๐๔																																						
		๒๕๖๑	๒๕,๑๖๐	๑๑.๙๕																																						
		๒๕๖๒	๒๒,๘๕๐	-๙.๑๘																																						
		๒๕๖๓	๒๑,๒๓๙	-๗.๐๕																																						
๒๕๖๔	๒๒,๓๕๘	๕.๒๗																																								
เฉลี่ย ๑๐ ปี		๐.๓๕																																								
ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว	ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๓.๙๔ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๔.๗๐ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๕.๔๕	๘๐	๙๐	๑๐๐	๒๕ (ระดับ๓)	๕๐ (ระดับ๓)																																				

ที่มา : สศช. www.nesdc.go.th

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย และมีมูลค่าสูง และการตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
- ๒) ยกระดับอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมคุณภาพ เต็มโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- ๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและยกระดับระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ รองรับการค้าและบริการทางเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบ ปลอดภัยและมีมาตรฐาน
- ๔) ยกระดับเศรษฐกิจสงขลาสู่เศรษฐกิจยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการพัฒนาการค้าและบริการแห่งอนาคต (Smart City)
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนากิจการ SMEs วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร ทางด้านการตลาด เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยว การกีฬา และบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีมาตรฐาน เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพ สร้างงาน อาชีพ และเศรษฐกิจที่มั่นคง
- ๒) เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเพื่อการเสริมสร้างความสุขแก่ประชาชน สู่เมืองแห่งความสุข สุขภาวะดี
- ๓) เพื่อส่งเสริม พัฒนาการบริการและโลจิสติกส์ สนับสนุนการท่องเที่ยวเพื่อความเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลปีฐาน	เป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ค่าเป้าหมาย : ปี ๒๕๗๐ มีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า ปี ๒๕๖๒	รายได้จากการท่องเที่ยว ปี ๒๕๖๒ = ๖๖,๓๕๖.๕๒ บาท ปี ๒๕๖๓ = ๒๒,๘๗๐.๕๖ บาท ปี ๒๕๖๔ = ๓,๒๕๔.๓๑ บาท ปี ๒๕๖๕ = ๑๕,๗๓๙.๑๖ บาท	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๘
	จำนวนคนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ คน	จำนวนคนเข้าร่วม ปี ๒๕๖๒ = ๖,๐๐๐ คน ปี ๒๕๖๓ = ๒,๐๐๐ คน ปี ๒๕๖๔ (ยกเลิกกิจกรรม) ปี ๒๕๖๕ = ๗,๐๐๐ คน	ไม่น้อยกว่า ๘,๐๐๐ คน	ไม่น้อยกว่า ๙,๐๐๐ คน	ไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ คน	ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน	ไม่น้อยกว่า ๑๑,๐๐๐ คน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเรื่องราวของพื้นที่ มีความพร้อมรับมือและความสามารถในการปรับตัวต่อความเสี่ยงทุกรูปแบบ
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฟื้นตัว การเติบโตของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และมีมาตรฐานความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว
- ๓) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๔) สร้างความสมดุลให้การท่องเที่ยวไทย ผ่านการส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว
- ๕) การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

- ๖) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ๗) ส่งเสริม และพัฒนาการขับเคลื่อนเมืองสงขลาสู่เมืองมรดกโลกและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญของภูมิภาค พัฒนาและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างงานสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้แก่ประชาชนและชุมชน
- ๘) ส่งเสริมและพัฒนากีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเพื่อการเสริมสร้างความสุขแก่ประชาชนสู่เมืองแห่งความสุข สุขภาวะดี
- ๙) พัฒนาและส่งเสริมการเป็นสงขลาเมืองไมซ์ (Songkhla MICE City) และขับเคลื่อนสงขลาเมืองกีฬา (Songkhla Sport City) สู่การเป็นจุดหมายปลายทาง ยกระดับมาตรฐานชาติ
- ๑๐) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และสุขภาพ (Medical and Wellness Tourism)
- ๑๑) ส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ และการเชื่อมโยงเส้นทางเรือสำราญ
- ๑๒) ส่งเสริมและพัฒนาโลจิสติกส์ และห่วงโซ่อุปทานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- ๑๓) ส่งเสริมและพัฒนาการขับเคลื่อนเมืองสงขลาสู่เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารสู่การขับเคลื่อนวัฒนธรรมอาหารที่ยั่งยืน (Songkhla City of Gastronomy)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพมนุษย์ ยกระดับคุณภาพชีวิต ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้มีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในสังคมพหุวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีบนฐานความรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม
- ๒) เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาตนเองของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- ๓) เพื่อยกระดับจังหวัดสู่ศูนย์กลางแห่งการศึกษา การเรียนรู้ และการสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- ๔) เพื่อประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนมีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองปรับตัวทันการเปลี่ยนแปลง
- ๕) เพื่อยกระดับขีดความสามารถของจังหวัดในการป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน	เป้าหมายรายปี																															
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐																											
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีบนวิถีความพอเพียงมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑๒๕ ต่อปี	ข้อมูล ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๑ ต่อปี <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th>ปี</th> <th>ดัชนีความก้าวหน้า</th> <th>อัตราการเพิ่ม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๒๕๕๘</td> <td>๐.๖๒๒๙</td> <td></td> </tr> <tr> <td>๒๕๕๙</td> <td>๐.๖๐๒๖</td> <td>-๓.๒๕</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๐</td> <td>๐.๖๑๓๖</td> <td>๒.๔๙</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๑</td> <td>๐.๖๒๕๗</td> <td>๑.๙๐</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๒</td> <td>๐.๖๔๕๒</td> <td>๓.๑๒</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๓</td> <td>๐.๖๖๐๖</td> <td>๒.๓๙</td> </tr> <tr> <td>๒๕๖๔</td> <td>๐.๖๖๓๖</td> <td>๐.๔๕</td> </tr> <tr> <td>เฉลี่ย</td> <td></td> <td>๑.๐๘</td> </tr> </tbody> </table>	ปี	ดัชนีความก้าวหน้า	อัตราการเพิ่ม	๒๕๕๘	๐.๖๒๒๙		๒๕๕๙	๐.๖๐๒๖	-๓.๒๕	๒๕๖๐	๐.๖๑๓๖	๒.๔๙	๒๕๖๑	๐.๖๒๕๗	๑.๙๐	๒๕๖๒	๐.๖๔๕๒	๓.๑๒	๒๕๖๓	๐.๖๖๐๖	๒.๓๙	๒๕๖๔	๐.๖๖๓๖	๐.๔๕	เฉลี่ย		๑.๐๘	๑.๒๕	๑.๒๕	๑.๒๕	๑.๒๕	๑.๒๕
	ปี	ดัชนีความก้าวหน้า	อัตราการเพิ่ม																															
๒๕๕๘	๐.๖๒๒๙																																	
๒๕๕๙	๐.๖๐๒๖	-๓.๒๕																																
๒๕๖๐	๐.๖๑๓๖	๒.๔๙																																
๒๕๖๑	๐.๖๒๕๗	๑.๙๐																																
๒๕๖๒	๐.๖๔๕๒	๓.๑๒																																
๒๕๖๓	๐.๖๖๐๖	๒.๓๙																																
๒๕๖๔	๐.๖๖๓๖	๐.๔๕																																
เฉลี่ย		๑.๐๘																																
	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๔๗	ข้อมูลย้อนหลัง ปีการศึกษา ๒๕๖๔ = ๓๖.๖๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ = ๓๗.๑๘ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ = ๓๕.๒๑	๓๕	๓๘	๔๑	๔๔	๔๗																											

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลปีฐาน	เป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	อัตราคดียาอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน : คดีกลุ่มที่ ๑ ค่าเป้าหมาย:ไม่เกินร้อยละ ๒๐	ข้อมูลย้อนหลัง ปี ๒๕๖๓ = ๓๑.๓๔ : แส่นประชากร ปี ๒๕๖๔ = ๒๗.๐๒ : แส่นประชากร ปี ๒๕๖๕ = ๒๓.๗๕ : แส่นประชากร	๒๘	๒๖	๒๔	๒๒	๒๐
	อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนจังหวัดสงขลาลดลง ค่าเป้าหมาย: ๑๒ : ๑๐๐,๐๐๐ คน (เป้าหมายภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี)	สถิติอัตราเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๖๓ = ๒๔.๖๔ : แส่นประชากร ปี ๒๕๖๔ = ๑๙.๘๑ : แส่นประชากร ปี ๒๕๖๕ = ๒๐.๗๕ : แส่นประชากร	๑๙.๙๒	๑๗.๘๗	๑๕.๘๒	๑๓.๗๖	๑๑.๗๑

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและส่งเสริมการนำผลการวิจัยและองค์ความรู้ (Best Practice) มาเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้และพัฒนาอาชีพของประชาชนทุกช่วงวัย
- ๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด ต่อยอดและสร้างสรรค์ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และศิลปะร่วมสมัย เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม
- ๔) พัฒนา พันฟู และเยียวยาทางเศรษฐกิจและสังคมหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้มีศักยภาพและสมรรถนะที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่และภูมิภาค
- ๖) พัฒนามาตรการ และสร้างระบบป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
- ๗) พัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนเพื่อลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๘) พัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อให้เป็นหมู่บ้าน/ชุมชน เข้มแข็งและสันติสุข
- ๙) ส่งเสริมการพัฒนาเสริมสร้างความมั่นคงและเสริมสร้างความเข้าใจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความสงบเรียบร้อย สร้างความเชื่อมั่นแก่ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน นักธุรกิจ และนักท่องเที่ยว และเสริมสร้างความสมานฉันท์ในพื้นที่ รวมถึงปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน และเพิ่มพื้นที่สีเขียวอย่างต่อเนื่อง
- ๒) เพื่อยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการขยะน้ำเสีย คุณภาพอากาศให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๓) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน	เป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน	อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้จังหวัดสงขลา พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสงขลา เป้าหมาย : ร้อยละ ๒.๓๐	พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสงขลา จากการสำรวจภาพถ่ายดาวเทียมต่อพื้นที่จังหวัด ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) เฉลี่ย ๕๓๙,๘๘๒.๖๙ ไร่ ร้อยละ ๑๑.๑๖ ปี ๒๕๖๑ = ๑๑.๐๒ % ปี ๒๕๖๒ = ๑๑.๑๙ % ปี ๒๕๖๓ = ๑๑.๑๘ % ปี ๒๕๖๔ = ๑๑.๒๑ % ปี ๒๕๖๕ = ๑๑.๑๙ %	๐.๔๖	๐.๔๖	๐.๔๖	๐.๔๖	๐.๔๖
	สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เป้าหมาย : ร้อยละ ๘๕.๐๓	ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ย้อนหลัง ๓ ปี (๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ร้อยละ ๘๕.๐๓ ปี ๒๕๖๓ = ๘๕.๓๖ % ปี ๒๕๖๔ = ๘๖.๗๓ % ปี ๒๕๖๕ = ๘๓.๐๑ %	๘๕.๐๓	๘๕.๐๓	๘๕.๐๓	๘๕.๐๓	๘๕.๐๓
	คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี เป้าหมาย : เกณฑ์ดี	ค่าคะแนนดัชนีคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI) ของทะเลสาบสงขลา ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) เฉลี่ย ๗๐ (เกณฑ์พอใช้) ปี ๒๕๖๑ = ๗๒ ปี ๒๕๖๒ = ๗๒ ปี ๒๕๖๓ = ๗๓ ปี ๒๕๖๔ = ๖๖ ปี ๒๕๖๕ = ๗๐	เกณฑ์ดี	เกณฑ์ดี	เกณฑ์ดี	เกณฑ์ดี	เกณฑ์ดี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพให้สมดุล ด้วยการใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG
- ๒) พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ
- ๓) เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นเมืองสีเขียว (Green City)
- ๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน และการอนุรักษ์พลังงาน

๒.๑๓ แผนปฏิบัติการด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แผนปฏิบัติการด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (SDGs) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ และนโยบาย กรอบความร่วมมือ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่จังหวัดสงขลา

๒.๑๓.๑ แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (SDGs)

แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (SDGs) คือ แผนเพื่อการขับเคลื่อนพันธกิจตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) ให้เกิดเป็นรูปธรรมภายในปี ๒๕๗๓ ตามที่รัฐบาลไทยได้ร่วมลงนามไว้กับองค์การสหประชาชาติ โดยมีเป้าหมาย ๓ ประการ คือ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ความครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection) SDGs มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ เป้าหมายหลัก ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหยบรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

(เป้าประสงค์ (๑) ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓ (๒) ยุติภาวะทุโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาค่าความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘ (๓) เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดิน และทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓ (๔) สร้างหลักประกันระบบการผลิตที่ยั่งยืนและสามารถนำไปปรับใช้ในระบบการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตและการผลิตได้ ที่ช่วยรักษาระบบนิเวศน์ที่เพิ่มความเข้มแข็งในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศ ที่รุนแรง ความแห้งแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพพื้นที่และดิน ภายในปี ๒๕๗๓ (๕) คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและ มีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรม และองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ (๖) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (๗) แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการขจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของกรอบการพัฒนาโดฮา (๘) เลือกลงมาตรฐานที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และผลผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม และยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาค ภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทัวถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ที่มา : <https://www.sdgmove.com/intro-to-sdgs/>

๒.๑๓.๒ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์เกษตรของภูมิภาคอาเซียน”

๒. เป้าหมาย ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ภาคการเกษตร

๓. ตัวชี้วัด

๑) ต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขายลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

๒) มูลค่าการค้าเงินธุรกิจรวมของสหกรณ์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

๓) การอำนวยความสะดวกและให้บริการด้านโลจิสติกส์เกษตรเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ ๑๐๐

๔. ประเด็นและแนวทางการพัฒนา ๓ ประเด็นการพัฒนา ๑๔ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดย่อย	แนวทางการพัฒนา
๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรสถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการในการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตร	๑.๑ สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อยร้อยละ ๙๕ ๑.๒ วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกร มีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๓๐	๑) ยกกระดับสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งให้เป็นผู้ประกอบการโลจิสติกส์เกษตร โดยสามารถประกอบธุรกิจรวบรวมผลผลิต เคลื่อนย้ายวัตถุดิบด้วยบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม ให้บริการแปรรูปผลผลิต จัดเก็บ และกระจายสินค้าเกษตรได้อย่างรวดเร็ว เป็นไปตามมาตรฐาน ที่ได้รับการยอมรับ รวมถึงส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรที่เป็นผู้ประกอบการโลจิสติกส์เกษตรสร้างแบรนด์เป็นของตนเอง และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการโลจิสติกส์เกษตร

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดย่อย	แนวทางการพัฒนา
<p>๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรสถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการในการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตร (ต่อ)</p>	<p>๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปขยายตัวร้อยละ ๔ ต่อปี</p>	<p>๒) สนับสนุนองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตรให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร โดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมการรวบรวม คัดแยก เคลื่อนย้าย จัดเก็บ และกระจายสินค้า รวมถึงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อลดการสูญเสีย การพัฒนาทักษะ การบริหารจัดการฟาร์มตั้งแต่กิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปสินค้าเกษตร และการขนส่งผลผลิตจนถึงมือผู้บริโภคปลายทาง เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๓) สร้างและพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรต้นแบบ ให้เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตรตั้งแต่กิจกรรมการรวบรวม การเคลื่อนย้าย การคัดแยก การจัดเก็บสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน กระบวนการยืดอายุสินค้าเกษตรด้วยบรรจุภัณฑ์ การแปรรูปสินค้าเกษตร การขนส่งและกระจายสินค้าอย่างถูกวิธีเพื่อลดการสูญเสียระหว่างทาง เพื่อให้เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร เข้าใจและเข้าใจองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตรอย่างแพร่หลาย ซึ่งสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อลดต้นทุนการสูญเสียระหว่างทางและสร้างมูลค่าเพิ่มของธุรกิจเกษตรได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๔) พัฒนาศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ให้มีองค์ความรู้ด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร โดยเน้นการพัฒนาศูนย์กลางภาครัฐให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมโลจิสติกส์เกษตร ความจำเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร รวมถึงกระบวนการวางแผน และการบริหารจัดการโซ่อุปทานโลจิสติกส์สินค้าเกษตร เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานด้านโลจิสติกส์เกษตรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยร่วมมือกับภาคเอกชนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์เป็นอย่างดีมาสนับสนุนและต่อยอดทางความคิดให้กับบุคลากรภาครัฐและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์เกษตร</p>
<p>๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร</p>	<p>ด้านสินค้าเกษตร (พืช ประมง ปศุสัตว์) ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ จำนวน ๑๓๔ แห่ง</p>	<p>๑) สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร อาทิ ห้องเย็น โกดังเก็บสินค้า และรถโฟล์คลิฟท์ ให้แก่สถาบันเกษตรกร เพื่อสนับสนุนให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร</p> <p>๒) ยกระดับศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของสถาบันเกษตรกร และสร้างเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้เป็นฐานการรวบรวม กระจาย และเป็นจุดเชื่อมต่อการขนส่งสินค้าเกษตร ที่สำคัญในภูมิภาค โดยพัฒนาสถาบันเกษตรกรที่มีความพร้อมให้เป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรที่สามารถติดตามสินค้าเกษตรได้ตลอดการขนส่ง พร้อมทั้งขยายเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้เป็นจุดรับส่งสินค้าเกษตร (Drop - off) ของจังหวัดและชุมชน เพื่อกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภคปลายทางได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพรองรับการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของประเทศและเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคอาเซียน</p> <p>๓) พัฒนาตลาดกลางและเชื่อมโยงตลาดระดับต่าง ๆ โดยสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์ จากตลาดกลางของสหกรณ์ที่มีอยู่ให้เต็มประสิทธิภาพ และสร้างกลไกเชื่อมโยงเครือข่ายตลาดระดับต่าง ๆ ของภาครัฐและเอกชนทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ให้กับเกษตรกร อาทิ ตลาดสหกรณ์ ตลาดเกษตรกร ตลาดท้องถิ่น ตลาดชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางรองรับผลผลิตทางการเกษตร</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดย่อย	แนวทางการพัฒนา
<p>๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร (ต่อ)</p>		<p>๔) บูรณาการและผลักดันการใช้กลไกภาครัฐ อาทิ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร องค์การคลังสินค้า ทำหน้าที่ด้านการตลาดและให้บริการด้านโลจิสติกส์เกษตร ตลอดจนส่งเสริมการขายสินค้าเกษตรแบบออนไลน์และออฟไลน์ และจัดงานแสดงสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๕) ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตรเพื่อรองรับ การเป็นศูนย์กลางการค้าของภูมิภาคอาเซียน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ณ ด่านสินค้าเกษตร ด้วยการลดขั้นตอนกระบวนการด้านพิธีการศุลกากร และลดระยะเวลาการเคลื่อนย้ายสินค้าผ่านด่าน ตลอดจนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตรให้เชื่อมโยงไร้รอยต่อ จัดตั้งศูนย์บริการด้านการเกษตร (Agricultural Service Provider: ASP) และ สนับสนุนให้มี ศูนย์กลางโลจิสติกส์สินค้าเกษตรครบวงจรของภูมิภาค (Hub & Spoke) เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายและการขนส่งสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่อง หลายรูปแบบ (Multimodal Transportation) ครอบคลุมการขนส่งทางน้ำ ทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศภายในประเทศและเชื่อมโยงระหว่างประเทศให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และลดการสูญเสีย ระหว่างทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๖) เจรจาและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์สินค้าเกษตร ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดนรองรับการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของประเทศ เช่น การเพิ่มด่านในพิธีสารว่าด้วยการนำเข้าส่งออกสินค้าเกษตรรายสินค้า และความร่วมมือในการสร้างจุดตรวจร่วม เพื่อตรวจปล่อยสินค้าบริเวณชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น</p>
<p>๓. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนโลจิสติกส์ภาคการเกษตร</p>	<p>มูลค่าผลผลิตของฟาร์ม/แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมงเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี</p>	<p>๑) จัดทำระบบฐานข้อมูลที่ครอบคลุมทุกมิติและสอดคล้องกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและการบริหารจัดการโลจิสติกส์ภาคการเกษตร โดยสนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรจัดเก็บข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์เกษตร รวมทั้งการพัฒนาแอปพลิเคชันรองรับการจัดเก็บข้อมูล</p> <p>๒) พัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์เกษตรผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการด้านการนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) ที่เชื่อมโยงข้อมูลหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในรูปแบบภาครัฐสู่ภาครัฐ (Government to Government : G๒G) ภาครัฐสู่ภาคธุรกิจ (Government to Business : G๒B) และภาคธุรกิจสู่ภาคธุรกิจ (Business to Business : B๒B) เพื่อให้สามารถดำเนินพิธีการ ข้ามพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (Single Stop Inspection – SSI) ทั้งในเรื่องของพิธีการศุลกากร การตรวจกักกันพืชและสัตว์ (Custom Immigration Quarantine – CIQ) ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวก แก่ผู้ประกอบการให้สามารถเคลื่อนย้ายสินค้าผ่านแดนได้อย่างรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า</p> <p>๓) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมมาใช้ในการอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร อาทิ การขนส่งด้วยระบบควบคุมอุณหภูมิด้วยโซ่ความเย็น (Cold Chain) และระบบติดตาม (Global Positioning System : GPS) การนำปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) และแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการคลังสินค้าและการขนส่ง การพัฒนาตลาดออนไลน์ เชื่อมโยงกับกระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนใช้ระบบดิจิทัลในการโอนเงินซื้อขายสินค้า การตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตร เช่น Blockchain เป็นต้น</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดย่อย	แนวทางการพัฒนา
๓. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (ต่อ)		๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์เกษตร รวมทั้งการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการเก็บเกี่ยว การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การขนส่ง และการเก็บรักษา เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในลดการสูญเสีย และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ (มีนาคม ๒๕๖๕) <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER&/DRAWER๐๙๔/GENERAL/DATA๐๐๐๓/๐๐๐๐๓๗๖๙.PDF>

๒.๑๓.๓ แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยเป็นผู้นำเกษตรอินทรีย์ของภูมิภาคอาเซียน บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๐”

๒. วัตถุประสงค์

๑) เพื่อส่งเสริมระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีธรรมชาติ รักษาความสมดุลให้กับระบบนิเวศ มีความปลอดภัย นำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีของผู้ผลิตและผู้บริโภค

๒) เพื่อยกระดับการผลิตเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานในระดับชุมชน ระดับประเทศ และระดับสากล ให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

๓. เป้าหมาย

สินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยมีคุณภาพและมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศ และระดับสากล สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและยกระดับรายได้ให้เกษตรกร นำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีอย่างยั่งยืน

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี

๕. ประเด็นการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเกษตรอินทรีย์

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ประเด็นย่อย/แนวทางการดำเนินงาน
๑. พัฒนาศักยภาพการผลิต และการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์	๑. จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ไม่น้อยกว่า ๒๕๐,๐๐๐ ราย ในปี ๒๕๗๐ ๒. พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ ในปี ๒๕๗๐	๑.๑ ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ตลอดโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตเกษตรอินทรีย์ และด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของเกษตรกร พื้นที่ และตลาด ฝ่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และแปลงต้นแบบเกษตรอินทรีย์ ครอบคลุมทั้งด้านพืช ปศุสัตว์ และสัตว์น้ำอินทรีย์ พัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้แบบออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะความรู้ ตั้งแต่ความรู้พื้นฐาน กระบวนการผลิต ไปจนถึงขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ รวมถึงพัฒนาช่องทางการถ่ายทอดความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ ๑.๒ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพด้านเกษตรอินทรีย์ให้กับบุคลากร ผู้นำเกษตรกรในระดับชุมชนและท้องถิ่น โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐ ผู้นำเกษตรกรในระดับชุมชนและท้องถิ่นให้มีความรู้และเชี่ยวชาญด้านเกษตรอินทรีย์ให้สามารถถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ ด้านพืช ปศุสัตว์ และสัตว์น้ำ ทั้งระบบตั้งแต่การวางแผนการผลิต การเตรียมปัจจัยการผลิต ระบบการผลิต การรับรองมาตรฐาน การแปรรูป และการตลาด โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชา

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ประเด็นย่อย/แนวทางการดำเนินงาน
๑. พัฒนาศักยภาพการผลิต และการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์ (ต่อ)		<p>สังคมที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเกษตรอินทรีย์ในการสนับสนุนและต่อยอดการทำเกษตรอินทรีย์ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานสู่ความยั่งยืน รวมถึงพัฒนาเกษตรกรเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและนักศึกษาให้สามารถเป็นผู้ตรวจประเมินเบื้องต้น เพื่อการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (Initial Auditor) และพัฒนาเป็นผู้ตรวจประเมิน (Auditor)</p> <p>๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านเกษตรอินทรีย์ โดยพัฒนาและบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ให้กับเด็กและเยาวชนในโรงเรียนซึ่งเป็นการวางรากฐานและมุมมองที่ดีเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นยุวเกษตรกรอินทรีย์</p> <p>๑.๔ พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่เกษตรอินทรีย์ (Young Organic Smart Farmer) โดยสร้างแรงจูงใจให้ทายาทเกษตรกรและเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เข้าสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ สนับสนุนทุนการศึกษาด้านเกษตรอินทรีย์ในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา รวมถึงการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมให้ตรงตามความต้องการของเกษตรกรรุ่นใหม่ส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรรุ่นใหม่จากหน่วยงานเกี่ยวข้องผ่านศูนย์บ่มเพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ เพื่อสร้างความร่วมมือในการผลิต การแปรรูป และการตลาด อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๑.๕ สร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มเกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (Participatory Guarantee System : PGS) ส่งเสริมระบบเกษตรอินทรีย์แบบแปลงใหญ่ และการรวมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์วิสาหกิจชุมชนอินทรีย์และสหกรณ์อินทรีย์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและอำนาจต่อรองทางการค้าตั้งแต่การผลิต โดยวางแผนการผลิตและการใช้ปัจจัยการผลิตร่วมกัน การรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การแปรรูป จนถึงการตลาด พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนากลไกและการเชื่อมโยงเครือข่ายในการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ร่วมกันระหว่างเครือข่ายองค์กรเกษตรกรกับหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และสถาบันการศึกษา เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตเกษตรอินทรีย์แบบครบวงจร โดยพัฒนาและจัดหาปัจจัยการผลิต อาทิ เมล็ดพันธุ์อินทรีย์ ปุ๋ยเคมี สารชีวภัณฑ์ และอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานด้านเกษตรอินทรีย์ พร้อมทั้งจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ สนับสนุนให้ชุมชนมีการจัดตั้งธนาคารเมล็ดพันธุ์อินทรีย์ การขึ้นทะเบียนปัจจัยการผลิตเกษตรอินทรีย์จากสมุนไพรและสารชีวภาพ พร้อมสนับสนุนการวิเคราะห์ส่วนประกอบ และคุณสมบัติของปัจจัยการผลิตที่จะนำมาขึ้นทะเบียน เพื่อให้เกษตรกรได้ทราบคุณสมบัติและประโยชน์ของการใช้ปัจจัยการผลิตดังกล่าวในการทำเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินให้อุดมสมบูรณ์ เช่น การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ การปลูกพืชหมุนเวียน และการปลูกพืชบำรุงดิน พัฒนาระบบเทคโนโลยีอัจฉริยะสำหรับเกษตรอินทรีย์ บริหารจัดการพื้นที่เกษตรอินทรีย์ (Organic Zoning) ให้มีการผลิตในพื้นที่ที่เหมาะสม เพื่อคุ้มครองพื้นที่และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำเกษตรอินทรีย์ รวมถึงส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และผลักดันให้สถาบันการเงินสนับสนุนสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำสำหรับเกษตรกรและผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์</p> <p>๑.๗ พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์</p> <p>๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้มีความหลากหลายชนิดสินค้า โดยพัฒนาต่อยอดเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์กลุ่มเดิมให้สามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และพัฒนากลุ่มใหม่เพื่อขยายผลบูรณาการเชิงพื้นที่ สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผลักดันให้เกษตรกรมีการออกแบบพื้นที่การทำ</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ประเด็นย่อย/แนวทางการดำเนินงาน
<p>๑. พัฒนาศักยภาพการผลิต และการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์ (ต่อ)</p>		<p>เกษตรอินทรีย์ (Organic Farm Design) ด้วยการเตรียมความพร้อมตั้งแต่ระยะเริ่มต้นระยะปรับเปลี่ยน จนได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์</p> <p>๒) ส่งเสริมการแปรรูปวัตถุดิบเกษตรอินทรีย์ โดยเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้ได้สินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดผู้บริโภคที่รักสุขภาพและสิ่งแวดล้อมทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น อาหารฟังก์ชัน (Functional Food) ยาและเวชภัณฑ์ รวมถึงพัฒนาฟาร์มเกษตรอินทรีย์สู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงนิเวศ</p> <p>๓) พัฒนาสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพและความพร้อม อาทิ สหกรณ์ และวิสาหกิจชุมชน ให้เป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ รวมถึงขยายเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้เป็นจุดรับส่งสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ของจังหวัด เพื่อกระจายสินค้าไปยังผู้ประกอบการและผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว และคงคุณภาพของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์</p> <p>๔) กำหนดมาตรการป้องกันการปนเปื้อนสารเคมีจากแปลงข้างเคียงที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตเกษตรอินทรีย์ ทั้งทางดิน ทางน้ำ และทางอากาศ และศึกษาแนวทางการใช้มาตรการทางภาษี เช่น การจัดเก็บภาษีสารเคมีกำจัดศัตรูพืช การจัดเก็บภาษีตามผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม (Environment and health load) การลดอัตราภาษีให้แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรที่ทำเกษตรอินทรีย์ การจัดเก็บค่าชดเชยตามแผนในการลดการใช้สารเคมี เพื่อจัดทำมาตรการทางภาษี รวมถึงปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการขอรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และการแสดงตรามาตรฐานเกษตรอินทรีย์บนสินค้าของประเทศไทย รวมถึงสนับสนุนมาตรการจูงใจและอำนวยความสะดวกในการรับซื้อวัตถุดิบอินทรีย์ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจอาหารและผลิตภัณฑ์</p> <p>๕) การบริหารจัดการและป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ โดยส่งเสริมการทำประกันภัยพืชผลสินค้าเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันและความมั่นคงในการทำเกษตรอินทรีย์ และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการคาดการณ์และแจ้งเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ เพื่อลดผลกระทบจากความเสียหายต่อผลผลิตของเกษตรกรในกรณีเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ตลอดจนสามารถช่วยลดภาระงบประมาณในการเยียวยาเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติได้</p> <p>๑.๘ สนับสนุนการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ โดยให้ความสำคัญกับการเคลื่อนย้ายและการจัดเก็บสินค้า ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งผลิตสู่ผู้บริโภค พัฒนาสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพและความพร้อม อาทิ สหกรณ์ และวิสาหกิจชุมชนให้เป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ รวมถึงขยายเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้เป็นจุดรับส่งสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ของจังหวัด เพื่อกระจายสินค้าไปยังผู้ประกอบการและผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว และคงคุณภาพของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์</p>
<p>๒. ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์</p>	<p>๑. มาตรฐานและระบบตรวจสอบรับรองด้านเกษตรอินทรีย์ของไทยเท่าเทียมกับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์ของอาเซียน ภายในปี ๒๕๓๐</p>	<p>๒.๑ ยกระดับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไทยให้เทียบเท่ามาตรฐานอินทรีย์ระดับภูมิภาคหรือระดับสากล โดยทำความเข้าใจการยอมรับร่วมภายในภูมิภาคอาเซียน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สินค้าเกษตรอินทรีย์เป็นการรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรและผลักดันสินค้าเกษตรอินทรีย์สู่สากลเพิ่มสูงขึ้น นำไปสู่การเป็นผู้นำในตลาดอาเซียน และขยายไปยังตลาดโลก</p> <p>๒.๒ ยกระดับการตรวจสอบรับรองตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ โดยสนับสนุนให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา หรือภาคประชาชน ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานตรวจสอบรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไทยรวมถึงการได้รับการรับรองระบบงานตามหลักการสากล เพื่อเป็นกลไกในการสร้างหลักประกันความมั่นใจแก่ผู้บริโภคที่</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ประเด็นย่อย/แนวทางการดำเนินงาน
<p>๒. ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุกระดับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรกรอินทรีย์ (ต่อ)</p>	<p>๒. จำนวนหน่วยงานตรวจสอบรับรองเกษตรกรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองระบบงานตามระบบสากลเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๕ แห่ง ภายใน ๒๕๓๐</p> <p>๓. จำนวนหน่วยตรวจสอบรับรองของไทยขึ้นทะเบียนอยู่ในรายชื่อหน่วยงานตรวจสอบรับรองด้านเกษตรอินทรีย์กับประเทศคู่ค้าหลักอย่างน้อย ๒ แห่ง ภายในปี ๒๕๓๐</p>	<p>ต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์และช่วยให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อหาผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ได้อย่างถูกต้อง พัฒนาและส่งเสริมให้หน่วยตรวจสอบรับรองของไทยเป็นที่ยอมรับและขึ้นทะเบียนอยู่ในรายชื่อหน่วยตรวจสอบรับรองด้านเกษตรอินทรีย์กับประเทศคู่ค้าหลัก และส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ให้เป็นที่ยอมรับ</p> <p>๒.๓ พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Traceability System) ที่ครอบคลุมตลอดโซ่อุปทาน โดยสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี เช่น Blockchain ในการดำเนินการระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรอินทรีย์ทั้งในระบบควบคุมภายในและการรับรองมาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอินทรีย์</p>
<p>๓. ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาการตลาดและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์</p>	<p>๑. มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี</p>	<p>๓.๑ ส่งเสริมและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มการบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์ในประเทศ โดยเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลายทั้งในระบบออนไลน์และออนไลน์ ด้วยการจัดตั้งตลาดเกษตรอินทรีย์ในชุมชน สหกรณ์เกษตรอินทรีย์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพ ร่วมกับภาคเอกชน ภาครัฐ และภาคประชาสังคม อาทิ โรงพยาบาล โรงเรียน โรงแรม ราชทัณฑ์ ร้านอาหาร และโรงงาน (๖ร)</p> <p>โดยสนับสนุนโรงแรม ร้านอาหาร ชุมชนต้นแบบอินทรีย์ ร่วมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพ จัดงานแสดงสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ร่วมกับหน่วยงาน ห้างค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) และเครือข่ายต่างๆ</p> <p>๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ในประชาคมอาเซียนและประเทศคู่ค้าที่สำคัญ โดยการเจรจาการค้าระหว่างประเทศและการจัดทำความร่วมมือกับประเทศคู่ค้า มุ่งเน้นการรักษาตลาดเดิมและขยายตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการส่งออกด้วยระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนกฎระเบียบที่เอื้อต่อการส่งออกเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้กับผู้ผลิตและผู้ประกอบการอินทรีย์ จัดทำรหัสต่อท้ายพิกัดศุลกากรของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ของประเทศให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รวมถึงยกระดับการจัดงานแสดงสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยสู่สากล และร่วมงานแสดงสินค้าใหม่ในต่างประเทศ (Rosdshow)</p> <p>๓.๓ ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Branding) ให้กับผู้ผลิตและผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและการยอมรับของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการสร้างเรื่องราว (Storytelling) และผลักดันให้สินค้าเกษตรอินทรีย์จดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications : GI) เป็นสินค้าอินทรีย์พรีเมียม</p> <p>๓.๔ ประชาสัมพันธ์แหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ที่เป็นที่ยอมรับของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จัดทำความร่วมมือในการเรียนรู้และพัฒนากิจการการค้าทั้งระบบออนไลน์และออนไลน์ ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อเชื่อมโยงผู้ผลิตผู้ประกอบการ และผู้บริโภค รวมถึงประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ สื่อโทรทัศน์ วิทยุ สื่อสังคมออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และวีดิทัศน์ เพื่อให้ผู้บริโภคและ</p>

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ประเด็นย่อย/แนวทางการดำเนินงาน
๓. ประเด็นการพัฒนา ที่ ๓ พัฒนาการ ตลาดและสร้าง ความตระหนักรู้ เกี่ยวกับเกษตร อินทรีย์ (ต่อ)	๒.ตลาดเกษตรอินทรีย์ ที่ได้มาตรฐานหรือมี ช่องทางยกระดับสู่ มาตรฐานอินทรีย์ อย่างน้อยจังหวัดละ ๑ แห่ง	ประชาชนที่สนใจสามารถเข้าถึงแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ได้มากขึ้น ๓.๕ สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ โดยสร้างการรับรู้ถึงความสำคัญและ ประโยชน์ที่ได้รับจากสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ รวมถึงมาตรฐานเกษตร อินทรีย์ ด้วยการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประโยชน์จากการทำเกษตรอินทรีย์ที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม การบริโภคและคุณค่าทางโภชนาการจากอาหารอินทรีย์ รวมถึง ส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลและแหล่งเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความเข้าใจให้กับผู้บริโภคและประชาชนทั่วไป ผ่านสื่อ ช่องทางต่าง ๆ อาทิ สื่อโทรทัศน์ วิทยุ สื่อสังคมออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และวีดิทัศน์

ที่มา : คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ,ตุลาคม ๒๕๖๕

<https://www.mhesi.go.th/index.php/all-media/book/๘๘๕๗-๒๕๖๖-๒๕๗๐.html>

๒.๑๓.๔ นโยบาย กรอบความร่วมมือ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่จังหวัดสงขลา

๑. นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลา รัฐบาลได้กำหนดให้พื้นที่ ๔ ตำบลของ อำเภอสะเดา ประกอบด้วย ตำบลสะเดา ตำบลสำนักขาม ตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา พื้นที่รวม ๓๔๕,๑๘๗ ไร่/๕๕๒.๓๐ ตาราง กิโลเมตร เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลา มีเป้าหมายการพัฒนา คือ อุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออกและการ ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ มีด้านพรมแดนสะเดาและด้าน พรมแดนปาดังเบซาร์ เชื่อมต่อกับรัฐเคดาห์และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย มีโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ อาทิ ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ระยะทาง ๘๐ กิโลเมตร ท่าอากาศยานนานาชาติ ใหญ่ ระยะทาง ๕๓ กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดินและทางรถไฟเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซียผ่านทางปาดังเบซาร์ ใกล้ท่าเรือปีนังของมาเลเซีย ระยะทาง ๑๗๗ กิโลเมตร เป็นแหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญของประเทศ แหล่งผลิตอาหาร ทะเล อิเล็กทรอนิกส์ และมีเครือข่ายการผลิตเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซีย กลุ่มกิจการเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรม การเกษตร ประมงและกิจการที่เกี่ยวข้อง อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและเครื่องหนัง อุตสาหกรรมผลิตเครื่องเรือน กิจการโลจิสติกส์ นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม และกิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนและอำนวยความสะดวก การลงทุน โดยออกมาตรการส่งเสริมการลงทุน อาทิ สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษสงขลาตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจกรอบความร่วมมือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ สามฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย (IMT-GT) มีความก้าวหน้าการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

การลงทุนที่ได้รับการส่งเสริม	โครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาในพื้นที่พัฒนา
- สกท. : ลงทุนแล้ว ๘ โครงการ วงเงิน ๒,๔๕๓ ลบ. จาก โครงการ ที่ขอรับการส่งเสริม ๗ ๑๘ โครงการ (๙,๑๑๓ ลบ.) - ธุรกิจตั้งใหม่ ๓๐๔ ราย (๑,๐๗๑ ลบ.) - กรมศุลกากร: คลังสินค้า ทัณฑ์บนประเภทร้านค้า ปลอดภัยในเมือง วงเงิน ๖๐ ลบ.	- โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ ประกอบด้วย การปรับปรุงด้าน ศุลกากรปาดังเบซาร์ ระยะที่ ๒ ถนนสาย สข.๑๒๐๗-ปาดัง เบซาร์ ด้านศุลกากรแห่งใหม่และนิคมอุตสาหกรรมสงขลา - โครงการที่จะดำเนินการแล้วเสร็จปี ๒๕๖๕ อาทิ ถนนแยก ทางหลวงหมายเลข ๔ – ด้านศุลกากรสะเดาแห่งที่ ๒ - โครงการอื่นๆ ที่จะดำเนินการ อาทิ โครงการก่อสร้างสถานี ขนส่งสินค้าโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง โครงการ รถไฟทางคู่หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ โครงการก่อสร้างถนน เชื่อมต่อทางหลวงหมายเลข ๔ กับทางหลวงสาย พุดเตียว - ด้านสะเดาแห่งใหม่ โครงการถนนเชื่อมต่อด้านศุลกากร สะเดาแห่งใหม่-ด้านบูกิตกาบูอิตัม	- ส่วนที่ ๑ กนอ.ก่อสร้างนิคมฯ พื้นที่ ๖๒๙ ไร่ แล้วเสร็จปี ๖๔ - ส่วนที่ ๒ กนอ. ออกแบบนิคมฯ และ จัดทำ EIA แล้วเสร็จ ปัจจุบันสงขลาอยู่ ระหว่าง แก้ไขปัญหาการขออนุญาตที่ดินใช้ ประโยชน์ที่ดิน เมื่อแล้วเสร็จ กรมธนารักษ์ จะจัดให้ กนอ.เช่าต่อไป พื้นที่ ๒๘๙ ไร่ - ส่วนที่ ๓ อบจ.สงขลา ปรับพื้นที่ก่อสร้าง ศูนย์คมนาคมขนส่งและศึกษารูปแบบ การลงทุนแล้วเสร็จ คาดว่าเริ่มก่อสร้าง ปี ๒๕๖๕ พื้นที่ ๑๒๖ ไร่

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

๒. นโยบายส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสนับสนุนการลงทุนในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ และส่งเสริมให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันจะนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงได้ กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชายแดน

ภาคใต้ โดยกำหนด ๒ มาตรการ คือ (๑) มาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดสตูล และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา และ (๒) มาตรการ ส่งเสริมการลงทุนภายใต้โครงการเมืองต้นแบบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี อำเภอเบตง จังหวัดยะลา อำเภอสุไหงโกลลก จังหวัดนราธิวาส และอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา กำหนดเงินลงทุนขั้นต่ำเพียง ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับโครงการ ลงทุนเดิมและโครงการลงทุนใหม่ อาทิ การยกเว้นเงินได้นิติบุคคล การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร การอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการที่ได้รับส่งเสริม เป็นต้น

๓. **โครงการเมืองต้นแบบที่ ๔ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา** เมืองต้นแบบอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการ ขยายผลโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ไปสู่เมืองต้นแบบที่ ๔ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา “เมืองต้นแบบอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับการ พัฒนา ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ นาทวี เทพา และสะบ้าย้อย) และให้อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ยกกระดับการพัฒนาเชิงพื้นที่ทั้งระบบและครบวงจร เพื่อให้มีความเข้มแข็งและเป็นกลไก สำคัญขับเคลื่อนการพัฒนา เศรษฐกิจของอนุภูมิภาคใต้ตอนล่างที่สามารถเชื่อมโยงไปยังพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้และภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทย และประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ รวมทั้งเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจไปยังประเทศอื่นๆ โดยมุ่งเน้นการลงทุนของ ภาคเอกชนเป็นสำคัญ และเห็นชอบการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารเขตพื้นที่พัฒนาเฉพาะกิจเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เมืองอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต โดยให้ ศอ.บต. และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกฎหมายระเบียบและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

๔. กรอบการพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑) **แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT)** ก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๖๓ มุ่งเน้นความร่วมมือ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของแต่ละประเทศมาส่งเสริมเกื้อกูลกันตามหลักหลัก ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ แผนงาน IMT-GT ครอบคลุมพื้นที่ ๑๔ จังหวัดภาคใต้ ๘ รัฐทางเหนือ และตะวันตกของมาเลเซีย และครอบคลุมทั้ง ๑๐ จังหวัดบนเกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย ปัจจุบัน แผนงาน IMT-GT ดำเนินงานอยู่ภายใต้แผนวิสัยทัศน์ พ.ศ. ๒๕๗๔ (IMT-GT Vision ๒๐๓๖) เพื่อนำไปสู่ การเป็นอนุภูมิภาคแห่งบูรณาการ การพัฒนาที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ความเหลื่อมล้ำน้อย และ เติบโตอย่างยั่งยืนโดยมีแผนดำเนินงานระยะ ๕ ปี เป็นแผนปฏิบัติการเพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือ ไปสู่ การปฏิบัติซึ่งแผนดำเนินงานปัจจุบันคือแผนดำเนินงานระยะ ๕ ปี (๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และอยู่ระหว่างการจัดทำ แผนดำเนินงานระยะ ๕ ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ เพื่อใช้เป็นแผนดำเนินงานฉบับต่อไป

๒) **คณะกรรมการว่าด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมสำหรับพื้นที่ชายแดนไทย- มาเลเซีย (Thailand Malaysia Committee on Joint Development Strategy for Border Areas: JDS)** ก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๔๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความกินดีอยู่ดีและโอกาสในการดำรงชีพของประชาชน อย่างเท่าเทียมกันในพื้นที่ ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ของไทย (สงขลา ยะลา สตูล ปัตตานี และนราธิวาส) กับ ๔ รัฐภาคเหนือของมาเลเซีย (เปอร์ลิส เคดาห์ กลันตัน และเปรัก) และลดปัจจัยที่นำไปสู่ปัญหา ด้านความมั่นคงบริเวณพื้นที่ชายแดน มีกลไกดำเนินการความร่วมมือหลัก ๓ ระดับ ได้แก่

(๑) ระดับ คณะทำงาน (Working Group Meeting) ซึ่งมี สศช. และสำนักงานวางแผน เศรษฐกิจ (Economic Planning Unit: EPU) ของมาเลเซียเป็น ฝ่ายเลขานุการร่วม

(๒) ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials' Meeting) โดยมีปลัดกระทรวงการ ต่างประเทศของทั้งสองประเทศเป็นประธานร่วม

(๓) ระดับรัฐมนตรี (Ministerial Meeting) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ของทั้ง ๒ ประเทศเป็นประธานร่วม

ทั้งนี้ ในระดับคณะทำงานยังมีกลไกย่อยเพื่ออำนวยความสะดวกในการ ดำเนินงานได้แก่ การ ประชุมระดับผู้ประสานงานโครงการและ การประชุมระดับสูงเพื่อติดตาม ความคืบหน้าเฉพาะรายโครงการหรือหารือใน ประเด็นที่เฉพาะเรื่อง แผนงาน JDS มี ๗ สาขา ความร่วมมือ ประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านความ เชื่อมโยงทางการคมนาคม ใน ๕ แนวพื้นที่การเชื่อมโยง
- (๒) การค้าและการลงทุน
- (๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการศึกษา
- (๔) การท่องเที่ยววัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน
- (๕) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (๖) ธนาคารอิสลาม
- (๗) พลังงาน

แนวทางการเชื่อมโยงคมนาคม ๕ แนวทาง ประกอบด้วย

- (๑) สตูล-รัฐเปอร์ลิส
- (๒) สงขลา-รัฐเปอร์ลิส
- (๓) สงขลา-รัฐเคดาห์
- (๔) ปัตตานี-ยะลา-เบตง-เป็งกาลี-รัฐเปรัก
- (๕) ปัตตานี-นราธิวาส-รัฐกลันตัน

ที่ประชุมระดับคณะทำงาน ครั้งที่ ๑๒ แผนงาน JDS เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ รับทราบผล ความคืบหน้าในการยกร่างแผนปฏิบัติการ JDS ฉบับที่ ๒ (ปี ๒๕๖๓-๒๕๘๓) ซึ่งจะสอดคล้องกับการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีของไทย และ Shared Prosperity Vision: SPV) ของมาเลเซีย รวมทั้งความคืบหน้าของโครงการใน ๗ สาขาความร่วมมือ โดยส่วนใหญ่ เป็นโครงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานตามบริเวณแนวชายแดน ซึ่งมีความคืบหน้าโดยลำดับ อาทิ โครงการก่อสร้างด่านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ โครงการก่อสร้างด่านศุลกากรบูกิตกายูฮิตัม โครงการ ก่อสร้างท่าอากาศยานบินเบตง โครงการนิคมอุตสาหกรรมเมืองยาง ณ จังหวัดสงขลา และรัฐเคดาห์ เป็นต้น ในขณะที่โครงการในสาขาความร่วมมืออื่นๆ อาทิ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเงินและการ ลงทุน (ธนาคารอิสลาม) เกษตร และสาธารณสุข ได้เปิดประเด็นการหารือเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือใน รายละเอียดมากขึ้นเพื่อให้แผนงาน JDS มีความครอบคลุมในทุกมิติการพัฒนาและสร้างประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างแท้จริง
